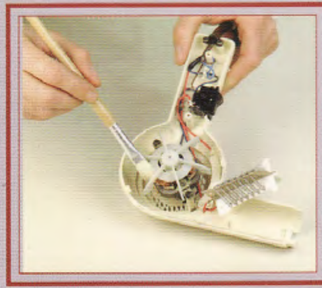
De făcut în casă

Reparațiile casei mele

- Unelte de lucru și materiale
- Mici reparații utile
- Sfaturi și curiozități

EDITURA ART

Redactor: Angela Dumitrică
DTP: Nicolae Poantă
Traducere din limba italiană de Raluca Niţă

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României

Reparaţiile casei mele / trad.: Raluca Niţă. –
Bucureşti: Art, 2008
ISBN 978-973-124-241-5

I. Niţă, Raluca (trad.)

64

Riparazioni di casa mia

Grupul Editorial ART
Comenzi – carte prin poştă
C.P. 78,O.P. 32, cod 014810, sector 1, Bucureşti
tel.: (021) 224.01.30, 0744.300.870, 0721.213.576;
fax: (021) 224.32.87

Reparațiile casei mele

Un ghid sigur al diferitelor lucrări de întreținere, reparație și înlocuire pe care o casă vi le impune.

EDITURA ART

CUPRINS

Introducere 7

Sculele pe care trebuie să le aveți în casă **8**
Ciocanul 9
Șurubelnița 9
Patentul 10
Ciocanul din cauciuc 10
Dalta 10
Dălțile pentru lemn 10
Cleștii mari și mici, foarfecile de tablă, foarfecile normale 10
Cutterul 11
Cheile 11
Rașpelul 11
Rindeaua pentru falțuri 12
Pilele 12
Fierăstrăul 12
Bomfaierul pentru metale 12
Mistria și șpaclul 12
Pensulele 12

Instalațiile și structura casei **14**
INSTALAȚIA ELECTRICĂ 16
INSTALAȚIA DE APĂ-CANALIZARE 18
INSTALAȚIA DE ÎNCĂLZIRE 20
INSTALAȚIA ELECTRICĂ DIN GRĂDINĂ 22

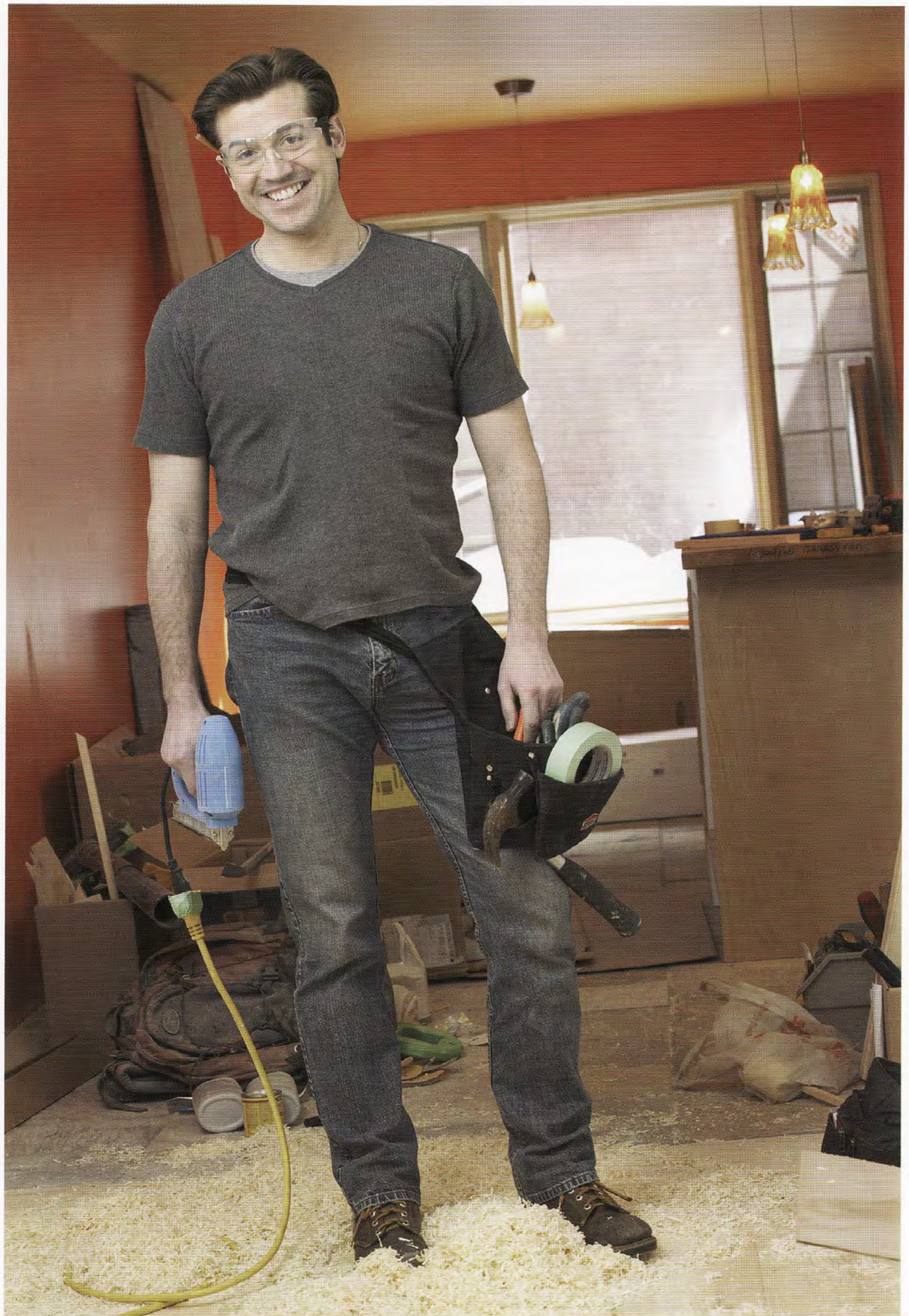
Aparate utile pentru intervenții ușoare **24**
Bormașina ideală 25
Bormașina cu baterii 25
Fierăstrăul pendular 26
Șlefuitorul cu bandă 26
Șlefuitorul cu disc 26
Fierăstrăul circular portabil 26
Fierăstrăul circular cu bază (masă) 27
Fierăstrăul cu bandă 27
Polizorul unghiular (flexul) 28
Diferite alte scule 28
Mașina electrică de rindeluit 28
Pistolul de vopsit 29
Compresorul 29
INSTRUMENTE DE MĂSURAT 30
ȘURUBURI PENTRU LEMN 32
CUNOAȘTEREA ȘI FOLOSIREA CUIELOR 34
TIPURI DE ADEZIVI (CLEIURI) 36
VOPSELE, EMAILURI ȘI LACURI 38
AMESTECURI ȘI MORTARE 40

Fișe de intervenții **41**
Cureaua jaluzelelor 44
Înlocuirea unui geam 44
Evitați pierderile de căldură 46

Ușa care nu se închide 48
Întreținerea ferestrei 50
Montarea galeriei pentru perdele 51
Desfundarea chiuvetei 52
Lucrări la obiectele sanitare 54
Țeava care curge 56
Robinetul care curge 58
Suspendarea unei lustre 60
Legarea conductorilor electrici 62
Montarea unui comutator extern 64
Împământarea 64
Montarea unei veioze pe perete 65
Aplica de perete 65
Întreținerea frigiderului 66
Întreținerea sobei 68
Recondiționarea caloriferului 70
Lubrifierea mecanismelor 72
Ascuțirea lamelor 74
Combaterea ruginii 76
Izolarea pereților și a podelelor 78
Repararea tapetului 80
Repararea unei mochete deteriorate 82
Pete și retușuri 84
Repararea suprafeței mobilelor 86
Lucrări de întreținere periodică:
Pereți și acoperiș 88
Afară și în grădină 89
Scule 90
Diferite verificări 91
Întreținerea și repararea aparatelor electrocasnice:
Garnitura și cureaua mașinii de spălat 92
Pompa și rezistența mașinii de spălat 92
Plita electrică și hota 93
Aspiratorul și mașina de lustruit podeaua 93
Radiatorul electric 94
Boilerul electric 94
Föhnul 95
Fierul de călcat 95

INTRODUCERE

După ce ați semnat la bancă împrumutul pentru casă, vă gândiți că ce a fost mai greu a trecut și că nu vă rămâne decât să plătiți ratele lunar. Veți descoperi, însă, foarte curând că nu e chiar așa simplu. Casa, acest bun material foarte prețios pentru oricare familie, presupune o serie de obligații în schimbul serviciului pe care ni-l oferă: o întreținere constantă și atentă a instalațiilor, structurilor, accesoriilor etc. O locuință ne îngăduie să facem foarte multe greșeli, dar tot repetându-le, mai devreme sau mai târziu, consecințele neplăcute vor ieși la lumină. Priza electrică ieșită de la locul ei, balamalele ruginite, ușile lăsate, caloriferul care nu funcționează și curge...

Iată care este esența chestiunii: problemele cu adevărat dificile și complexe trebuie rezolvate de un specialist. În ceea ce privește restul, e bine să știm cum să ne descurcăm singuri.

Rezultatul e dublu: economisiți foarte mulți bani și aveți satisfacția de a vă simți independenți, adevărații stăpâni ai casei voastre.

Scopul acestei cărți este acela de a furniza informații esențiale despre ceea ce trebuie să știm pentru a remedia singuri anumite probleme. În paginile sale veți afla un ghid sigur al unor mici lucrări de reparație, întreținere și înlocuire pe care orice locuință le cere periodic. Câteva intervenții (în special la instalațiile electrice și de gaz) nu trebuie să fie făcute de un începător, dar ar fi bine să știți cum să procedați în caz de urgență, înainte de sosirea specialistului.

Gata, a sosit momentul să ne apucăm de treabă. Casa ne așteaptă.

Sculele pe care trebuie...

NU SUNT FOARTE MULTE, DAR TREBUIE SĂ FIE DE BUNĂ CALITATE PENTRU A SE PUTEA LUCRA BINE CU ELE ȘI PENTRU A REZISTA CÂT MAI MULTĂ VREME CU PUTINȚĂ. ALEGEȚI-LE ÎNTOTDEAUNA CU ATENȚIE ȘI ÎN FUNCȚIE DE UTILIZAREA LOR EFECTIVĂ: PENTRU ORICE FEL DE INTERVENȚIE ESTE NECESARĂ UNEALTA POTRIVITĂ, CARE SĂ VĂ UȘUREZE MUNCA.

...să le aveți în casă

Pentru desfășurarea lucrărilor de întreținere și reparație sunt necesare diferite unelte. O cutie bine dotată cu scule permite realizarea lucrărilor de orice gen. De aceea este bine să dispuneți de o gamă cât mai bogată de instrumente. O regulă generală importantă: trebuie să achiziționați întotdeauna unelte de foarte bună calitate, deoarece cheltuiala, chiar dacă este mai mare, vă va permite să beneficiați de aceste instrumente în stare foarte bună mulți ani de zile. Uneltele ieftine au o viață scurtă, se lucrează rău cu ele și pot fi periculoase în momentul folosirii.

Ciocanul

Este o unealtă clasică cu care se bate, rupe, modelează. În casă, ar trebui să aveți trei tipuri: unul de tâmplar (prevăzut cu o muchie crestată pentru scos cuiele) în greutate de 250-300 g. E util în cazul lucrărilor greoaie și grosolane, pentru mese, panouri sau alte părți de lemn neprelucrat, pentru a bate cuie etc.; un altul de fierar – cu o parte dreaptă – de 200-250 g. Rolul său specific se regăsește în lucrările de tâmplărie metalică pentru a bate, îndrepta, modela etc. În fine, este util și un ciocan mic cu capetele drepte și cu o greutate de 100 g, folosit în lucrări delicate, ca baterea unor cuie mici în perete sau aplicarea cuișoarelor într-o ramă, fereastră etc.

Ciocanul clasic de tâmplar necesar atât pentru a bate cuiele, cât și pentru a le scoate.

Șurubelnița

Aveți nevoie de minimum patru piese: două cu vârful drept, una lungă de 25 cm și alta de 12 cm, două (de aceeași lungime) cu vârful în formă de cruce. Evident, este de preferat să aveți în casă o mică serie pentru fiecare din aceste două tipuri, în așa fel încât să puteți lucra cu orice fel de șurubelniță. Este necesară și o șurubelniță pentru lucrările electrice. În comerț, se găsesc șurubelnițe speciale (cu vârful magnetic pentru a fixa șurubul etc.), dar cum sunt folosite doar pentru reparații specifice achiziționați-le când efectuați acest tip de lucrări.

Un clește „papagal“ este foarte util, deoarece poate strânge țevi și buloane de diferite dimensiuni, datorită deschiderii reglabile a fălcilor.

Un ciocan din cauciuc de greutate medie pentru mici lucrări de zidărie.

Dălțile utile sunt de două feluri: una cu vârful ascuțit pentru a rupe și alta cu vârful plat pentru a rupe și decoji.

Patentul

Ar trebui să dispuneți de trei tipuri: patentul universal cu fălcile scurte, patentul cu fălci lungi, pentru a apuca obiecte subțiri care se găsesc uneori în zone dificile, și patentul-gheară. Acest cleşte special are proprietatea de a se putea bloca la închidere, datorită unui mecanism prevăzut cu arc, după ce ați reglat deschiderea fălcilor.

Este util când trebuie să strângeți cu putere sau pentru a ține unite două elemente mai mult timp. În orice caz, patentul-gheară, eliminând efortul de a-l ține închis cu forța mâinilor, ușurează munca de slăbire sau strângere a părții apucate. În cazul țevilor, trebuie să folosiți un cleşte „papagal".

Ciocanul din cauciuc

Aveți nevoie cel puțin de unul cu partea superioară simetrică și pătrată, de 300 g. El vă va ajuta la baterea cu dalta, pentru a rupe bucăți mici de zid, piatră, ciment pentru a da jos de pe pereți tencuiala, faianța etc.

Dalta

Pot fi suficiente trei: două pentru zidărie și una pentru fier. Cele pentru zidărie pot avea o lungime de 20-25 cm, una trebuie să aibă vârful ascuțit (pentru a penetra și a rupe), cealaltă trebuie să aibă vârful drept (pentru a deschide și modela). Dalta de fier e lungă 15-20 cm și are vârful drept. Ajută la tăierea și modelarea metalului (sârme, fier-beton, plat-bandă). Dalta trebuie să fie dotată cu un mâner din plastic tare, pentru a vă proteja mâna de loviturile cu ciocanul.

Dălțile pentru lemn

Pentru a tăia și decupa lemnul aveți nevoie de două tipuri: una cu lama dreaptă, lată 10-15 mm și una cu lama curbă, lată 10-15 mm pentru a executa cavități sau elemente de diverse forme.

Cleștii mari și mici, foarfecile de tablă, foarfecile normale

Un cleşte mare (18-20 cm) este util pentru extragerea cuielor înțepenite sau pentru a tăia tole

subțiri. Un cleşte mai mic ajută la tăierea firelor metalice, cuielor, conductorilor. Foarfecile de tablă sunt unele cu lame robuste, care pot tăia fâşii sau bucăți de tablă (din zinc, cupru, aluminiu şi plumb) subțire. Modelul normal e lung de circa 28 cm. Foarfecile acestea sunt în genul celor clasice, dar au lamele ascuțite sub un unghi special.

Cutterul

E o unealtă de bază, indispensabilă în numeroase situații.

Este vorba de un cuțit special cu lama foarte ascuțită şi retractabilă într-un mâner solid din material plastic. Lama este prevăzută cu zone de rupere prestabilite, astfel încât atunci când nu mai este foarte ascuțită să poată fi îndepărată bucata tocită, pentru a avea mereu la dispoziție o lamă nouă şi tăioasă.

Lama (care se poate schimba) intră complet în mâner atunci când nu lucrați. Cutterul vă este de folos la tăiatul hârtiei, cartonului, materialelor plastice, dar şi a tablei subțiri, mochetei, firelor electrice etc.

Ar fi bine să aveți două tipuri în casă: unul pentru lucrări fine şi altul pentru cele mai grosiere. Deşi este o unealtă cu un aspect „inofensiv", trebuie să fiți foarte atenți când îl folosiți pentru că vă poate răni.

Cheile

Se folosesc pentru a slăbi şuruburile şi piulițele de diferite dimensiuni. Pentru lucrări generale (nu de mecanică specializată) aveți nevoie de trei chei reglabile (cu deschiderea fălcilor acționată de o rotiță) cu deschidere maximă de 10, 20, 30 mm; şi câteva chei inelare (cu închidere poligonală) de la 6 la 18 mm pot fi utile şi ocupa puțin spațiu. De asemeni, ar trebui să aveți în casă şi o serie de chei imbus (vândute în cutii de diferite dimensiuni) pentru a strânge sau slăbi şuruburi şi buloane cu capul în formă hexagonală.

Raşpelul

Trebuie să aveți în casă minim două raşpele. Ajută la modelarea lemnului, prin netezirea şi eliminarea părților în exces. Un raşpel cu fierul lung de 15-20 cm şi altul de 30-40 cm pentru a putea lucra diverse suprafețe. Raşpelul se foloseşte apucând cu o mână mânerul, în timp ce cu cealaltă țineți vârful. Duceți fierul în contact cu zona de lucru şi împingeți-l doar înainte. Finisajul raşpelului nu este unul fin, aşa că şlefuiți suprafața cu un şmirghel.

Cheia furculiță este cheia engleză clasică de uz obişnuit, care îşi exercită forța doar pe două fețe ale bulonului. Cea poligonală, în schimb, prezintă un inel cu profil poligonal intern. Exercită mai multă putere pe întreg perimetrul bulonului. Cheia tubulară este practic o țeavă de oțel ale cărei extremități au forma hexagonală, pe măsura şurubului. Rotirea se face cu un ax pătrat inserat transversal în corpul cheii. Cheia rolă este formată din două fălci dintre care una e fixă şi cealaltă e mobilă pentru a putea regla deschiderea în funcție de necesități.

Rindeaua pentru falțuri

Este indispensabilă pentru finisarea părților lucrate cu rașpelul sau pentru a nivela și reduce grosimea lemnului sau cadrului la ușile și ferestrele care nu se închid bine. De fapt, nu este altceva decât o rindea mai mică, care se folosește cu o singură mână și are tot corpul din metal.

Pilele

Rolul lor este acela de a îndepărta fin metalul, în cadrul lucrărilor de ajustare și reparație. Sunt de numeroase feluri, forme și dimensiuni. Ar trebui să aveți cel puțin cinci: două plate (una de 15 și alta de 30 cm), una triunghiulară, una rotundă și alta pătrată, în așa fel încât să puteți lucra pe suprafețe metalice de diferite dimensiuni și forme. Pila, la fel ca rașpelul, se folosește împingând doar înainte vârful uneltei pe material.

Fierăstrăul

Sunt indispensabile trei tipuri: cel cu lama lungă (40-50 cm) pentru tăierea panourilor și a scândurilor de mari dimensiuni, cel cu lama îngustă pentru a tăia curb (aceste unelte sunt ilustrate în capitolul dedicat tăierii lemnului) și ultimul tip de fierăstrău cu spinare dotat cu o parte metalică ce imobilizează lama și o împiedică să se curbeze din cauza efortului. Este ideal pentru lucrările de precizie (cavități, caneluri, forme), pentru tăierea suprafețelor înclinate sau a colțurilor (consultați capitolul care se referă la realizarea ramelor). Nu toți cumpără aceste trei tipuri gândind că pot fi foarte bine înlocuite cu fierăstrăul circular și cu bomfaierul. E o greșeală: în numeroase situații, uneltele electrice de tăiat nu pot fi folosite și va trebui să recurgeți tot la cele manuale.

Bomfaierul pentru metale

Sunt utile două tipuri: cel clasic, având lama cu lungimea standard de 31 cm și cel „mini“ cu lama de 15 cm, util în zonele greu accesibile sau la lucrările de mare finețe.

Mistria și șpaclul

Pentru a amesteca, pentru lucrări mici de finisaj pe pereți sau alte structuri din zid, aveți nevoie de

O mistrie mică este indispensabilă pentru a amesteca diverse materiale în lucrările de zidărie.

două feluri de mistrii: una de 18 cm lungime și alta de 12 cm pentru lucrări mai fine. Sunt utile și o pereche de șpacluri (unul lat de 50 mm și altul de 30 mm) pentru a aplica chitul și a finisa.

Pensulele

În casă sunt necesare două pensule plate (una de 6-8 cm lățime și alta de 3-5 cm), două pensule rotunde (una mică cu diametrul de 1 cm și alta medie de 2 cm), o pensulă lată și plată de 10-12 cm și o bidinea (12-14 cm) pentru zugrăvitul pereților. Evident, puteți lărgi numărul pensulelor cumpărându-vă una pentru vopsit calorifere etc.

Un număr sporit de pensule vă permite să efectuați lucrări de zugrăvit sau decorări interioare fără nici un fel de probleme.

Cutiile cu scule

În casă trebuie să aveți întotdeauna o cutie cu un număr minim de scule, pentru a putea interveni cu unealta potrivită în orice situație de urgență. Evident, dacă este posibil, ar trebui să dispuneți de puțin spațiu pentru a vă organiza un mic atelier. Este util să aveți și alte instrumente de lucru „mai importante", dar se pleacă întotdeauna de la o trusă de bază.

Cutia cu scule poate fi din metal, plastic sau lemn. Cele mai des întâlnite sunt cele din metal, care se deschid ca un „acordeon" și prezintă diferite compartimente care se lărgesc ca deschidere, în timp ce spațiul central amplu conține uneltele de dimensiuni mai mari. Alte cutii sunt cele din plastic și prezintă la partea superioară o suprafață mică din cauciuc pe care se pot face lucrările cele mai simple. Pentru mai mult pragmatism, puteți să vă procurați 2-3 cutii: una cu uneltele specifice tâmplăriei, alta pentru lucrările electrice, alta de instalator etc.

▲ Valiză portabilă cu un compartiment anterior pentru unelte manuale.

▼ Cutia metalică clasică cu compartimente extensibile pentru diverse unelte și scule mici.

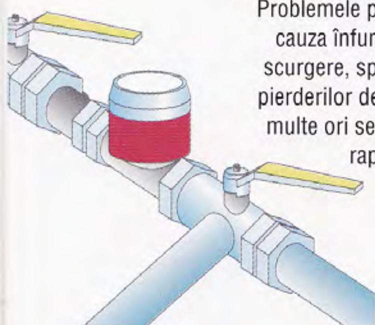
▲ Cutia din material plastic simplă cu minimul de scule necesare în cazul unor reparații generale.

▼ Trusă compactă de chei imbus și alte ustensile pentru reparații mecanice.

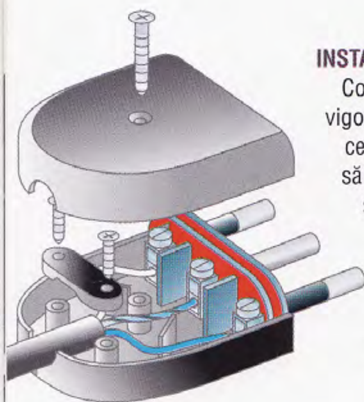

Instalațiile și structura casei

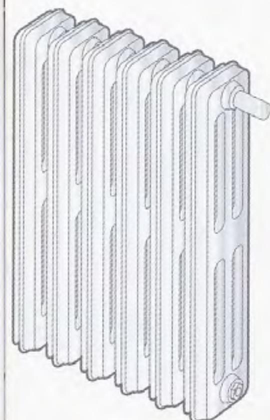
PENTRU A INTERVENI ÎN MOD CORECT ESTE NECESAR SĂ VĂ CUNOAȘTEȚI CASA ÎN ELEMENTELE SALE PRINCIPALE: INSTALAȚIILE ELECTRICE, INSTALAȚII DE APĂ ȘI DE ÎNCĂLZIRE. CHIAR DACĂ NU SE POATE INTERVENI PESTE TOT, ESTE BINE SĂ CUNOAȘTEȚI MECANISMUL DE FUNCȚIONARE A ACESTORA PENTRU A PUTEA EVALUA EVENTUALELE PROBLEME.

INSTALAȚIE DE APĂ-CANALIZARE
Problemele pot lua naștere din cauza înfundării canalelor de scurgere, spargerii țevilor și a pierderilor de apă. De cele mai multe ori se impun intervenții rapide pentru a evita daune majore.

INSTALAȚIA ELECTRICĂ
Conform normelor în vigoare nu este permis cetățeanului obișnuit să efectueze reparații sau modificări, dar este important să le cunoască bine pentru a preveni eventualele probleme.

INSTALAȚIA DE ÎNCĂLZIRE
Circulația apei calde în instalații nu cauzează în general probleme deosebite. Dar caloriferele trebuie să fie ținute sub control și, dacă este posibil, optimizat schimbul de căldură cu mediul înconjurător.

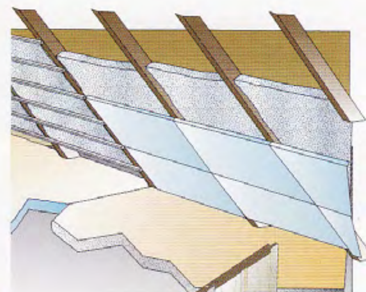

Casa modernă este un sistem foarte complex de structuri de diferite feluri, instalații, construcții interioare și exterioare din diverse materiale. Uzura de zi cu zi produce o serie de deteriorări ale casei. Pentru reparațiile cele mai complexe este obligatorie prezența specialiștilor, în timp ce pentru lucrările obișnuite de întreținere este suficient să dați dovadă de o anumită cunoaștere a structurilor și instalațiilor pentru a putea interveni eficient în caz de necesitate.

IZOLĂRI

Pereții casei prezintă adesea găuri și crăpături care trebuie astupate. Tavanul, podul, pereții exteriori sunt prevăzuți cu materiale izolante de diferite tipuri care trebuie întreținute bine sau înlocuite din când în când.

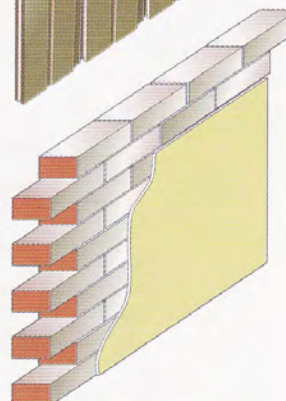
ACOPERIRI

Panourile, plăcile din lemn, tapetul, podelele acoperite cu diferite materiale au nevoie de o continuă și atentă întreținere.

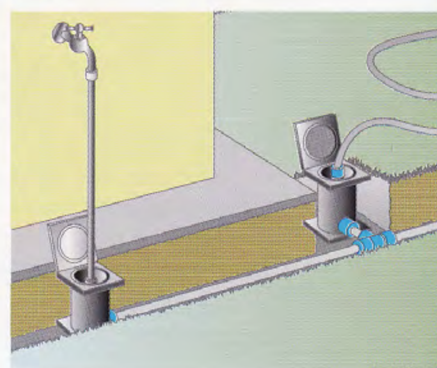
STRUCTURI DE ZIDĂRIE

Tencuiala se deteriorează ușor, se rupe pe muchii și la colțuri, zidurile au nevoie de reparații și întreținere. Foarte multe structuri așteaptă intervențiile noastre.

INSTALAȚIILE GRĂDINII

Sunt țevile de irigație fixate sub pământ și instalațiile de iluminare. Problemele nu sunt frecvente, dar când apar, nu sunt întotdeauna ușor de rezolvat.

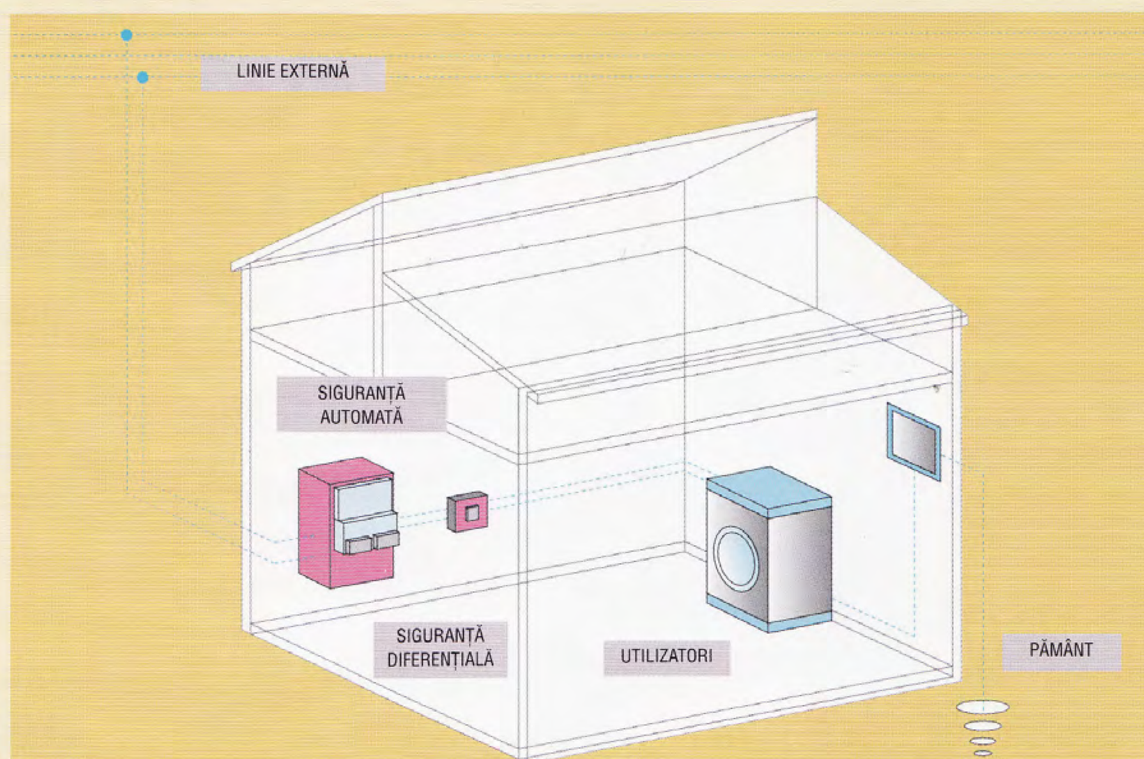

INSTALAȚIA ELECTRICĂ

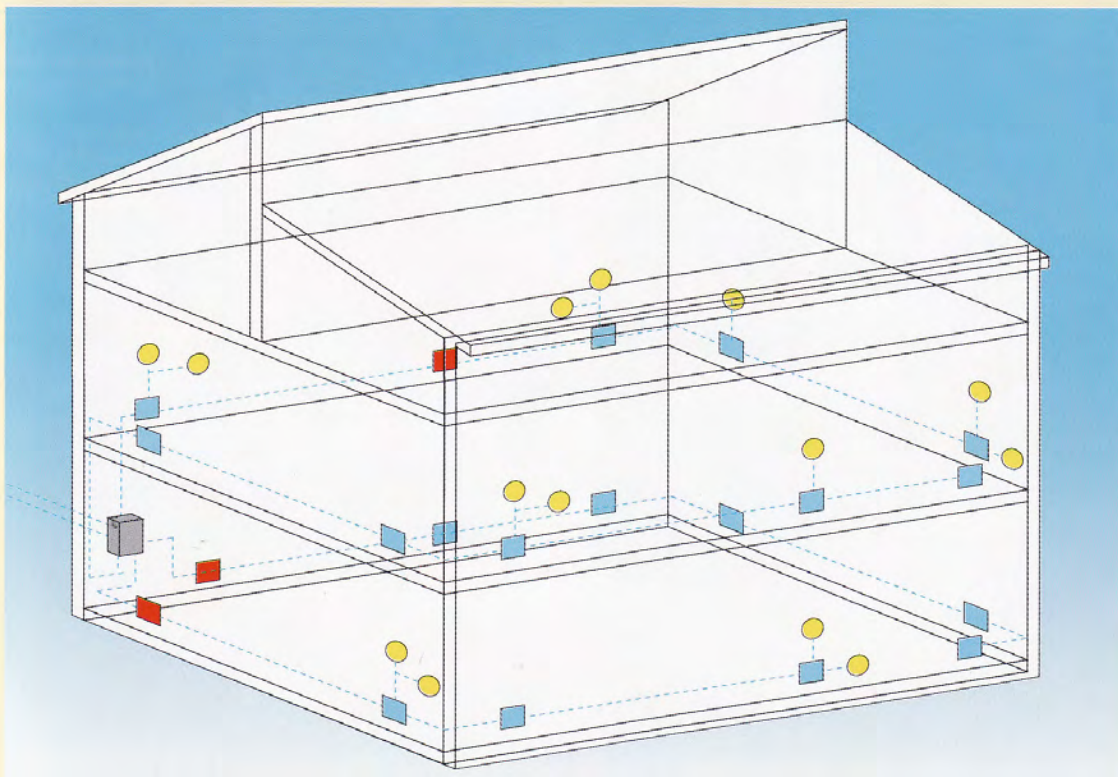
Instalațiile electrice casnice sunt realizate cu circuite foarte simple. Întreaga instalație este, de regulă, fixată în interiorul pereților.
Cablurile electrice trec prin țevi din plastic, conectându-se între ele la doze, prize, comutatoare și corpuri de iluminat.
Instalațiile trebuie să fie modificate sau executate doar de personalul specializat, dar un control constant al acestora evită multe probleme. Siguranța în exploatare rămâne condiția fundamentală.

Intrarea curentului electric în locuință

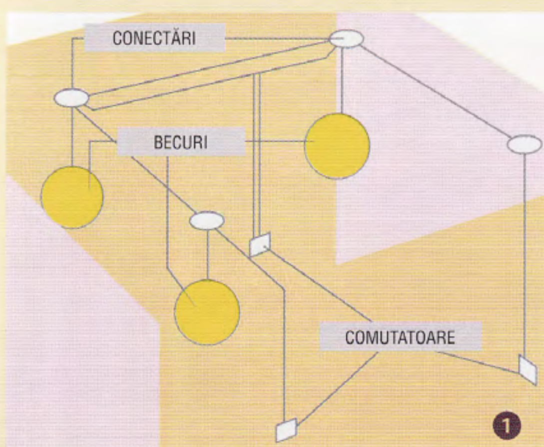
Tensiunea care ajunge în locuință e monofazată, de 220 V (provine de la linia trifazată externă). Cei doi conductori se numesc „faza" (unde există tensiune) și „neutru"(în mod obișnuit numit „conductor de retur" sau nul). Cei doi conductori sunt interceptați de contor și de siguranța automată al cărei rol e acela de a se declanșa pentru a prelua șocurile de tensiune. Imediat după ea, este instalată siguranța diferențială (siguranța generală) care se declanșează în cazul unei pierderi mari de curent (accidentale). Cele două cabluri, împreună cu un al treilea conductor („pământul") constituie circuitul electric intern. Conductorul legat la pământ descarcă eventualele pierderi de curent ale diferiților utilizatori și le îndreaptă înspre un punct fixat în pământ.

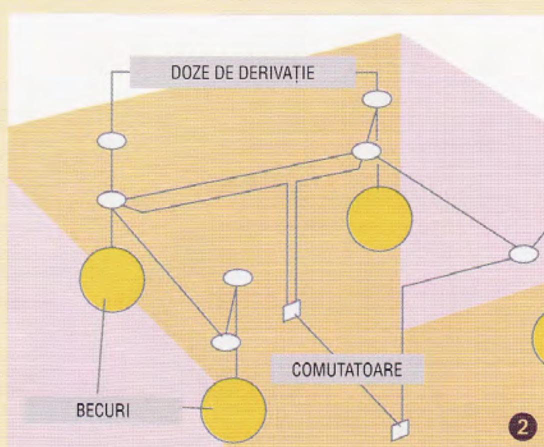
Cum se extinde instalația electrică

De la o linie principală de conductori (faza, nulul și împământarea) în stare să suporte curenți puternici, derivă alți conductori (pornind din doze de derivație) care alimentează prizele, comutatoarele și ceilalți consumatori.

Circuitele de iluminat

❶ Circuitul închis. „Nulul" pleacă de la siguranța generală și e conectat la prima dintre o serie de prize pe tavan. De aici, merge la următoarea.
❷ Circuitul cu doze de derivație. Cablul principal alimentează o serie de doze de derivație. Din fiecare doză pleacă „nulul" și „împământarea" spre bec, în timp ce „faza" coboară spre comutatorul care îl comandă și de la acesta se întoarce la bec.

INSTALAȚIA DE APĂ-CANALIZARE

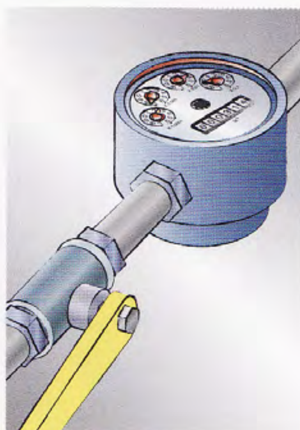

Instalația de apă-canalizare este alcătuită din două secțiuni distincte și complementare: cea a furnizării cu apă caldă și rece și cea a scurgerii. La rândul său, aceasta din urma este formată din două tipuri de instalații: cea a evacuării apelor albe (apa de ploaie) și cea a apelor negre (apa menajeră). În consecință, problemele pot fi diferite. Din fericire, sunt mult mai frecvente cele care privesc instalațiile de evacuare ale căror țevi nu sunt supuse presiunii. În orice caz, reparațiile nu sunt foarte dificile. Orice fel de lucrare intenționați să faceți, trebuie să opriți mai întâi alimentarea cu apă. Când veți termina lucrul, verificați să nu fie pierderi de apă.

Înlocuirea garniturilor unui robinet este una dintre reparațiile cele mai frecvente.

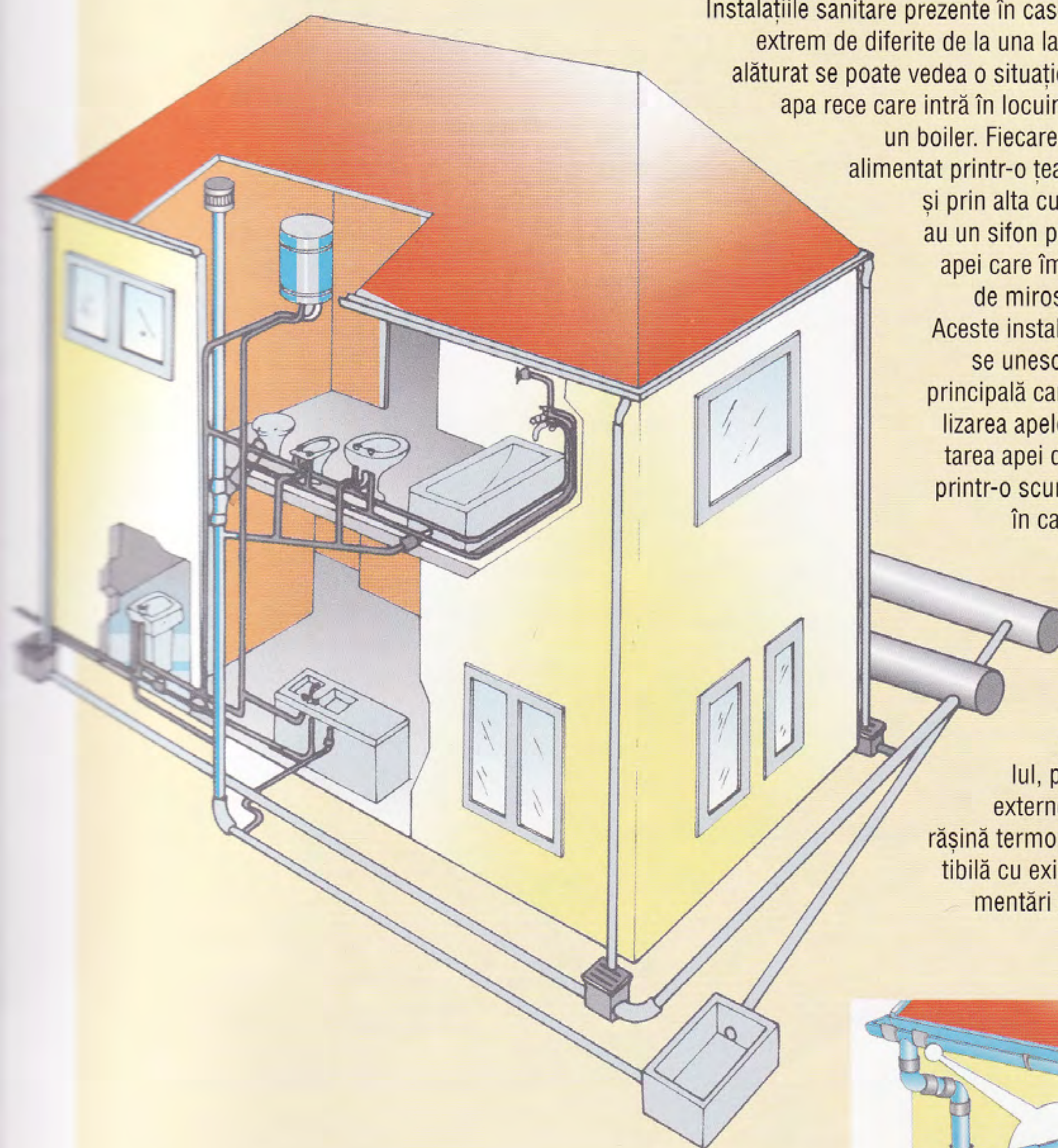

Instalațiile sanitare sunt adesea supuse deteriorării atât la partea de apă, cât și la cea de canalizare, prin apariția unor fisuri, ruperea robinetelor etc., deci presupun o întreținere permanentă. Este bine să controlați contoarul de apă (chemând societatea care îl administrează) la fiecare 4-5 ani.

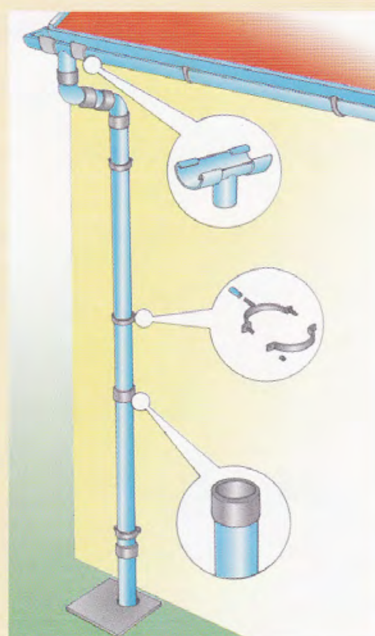
Dispunere generală

Instalațiile sanitare prezente în casele noastre sunt extrem de diferite de la una la alta. În desenul alăturat se poate vedea o situație standard unde apa rece care intră în locuință e încălzită cu un boiler. Fiecare obiect sanitar e alimentat printr-o țeavă cu apă caldă și prin alta cu apă rece. Toate au un sifon pentru evacuarea apei care împiedică refluxul de mirosuri, insecte etc. Aceste instalații de evacuare se unesc într-o scurgere principală care duce în canalizarea apelor negre. Colectarea apei de ploaie se face printr-o scurgere secundară în canalizarea apelor albe. Țevile din casă sunt în general din fier galvanizat, dar se folosesc foarte des și cuprul, pexa-lul, polivinilul. Țevile externe, însă, sunt din rășină termoplastică compatibilă cu exigențele unei alimentări cu apă potabilă.

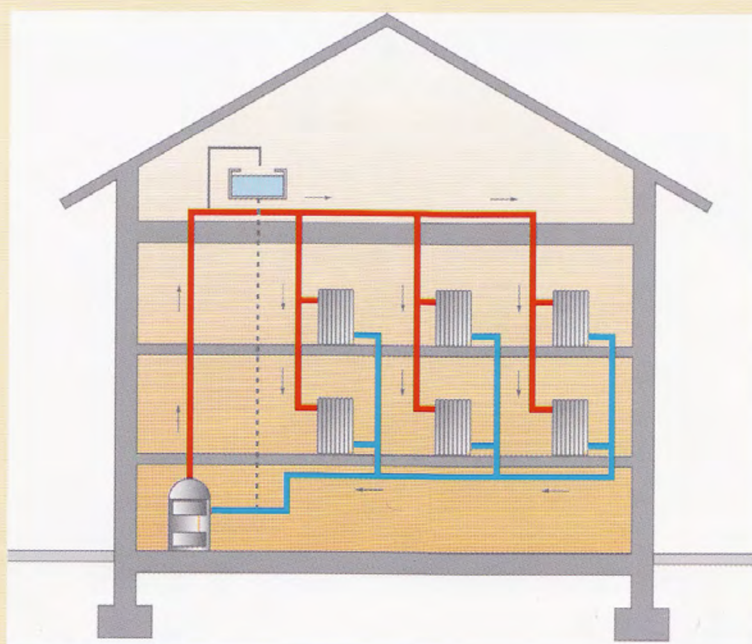
Jgheaburi și evacuări

Jgheaburile casei se pot înfunda sau perfora din cauza coroziunii, de aceea trebuie curățate în mod frecvent și reparate când e cazul. Dacă problema e mult mai serioasă, este bine să le înlocuiți. E indicat ca jgheaburile să fie din oțel inox sau cupru, în timp ce țevile de evacuare pot fi și din material plastic.

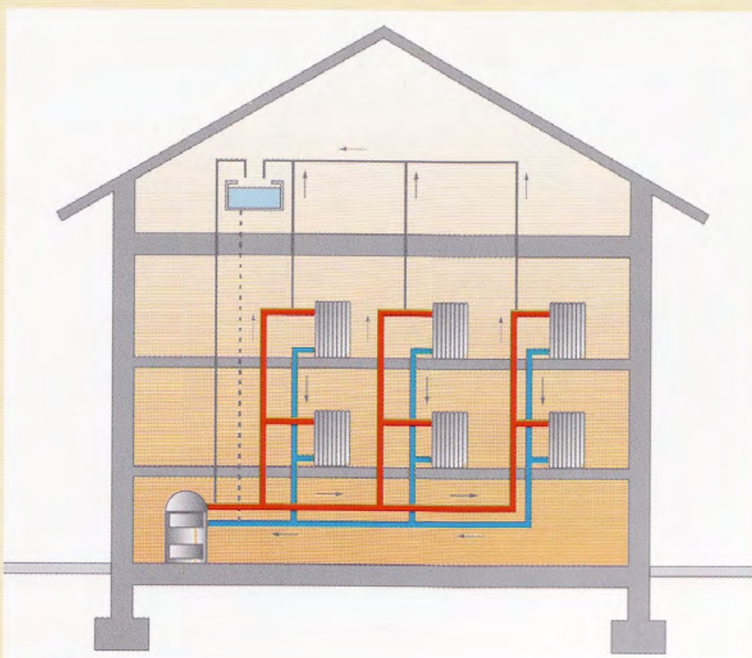
INSTALAȚIA DE ÎNCĂLZIRE

În blocurile cu mai multe apartamente, instalația de încălzire poate fi formată dintr-o singură centrală care alimentează un circuit general sau din mai multe circuite, fiecare cu propria centrală. În primul caz, circuitele pot avea unul sau două coloane. Circuitele cu o coloană pot fi transformate în circuite independente, în timp ce în cazul celor cu două coloane e de preferat o centrală termică unică. Oricum, este bine să aveți clar în minte tipul de circuit pentru a cunoaște eventualele inconveniente.

Instalația „ploaie“

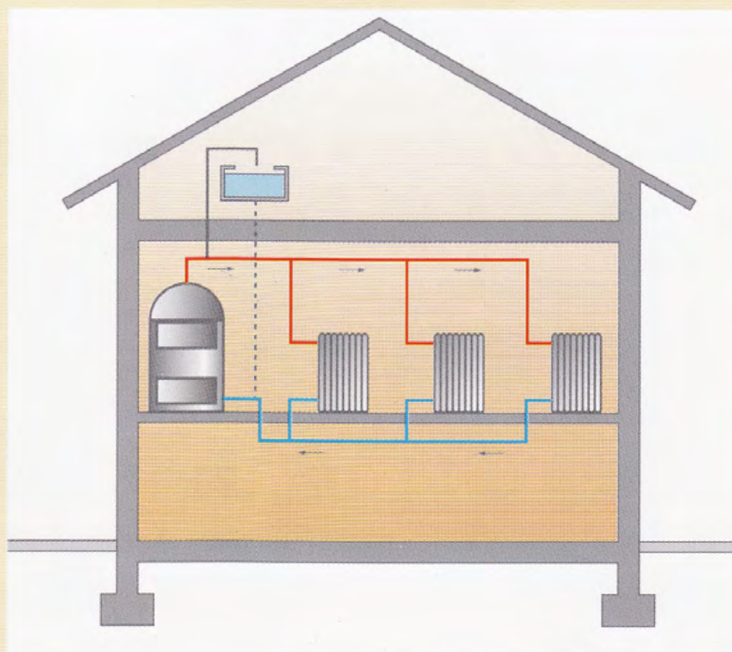
Apa încălzită pleacă din centrală și urcă până la partea cea mai înaltă a instalației. De aici, coboară prin țevile care alimentează caloriferele, se întoarce în centrală și reia ciclul. Un vas de expansiune (sau un plămân) compensează variațiile volumului de apă datorate încălzirii.

Instalația „la sursă“

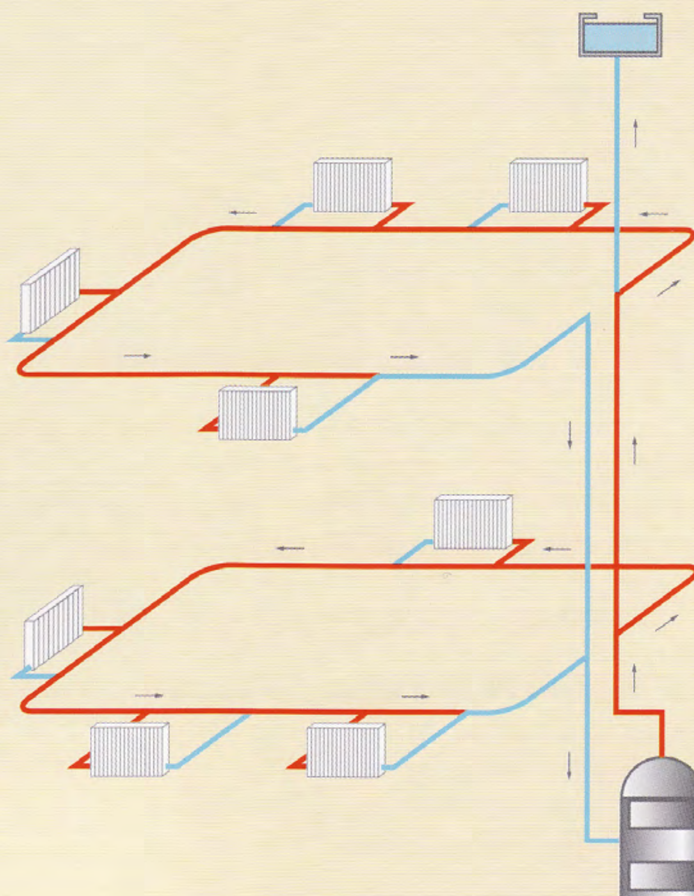
Distribuirea apei calde se face prin derivații multiple.

Instalația la nivel

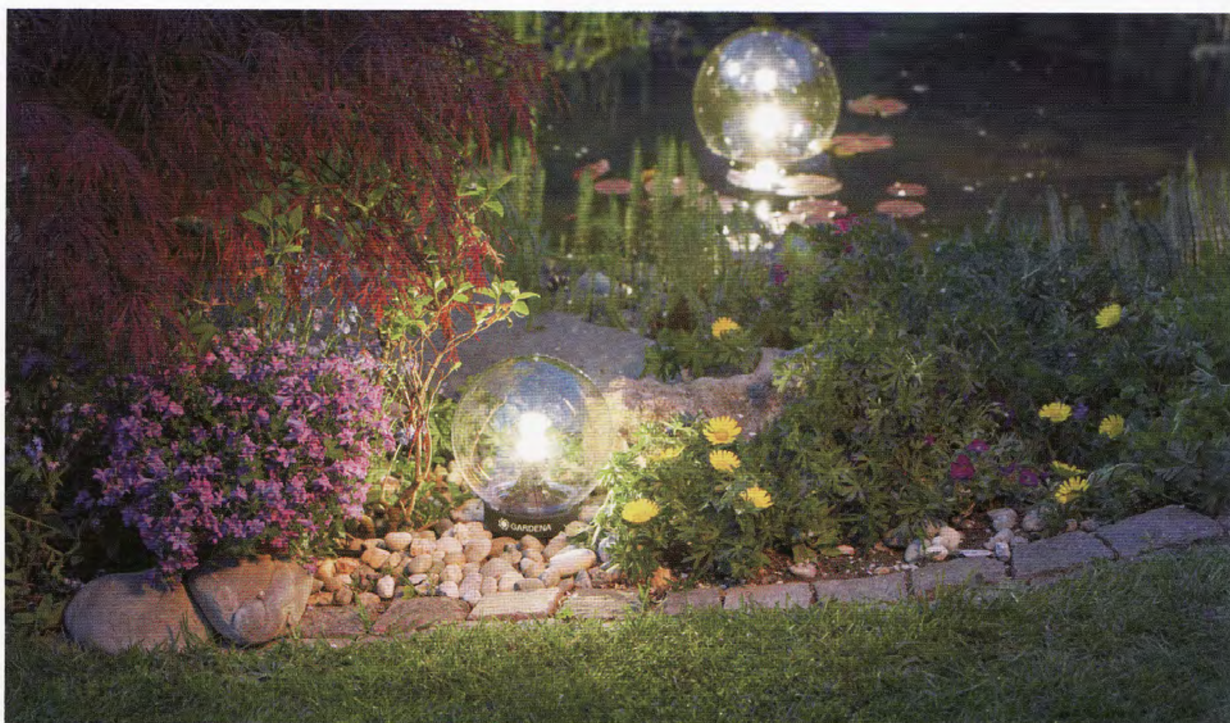
Sistem folosit pentru alimentarea unui singur apartament. Boilerul și caloriferele se găsesc la același nivel, iar alimentarea corpurilor se face de sus în jos.

Instalația monocoloană

Ideală pentru instalațiile cu țevi din cupru. De la coloana principală se formează un „inel" de unde se desprind alte derivații care alimentează caloriferele. Blocurile cu mai multe apartamente, care au acest tip de instalație, pot trece la instalația autonomă cheltuind foarte puțin.

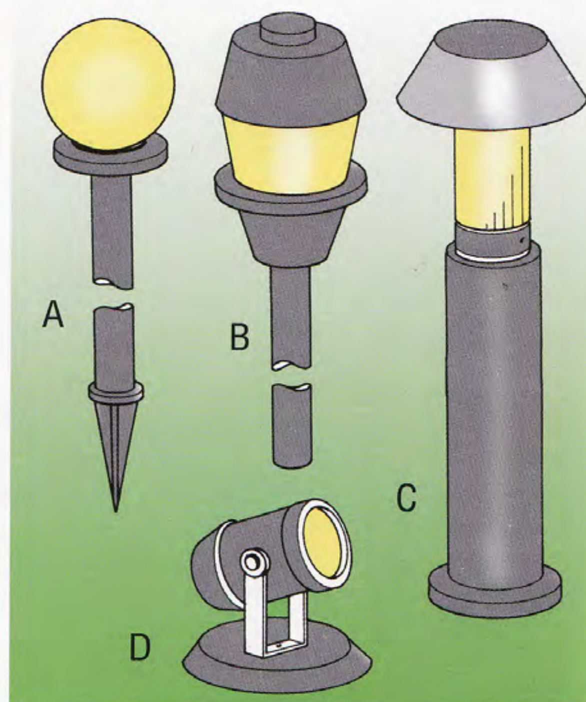
INSTALAŢIA ELECTRICĂ DIN GRĂDINĂ

Dotarea grădinii cu o instalaţie de iluminare nocturnă eficientă vă permite să vă bucuraţi de existenţa acestui spaţiu într-un mod cât mai plăcut. În plus, grădina câştigă în frumuseţe datorită luminilor care pun în evidenţă plantele şi florile. Dar iluminarea este în primul rând o măsură de siguranţă, atât pentru cei care folosesc grădina şi se plimbă pe aleile sale, cât şi pentru a-i descuraja pe oaspeţii nepoftiţi care nu mai pot profita de întuneric.

Pentru a proiecta eficient instalaţia electrică, trebuie separate în mod clar zonele de circulaţie a persoanelor de cele care vor primi lumina pentru a le pune în valoare frumuseţea.

În zonele de trecere folosiţi becuri care proiectează o lumină plină, în timp ce becurile care luminează plante şi tufişuri vor avea o lumină concentrată (proiectoare, spoturi luminoase etc.). Becurile din zonele de circulaţie pot fi de tip fix, pe când cele din grădină e recomandabil să fie mobile, astfel încât să le schimbaţi locul în funcţie de anotimp sau pentru a crea efecte decorative speciale.

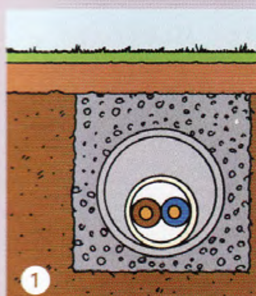

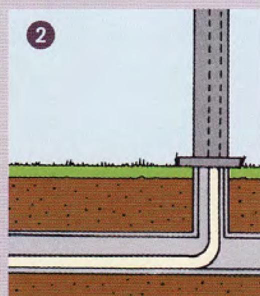
DIFERITE TIPURI

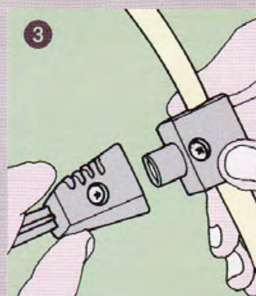
Diferite becuri folosite în grădină: A) bec cu bază metalică pentru înfipt în pământ (mobil); B, C) becuri cu baza fixată în pământ prin intermediul unui piedestal din ciment; D) proiector cu bază de fixare în pământ sau sistem de mutare pe teren.

Fișă tehnică

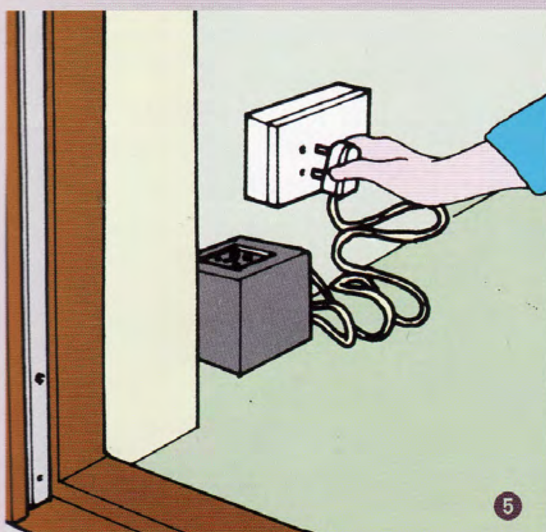
Instalație îngropată pentru grădină

1 În interiorul unor șanțuri adânci de 25 cm, așezați tuburile de polietilenă în interiorul cărora ați introdus cablurile (izolate) care formează instalația.

2 Becurile sunt alimentate prin derivații care ies din pământ și se introduc în stâlpul de susținere a sursei de lumină.

3 Instalații care pot fi plasate pe terenurile deja dotate cu derivații.

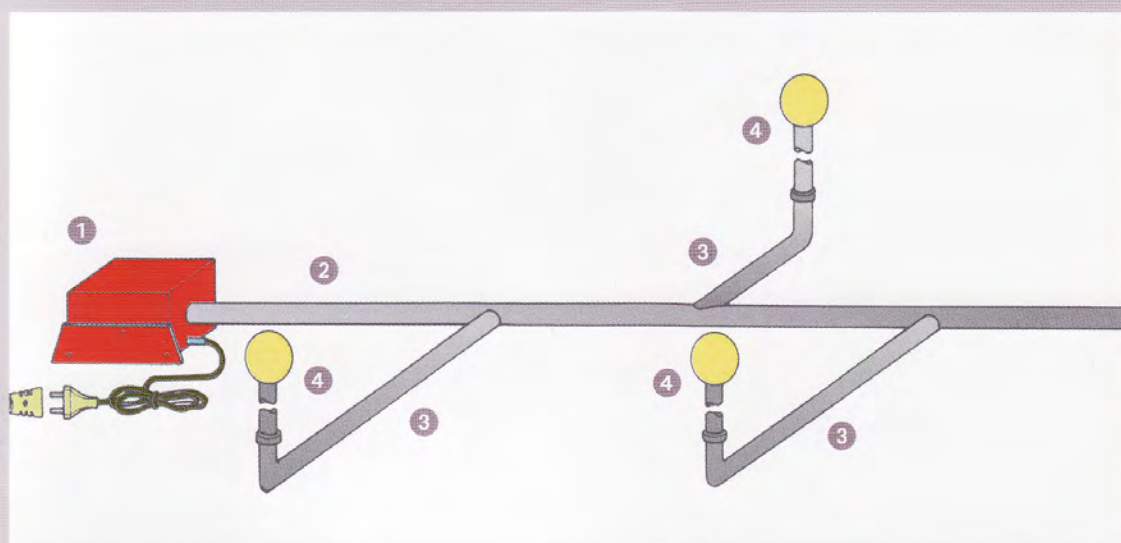
4 Introduceți becurile.

5 Pentru a evita eventualele pericole, circuitul de iluminare este bine să funcționeze la tensiune redusă (12-24 V) prin intermediul unui transformator.

Schema generală

a unei instalații electrice de grădină

1 Transformator coborâtor de tensiune.
2 Linie principală.
3 Linii derivate (în paralel).
4 Becuri.

Aparate utile...

PENTRU REALIZAREA DIFERITELOR LUCRĂRI LA DOMICILIU SUNT NECESARE ANUMITE SCULE ŞI INSTALAŢII ELECTRICE. CA ÎNTOTDEAUNA, REGULA FUNDAMENTALĂ LA ALEGEREA LOR ESTE CALITATEA.

AEG

...pentru intervenţii uşoare

Aparatul principal este bormaşina, care permite realizarea unor găuri cu diametre diferite, dar şi folosirea unui număr considerabil de accesorii cu care se pot face diverse lucrări. Este bine să dispuneţi în casă de cel puţin două tipuri de bormaşină: una electrică pentru lucrări majore şi alta, mult mai mică, poate chiar cu baterii, pentru lucrările mai uşoare.

Bormaşina ideală

O bormaşina bună, potrivită pentru diferite tipuri de lucrări, trebuie să aibă o putere de cel puţin 600-800 W. E bine ca mandrina să se poată strânge singură (automată) în aşa fel încât să nu trebuiască să folosiţi o cheie.

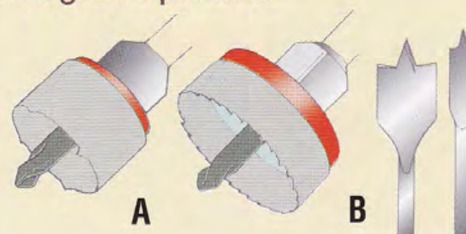
De asemenea e de preferat să puteţi regla electronic viteza de rotaţie în aşa fel încât să o puteţi adapta diferitelor tipuri de materiale cu care lucraţi. Este indispensabilă „percuţia“, care ajută la perforarea zidului şi a betonului. Nu trebuie să vă lipsească trei tipuri de burghie: pentru lemn, metal şi zid.

Bormaşina cu baterii

Bormaşina cu baterii e fără îndoială unul dintre cei mai valoroşi aliaţi pentru cei care au nevoie să facă o serie de lucrări. Funcţionând fără cablu electric, vă dă o mare libertate de acţiune în orice fel de situaţie. Astăzi, se găsesc bormaşini cu baterii foarte rezistente şi cu reîncărcare rapidă.

Bormaşina cu baterii are un acumulator în baza mânerului care se poate scoate. Se găsesc modele de diferite tensiuni (spre exemplu 7,2 V-9,6 V-14,4 V). Cumpăraţi-vă cel puţin două acumulatoare, să puteţi folosi unul cât celălalt se încarcă. Durata funcţionării este direct proporţională pe tipul de lucrare efectuată, în timp ce durata reîncărcării variază în funcţie de model (există variante cu o reîncărcare foarte rapidă). Bormaşina cu baterii poate fi dotată cu mandrină-şurubelniţă (plată sau în cruce). Nu este indicată utilizarea ei la găuri cu diametru mare

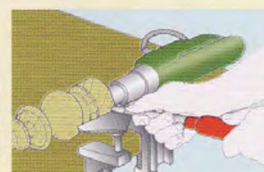
Burghie speciale

PENTRU GĂURI MARI

În afara burghielor normale pentru bormaşină este bine să vă dotaţi cu alte două tipuri A şi B. Unele care permit realizarea găurilor cu diametrul de 20-70 mm (în lemn) şi altele de 12-30 mm (tot în lemn). Amândouă tipurile necesită o viteză de rotaţie medie, deoarece întâlnesc o rezistenţă considerabilă din partea materialului.

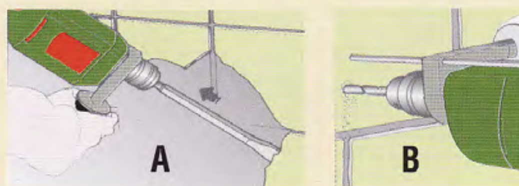
BORMAŞINA DEVINE STRUNG

Cu ajutorul unei menghine şi a altor accesorii, puteţi folosi bormaşina ca element propulsor al unui strung pentru lemn foarte practic. Bormaşina trebuie să aibă reglare electronică.

PERCUŢIA

A) percuţia permite penetrarea uşoară a zidului; B) limitatorul de adâncime opreşte bormaşina când vârful atinge profunzimea dorită.

Fierăstrăul pendular

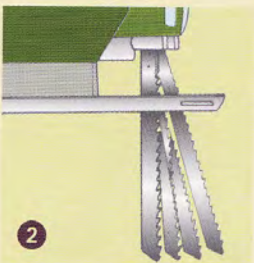
Fierăstrăul modern e dotat cu viteză reglabilă, care permite adaptarea mişcării lamei la materialul de tăiat. Un ştuţ, aflat pe partea posterioară, îl pune în contact cu un aspirator pentru eliminarea rumeguşului. Talpa, pe care se sprijină, poate fi deplasată în diferite unghiuri pentru a permite o tăiere înclinată.

AEG

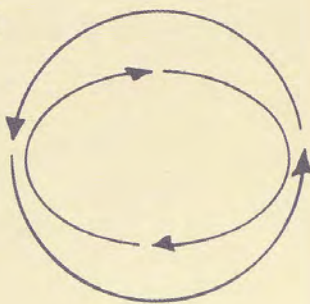
❶ TĂIEREA
Pentru a tăia este necesar să trasaţi o linie cu creionul. Este foarte uşor să urmaţi diferite forme sau curbe, dar obţinerea unei linii perfect drepte este mult mai dificilă. Pentru a face acest lucru aveţi nevoie de un accesoriu aplicat paralel cu fierăstrăul sau trebuie să fixaţi o scândură de-a lungul căreia să tăiaţi cu maşina.

❷ MIŞCAREA PENDULARĂ
Câteva fierăstraie au posibilitatea de a executa o mişcare pendulară, care permite lamei să penetreze mult mai repede lemnul, reducând astfel timpul de lucru.

CELE DOUĂ MIŞCĂRI COMBINATE
La dreapta: cele două mişcări ale şlefuitorului care permit abrazivului să facă o lucrare foarte fină.

sau în zid, deoarece foarte puţine modele (în afară de cele profesionale) au percuţie.

Fierăstrăul pendular

Este unealta cel mai des folosită după bormaşină. Vă permite să tăiaţi repede scânduri şi panouri din lemn cu o grosime de până la 4-6 cm. Poate fi dotat cu lame de diferite feluri pentru lemn moale, dur, pentru metale şi alte materiale. Fierăstraiele moderne au o viteză reglabilă, care permite adaptarea mişcării lamei la materialul de tăiat.

Un ştuţ aflat pe partea posterioară permite conectarea unui aspirator pentru evacuarea rumeguşului. Talpa, pe care se sprijină, poate fi rotită la diferite unghiuri pentru a putea tăia materialul oblic.

Şlefuitorul cu bandă

Motorul său electric acţionează o bandă abrazivă ce se mişcă pe deasupra unei tălpi metalice, dreptunghiulare acoperită cu un material textil (pâslă). Banda se mişcă în buclă şi poate să şlefuiască uniform suprafaţa lemnului. Anumite modele au talpa şi banda prevăzute cu perforaţii prin care se poate colecta (cu ajutorul unui aspirator conectat la şlefuitor) praful care se produce în timpul lucrului.

Şlefuitorul cu disc

Un alt aparat extrem de util şi important este discul cu care se şlefuieşte lemnul după tăiere şi rindeluire. Există diferite tipuri, pentru lucrări „grosiere" sau delicate.

Ca structură, este diferit de şlefuitorul cu bandă prin aceea că talpa sa este rotundă în loc să fie dreptunghiulară, iar mişcarea e rotativă şi în acelaşi timp orbitală. Rezultatul este mai bun.

Fierăstrăul circular portabil

Pentru a tăia pe lungime scânduri, grinzi, şipci şi panouri din lemn sau pentru a tăia cu precizie

anumite unghiuri în acestea sunt necesare fierăstraie circularele (mobile sau de banc). Este vorba de aparate care, deși ușor de folosit, cer o anumită familiarizare cu lucrul în lemn. Atelierul poate fi îmbogățit și cu un fierăstrău cu bandă, care permite tăierea bucăților la o anumită grosime.

Cu fierăstrăul circular este ușor să tăiați perfect drept scânduri și panouri cu ajutorul unui ghidaj lateral. Și acest aparat poate fi conectat la un aspirator pentru a elimina rumegușul rezultat în urma lucrului. Fierăstrăul circular mobil poate fi fixat pe o masă cu pânza în sus, transformându-l în fierăstrău circular de banc.

Fierăstrăul circular cu bază (masă)

Acest aparat este indispensabil pentru a tăia în mod precis scânduri, șipci etc. Lama sub formă de disc e montată pe un braț mobil care coboară (cu lama în rotație) pe materialul de tăiat, fixat pe o bază. Brațul poate fi orientat în diferite direcții pentru a tăia din diferite unghiuri.

Sunt mai multe tipuri, pentru tăiat lemnul și metalul. Sunt asemănătoare ca structură, dar diferite în ceea ce privește tipul de lamă și viteza de rotație. Cele mai performante fierăstraie pentru metale au un circuit de răcire cu lichid.

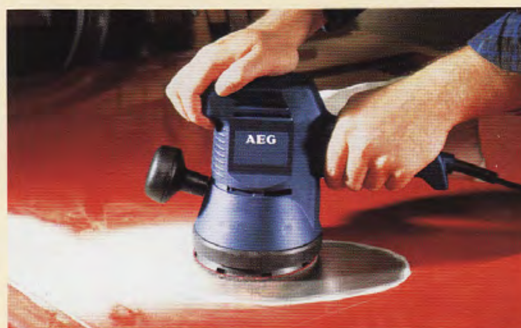
Fierăstrăul cu bandă

Ideal pentru tăierea bucăților cu o grosime mai mare de 6-8 cm. Este dotat cu un motor care pune în acțiune două roți-suport pe care se mișcă o bandă de oțel cu dinți.

Banda, lungă chiar de 2 m, nu se încălzește și se uzează foarte lent permițând o utilizare îndelungată.

Este util în mod special pentru a subția, nu pentru tăieri precise.

Șlefuitorul și fierăstrăul

Cu șlefuitorul cu disc se fac nivelări și șlefuiri rapide și eficiente pe lemn și metal.

LAME DIFERITE

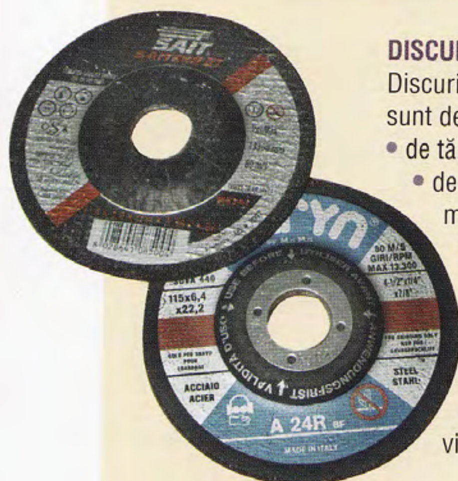

Fierăstrăul circular are lama sub formă de disc cu dinți de diferite feluri pentru diverse viteze de tăiere sau pentru a obține o finisare mai bună, adaptată la duritatea lemnului.

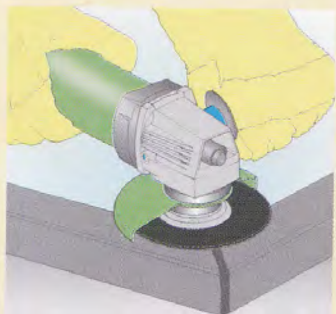
Polizorul

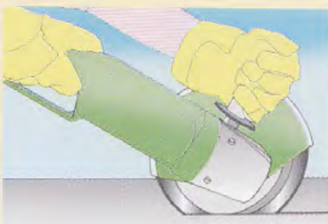

DISCURI DIFERITE
Discurile pentru polizor sunt de trei feluri:
- de tăiat, pentru metale;
- de șlefuit, pentru metale;
- de tăiat și șlefuit pentru piatră și faianță.

Există și discuri speciale pentru alte tipuri de activități.

LUCRĂRI CLASICE
Polizorul este util mai ales la șlefuirea zonelor curbe. Tăierea metalului se face rapid și precis cu ajutorul unui disc de tăiat.

Polizorul unghiular (flexul)

Vă puteți îmbogăți atelierul cu unelte puțin mai specializate, dar cu foarte multe posibilități. Una dintre ele este polizorul unghiular, care vă permite să modelați ușor metalul. Alta este freza verticală, care vă dă posibilitatea să efectuați diferite decorațiuni, geometrice sau de alte forme, în lemn. Polizorul este destul de periculos și trebuie să fie manevrat cu grijă. Utilizarea frezei necesită o anumită abilitate. Este un aparat dotat cu un disc pus în mișcare de un motor electric. Discul este în stare să lustruiască, netezească, să modeleze și să taie fierul și alte metale.

Discul poate fi unul pentru șlefuire (mult mai gros) sau pentru tăiat (mai subțire). Alte tipuri vă permit să lucrați și să tăiați chiar piatra sau cărămida. În comerț se găsesc două tipuri de polizoare: cu discul de 115 mm și de 230 mm. Primul este mult mai ușor de folosit, în timp ce al doilea e mai dificil și mai greoi, dar are o putere mărită și vă ajută să faceți lucrări mai grele. Când lucrați cu flexul, folosiți întotdeauna mănuși, ochelari și fiți foarte atenți!

Diferite alte scule

Numărul sculelor din atelier crește odată cu capacitatea și abilitatea celui care le folosește. Apar metode noi de lucru, astfel încât acum puteți face lucrări care mai înainte păreau mult prea complexe etc. Un aparat care se dovedește extrem de folositor este mașina electrică de rindeluit, altul pistolul electric de vopsit, aparatul de sudură și așa mai departe.

Să analizăm câteva dintre aceste aparate și să vedem cum funcționează.

Mașina electrică de rindeluit

Este un aparat care devine indispensabil în foarte multe cazuri. În primul rând pentru nivelarea și șlefuirea bucăților de lemn și a scândurilor care se achiziționează din depozit. În al doilea rând, cu mașina de rindeluit puteți elimina părți de lemn de la uși, mobilă sau ferestre,

când acestea sunt în plus sau nu permit închiderea perfectă. Mașina are un cilindru intern pus în mișcare de un motor. Pe cilindru sunt fixate două sau trei lame foarte ascuțite (numite „cuțite“), care intră în contact cu lemnul și îl taie. Adâncimea „tăieturii“ este reglabilă.

Pistolul de vopsit

Vopsitul lemnului, metalului, al mobilei și obloanelor, se face mult mai ușor și rapid cu un pistol electric de vopsit. Dotat cu un rezervor încăpător în care se introduce vopseaua (după ce ați diluat-o cum trebuie), poate vopsi cu un jet mai mult sau mai puțin fin (cu ajutorul unui buton de reglare), în funcție de suprafața de acoperit și de vopseaua utilizată.

Deoarece nu folosește aer comprimat, nu creează nici un nor toxic și deci nu e poluant, în plus e ușor de folosit.

În comerț, există pistoale de diferite feluri și posibilități.

Compresorul

Compresorul produce și înmagazinează aerul comprimat cu care puteți realiza diferite lucrări:

- umflarea roților de cauciuc (cu un pistol dotat cu manometru);
- aplicarea de lacuri, vopsele sau detergenți lichizi (cu ajutorul pistolului cu rezervor);
- stropirea cu substanțe dezinfectante, insecticide etc.;
- desfundarea țevilor (cu o duză);
- curățenie și desprăfuire (cu pistolul).

Compresorul poate să acționeze și alte unelte care funcționează cu aer comprimat: mașină de găurit, de șlefuit, fierăstrău, polizor etc. Modelele destinate uzului obișnuit au un rezervor cu o capacitate de 15-30 l și ating o presiune de 8-10 bari. Compresorul poate rămâne în funcție continuu: se acționează și se oprește automat când presiunea din rezervor coboară sub valoarea prestabilită. Există și compresoare fără rezervor, dar eficiența lor e mult mai limitată.

Mașina de rindeluit permite șlefuirea și netezirea bucăților și a scândurilor de lemn.

Este util să aveți în casă un compresor, chiar și unul mic.

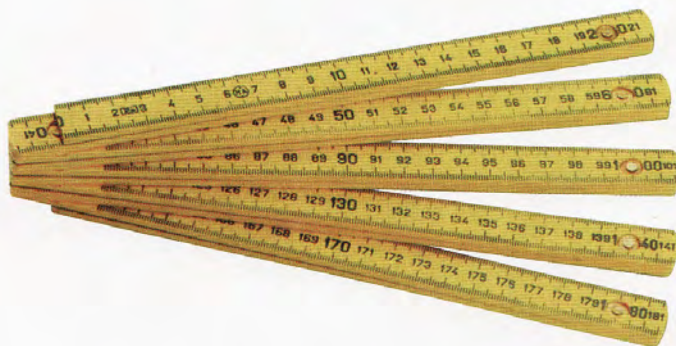
INSTRUMENTE DE MĂSURAT

Înainte de a executa diferite lucrări necesare este indispensabil să dispuneţi de câteva instrumente de măsură şi control. Este vorba de instrumente mici şi simple, a căror folosire este foarte uşoară şi care oferă servicii esenţiale şi de neînlocuit.

Ruleta

Este vorba de un metru flexibil, care vă permite să măsuraţi rapid şi cu precizie. Este alcătuită dintr-o rotiţă introdusă într-o cutie din material plastic sau din metal şi pe care se înfăşoară o bandă metalică de diferite lungimi (blocată de un arc), marcată în cm şi mm. Există rulete de 2, 3, 5 sau 10 m.

Metrul de tâmplărie

În ciuda faptului că a fost aproape complet înlocuit de ruletă, este încă util în special în lucrările de tâmplărie, unde se fac măsurători repetate.

Nivela cu bulă (boloboc) cu care se controlează orizontalitatea şi verticalitatea pereţilor şi ale altor structuri.

Rola metalică de 20 m pentru măsurarea rapidă a suprafeţelor mari.

Rola metrică

E un cilindru pe care se înfăşoară o bandă marcată în centimetri şi în metri până la 20, 30, 40 şi 50 m. Este utilă la măsurarea suprafeţelor mari şi este de fapt o ruletă mai mare. Banda, însă, nu reintră automat în rolă, ci trebuie să fie înfăşurată cu ajutorul unei manivele.

Şublerul

E din oţel şi poate măsura cu precizie diametrul obiectelor mici şi rotunde şi al ţevilor, dimensiunile şi profunzimea cavităţilor, grosimea în general. Este alcătuit dintr-o parte fixă şi alta glisantă, care se reglează în funcţie de obiectivul care trebuie măsurat. Calibrul pe care ar trebui să vi-l procuraţi e cel prevăzut cu o scară gradată specială, care poate fi citită uşor.

Nivela cu bulă

Este un instrument de bază pentru a stabili orizontalitatea și verticalitatea unui corp. Se folosește în multe situații: de la verificarea faptului că un raft e orizontal sau nu, la controlarea unei suprafețe. Este formată dintr-un profil metalic în care sunt introduse două fiole cu lichid colorat, cu câte o bulă de aer care se deplasează în funcție de înclinarea nivelei. Poziția centrală (semnalată cu linii gradate) indică poziția orizontală. Sunt în vânzare nivele de diferite lungimi. Pentru lucrări normale este suficientă una de 50-100 cm.

Firul de plumb

Este util pentru a verifica dacă un perete sau un alt corp sunt verticale sau pentru a trasa linii verticale. Este format dintr-o greutate din metal agățată la un fir. Se așază lângă peretele de verificat (în general când se ridică acesta), evidențiind dacă e vertical sau nu. Poate fi folosit și ca element de comparație când se toarnă temelia (plafoane, podele) sau se zidesc elemente așezate „în picioare" (pereți de susținere, stâlpi etc.) de o anumită lungime.

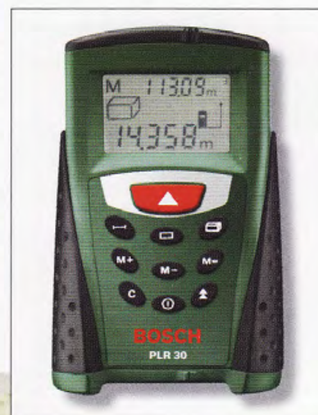
Echer din lemn sau din metal

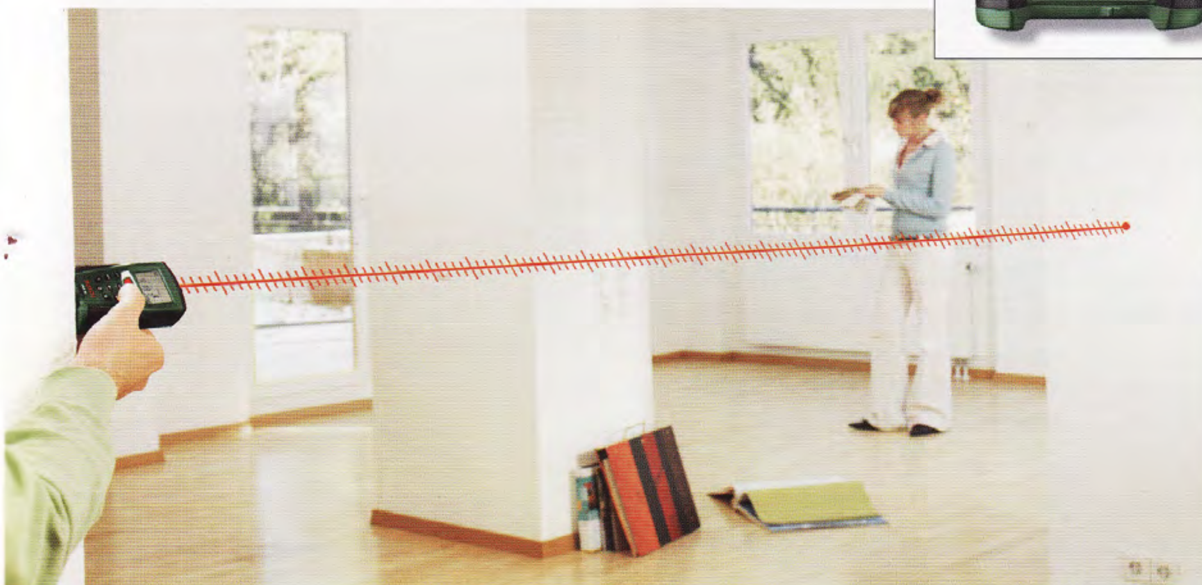
Format din două laturi fixate la 90 de grade și de o a treia care le unește. Este indispensabil când verificați dacă două piese sunt montate exact la 90 de grade. O altă variantă („echerul fals") are două laturi mobile pentru a identifica și măsura unghiurile.

Metrul laser

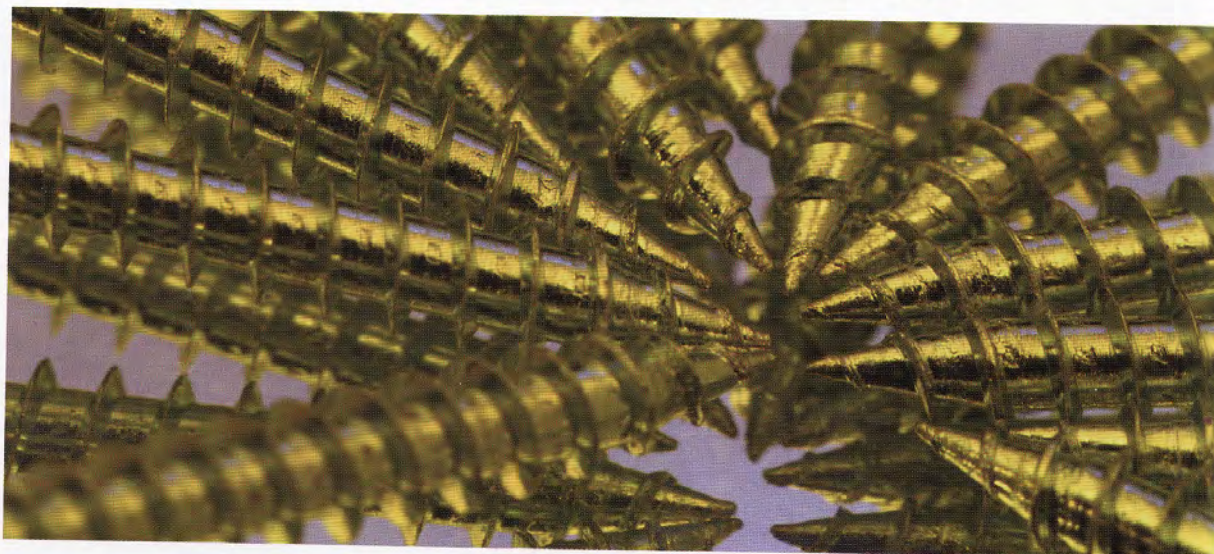
Este un instrument electronic foarte practic, măsurând precis distanțele doar apăsând pe un buton. Ideal pentru efectuarea măsurătorilor în locuri incomode având una din extremități greu de atins. O funcție specială vă permite să calculați suprafața și volumul încăperii.

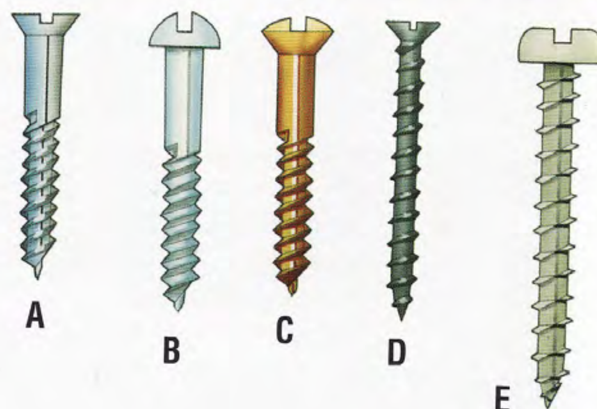

BOSCH

ŞURUBURI PENTRU LEMN

Şuruburile pentru lemn pot fi normale (A, B, C) sau autofiletante (D, E). Primele au spirală pe circa 2/3 din suprafaţă, celelalte pe toată suprafaţa. În plus, spiralele sunt mult mai dese la primele şi mult mai distanţate la cel de al doilea tip. Şuruburile normale au nevoie de un început de gaură pentru a se înşuruba, celelalte sunt în stare să „îşi facă drum“ pe măsură ce se înşurubează. Toate sunt fabricate din diferite metale sau aliaje.

Lungimile

Diversitatea dimensiunilor şuruburilor este considerabilă. Dimensiunea se identifică prin două valori exprimate în milimetri: diametrul x lungimea. Spre exemplu: 5x50, 3x35 etc. În comerţ, se găsesc şuruburi care variază între 1,5x15 şi 8x150 mm. La fiecare lungime avem diferite diametre. În afara celor din oţel se mai folosesc şuruburi din bronz, zinc, alamă etc.

Cum se înşurubează

Şuruburile normale se introduc în lemn fără a face o gaură iniţială, în timp ce în lemnul dur este necesară o gaură adâncă de circa jumătate din lungimea şurubului şi cu diametrul puţin mai mic. Şuruburile cu capul evazat pot fi fixate în aşa fel încât capul să nu iasă în evidenţă. În cazul unui lemn moale, acest lucru se obţine simplu printr-o strângere puternică, în timp ce în cazul lemnului dur trebuie să creaţi o nişă pentru cap cu ajutorul unei freze sau cu burghiul unei bormaşini. Pentru a facilita înşurubarea, frecaţi şurubul cu puţin săpun uscat. Pentru a deşuruba (sau înşuruba) un şurub pe o bucată de lemn dur, puteţi folosi o şurubelniţă şi un cleşte. Pentru înşurubări repetate este mult mai convenabilă utilizarea unui aparat de înşurubat. În comerţ se găsesc unele electrice sau cu baterii, dar se pot folosi şi bormaşinile cu reglare electronică a vitezei. Pentru această operaţiune, folosiţi vârfuri drepte sau în cruce care se fixează în mandrină.

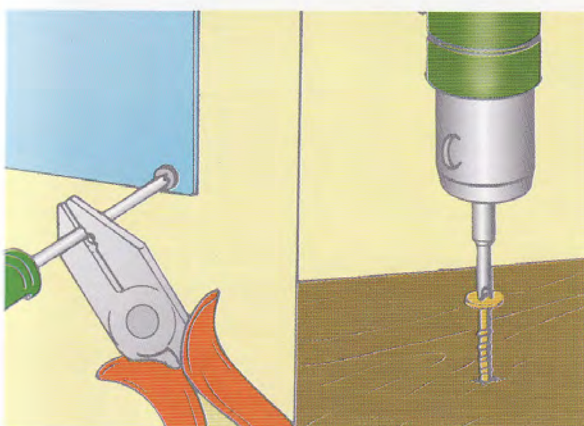
Şuruburile pentru metal şi buloanele

Sunt de diferite diametre şi modele. În majoritatea cazurilor se folosesc cele „cu pasul metric“

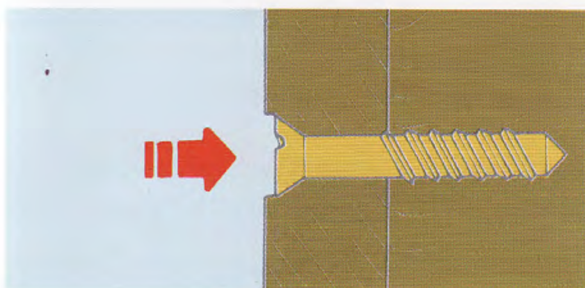
și au capetele de diferite forme. Disponibile în diametre și lungimi variabile, sunt fabricate din numeroase materiale, de la oțel la inox, alamă și alte metale.

Există și șuruburi autofiletante pentru metal care se găsesc de două feluri: cele normale (nu este necesar să faceți înainte o gaură pe locul unde vor fi înșurubate) și autoforante, care au vârful de o formă specială, în stare să găurească locul unde vor fi înșurubate.

Buloanele sunt șuruburi cu capul hexagonal blocate cu o piuliță. Pot avea și capul hexagonal încastrat. În primul caz se strâng cu ajutorul unei chei. Modelele de piulițe sunt numeroase. Pot fi hexagonale, pătrate, fluture etc. Este bine să puneți o șaibă sub piuliță, dar există și piulițe dotate cu elemente elastice împotriva deșurubării.

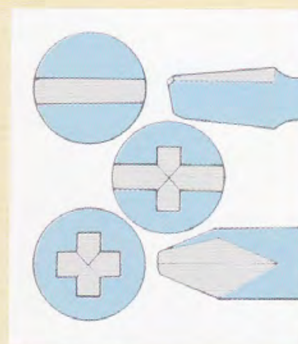

La stânga: pentru a avea mai multă putere apucați șurubul cu patentul.
La dreapta: cu un aparat de înșurubat, răsuciți șurubul mult mai ușor.

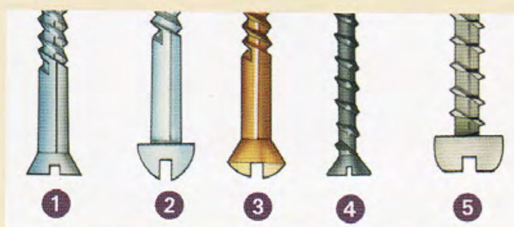
Șuruburile pentru lemn trebuie să fie ușor încastrate în suprafață. Pentru a face acest lucru, creați o mică adâncitură cu bormașina sau cu freza.

Capetele

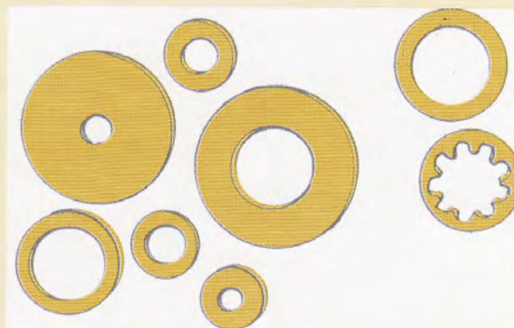

Cu excepția șuruburilor speciale, tipurile de crestătură pot fi: dreaptă, în cruce și combinată. Primul fel este cel mai răspândit și permite folosirea unei șurubelnițe normale. Cel în cruce vă obligă sa folosiți o șurubelniță de același fel, dar are avantajul că nu îi iese vârful din capul șurubului în timpul înșurubării. La ultimul tip se pot folosi ambele șurubelnițele.

Jos: capetele se deosebesc între ele în funcție de formă. ❶ și ❹ cap frezat plat; ❷ cap rotund; ❸ evazat cu calotă; ❺ cilindric.

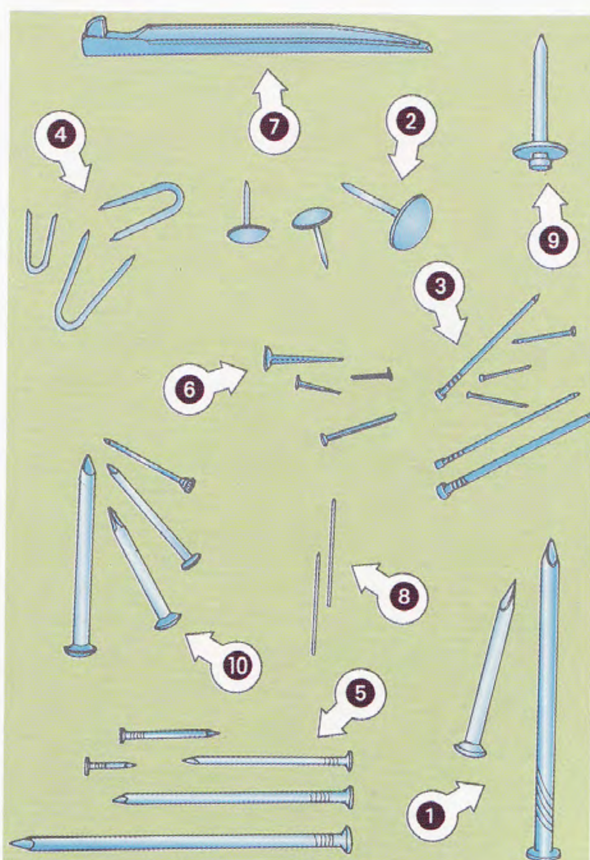
Șaibele

Șaibele sunt elemente inelare care au importanta funcție de a crește fricțiunea între șurub (sau piuliță) și piesa care trebuie să fie fixată, în așa fel încât să nu se slăbească. Fiind fabricate din diferite materiale (în general moi) și de diferite forme, șaibele sunt utile și în cazul șuruburilor mai lungi.

CUNOAȘTEREA ȘI FOLOSIREA CUIELOR

Cuiele sunt mijloacele cele mai rapide și mai practice pentru a uni două elemente din lemn. Nu este indicată folosirea lor în cazul materialelor mai valoroase, dar pentru lucrările de zi cu zi, cuiele sunt o soluție ideală. Iată câteva tipuri de cuie care se găsesc în comerț și cum le puteți folosi. Pentru orice tip de reparație sau lucrare de întreținere, este bine să aveți în casă o anumită cantitate de cuie de diferite feluri și dimensiuni.

1) De oțel. Au capul rotund, sunt foarte tari și deci nu se îndoaie. Vă sunt de ajutor dacă vreți să fixați un tablou sau alte obiecte pe perete sau pentru a uni bucăți din lemn foarte dur. Fiți atenți când le bateți pentru că se pot rupe.

2) De tapiserie – au capul foarte mare și diferite forme și dimensiuni. Fixează tapiseriile pe mobilă.

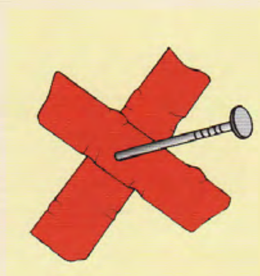
3) Cu capul îngroșat – sunt cuie mici cu capul conic, puțin mai gros față de restul corpului. Se folosesc la fixarea baghetelor, bordurilor și a diferitelor bucăți din lemn când se dorește ca prezența lor să nu fie vizibilă. Capul se pierde complet în lemn

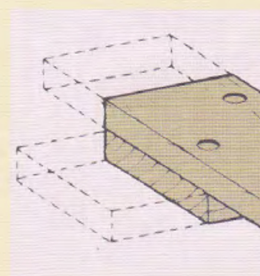
4) Scoabe – sunt în formă de U, au două vârfuri și se folosesc la fixarea plasei și a cablurilor pe un cadru.

5) De tâmplar – sunt clasicele cuie pentru lemn cu capul plat. Nu sunt foarte robuste, dar

Cum să folosiți cuiele

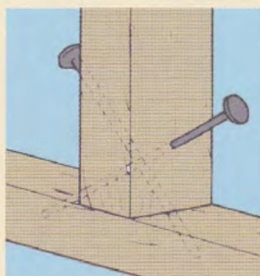
Înainte de a bate ▶ un cui în perete este bine să aplicați o bandă adezivă, evitând astfel deteriorarea tencuielii.

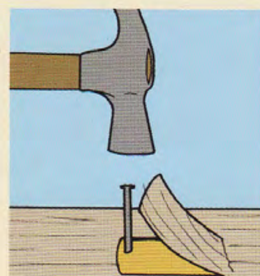

◀ În cazul unui cadru, suprapuneți capetele câțiva centimetri. Bateți mai întâi cuiele și apoi eliminați materialul în exces; în acest fel evitați formarea unor rupturi sau găuri la extremități.

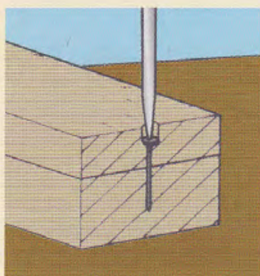
Pentru a uni rezistent ▶ două bucăți de lemn în formă de T, bateți cuiele ușor înclinate, fiind atenți să nu mișcați cele două elemente în timpul operațiunii.

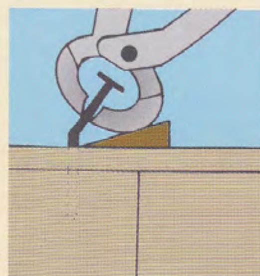

◀ Pentru ca un cui să rămână invizibil, decupați o parte din suprafața lemnului, înlăturați-o și bateți cuiul. La sfârșitul operației, lipiți partea decupată deasupra cuiului.

Pentru a ascunde ▶ floarea cuiului utilizați o șurubelniță. Încastrați cuiul astfel încât floarea să fie până la suprafața lemnului; acoperiți cu ceară sau alt tip de chit gaura rezultată.

◀ Pentru a extrage un cui cu cleștele așezați o bucată de material în formă de ic, sprijinind cleștele pe ea, apoi trageți cu putere cuiul.

se fixează foarte bine și pot fi extrase fără probleme. Pentru exterior se folosesc cuie din zinc, deoarece nu ruginesc.

6) Ținte – cu capete foarte late pentru fixarea țesăturilor, materialelor din nylon, piele și alte materiale moi.

7) Crampoane – din oțel, cu capul ca un cârlig și corpul asimetric, se bat în special pe ziduri și pereți din beton.

8) Cuie I – cuie fără cap cu care se fixează mai bine panourile și alte tipuri de lambriu.

9) Pentru pistol – sunt aplicate cu ajutorul unui pistol electric sau cu aer comprimat. Ideale pentru lucrările în serie.

10) Cuișoare. Din alamă sau fier, se folosesc la lucrările mici (tablouri etc.). Este bine să aveți în casă cât mai multe.

Unirea a două elemente

Adeseori, aveți nevoie să uniți două bucăți din lemn, dar în așa fel încât să dureze în timp. În mod normal, lungimea cuiului trebuie să fie de 2/3 din suma grosimii celor două bucăți de unit. Anumite operațiuni de acest tip rezistă în timp și nu sunt chiar inestetice. În general, însă, cuiul se folosește la tâmplărie și nu la confecționarea mobilelor sau a altor aranjamente interioare unde se lucrează cu holzșuruburi.

TIPURI DE ADEZIVI (CLEIURI)

❶ și ❷ cu aracet se lipește lemnul și alte materiale absorbante.
❸ și ❹ cu prenandez (cu solvent volatil) se lipesc foarte bine diferite materiale, chiar dacă nu sunt absorbante.

În comerț se găsesc nenumărate tipuri de adeziv pentru tot atâtea tipuri de lucrări, astfel încât nu întotdeauna ne este ușor să identificăm pe cel potrivit exigențelor noastre. Adezivul universal care „lipește tot" nu există, de aceea este necesar să știm cum să îl alegem pe cel folositor nouă. Este util să aveți în casă mai multe feluri de lipici cu care să puteți interveni imediat în caz de urgență. Lipiciul trebuie să fie păstrat la răcoare și închis ermetic.

Aracet

Se găsește în comerț în borcane sau într-un tub ascuțit la vârf pentru a putea fi aplicat mai bine. Se curăță ușor, nu e toxic și e foarte practic. Ideal pentru construcțiile din lemn.

Prenadez

La tub sau borcan. Lipește foarte multe materiale, menținând zona lipită elastică. E bine să lucrați într-un mediu aerisit.

Pentru hârtie

Lichid, cremă sau stick, semisolid. Permite lipirea și dezlipirea hârtiei cu multă ușurință.

Lipici acrilic

Lichid, se găsește în tuburi de mici dimensiuni. Excepțional de rapid (se lipește în câteva secunde), trebuie să fie manevrat cu multă grijă pentru a-l împiedica să intre în contact cu degetele, deoarece se încleiază imediat. Foarte bun pentru majoritatea materialelor. Trebuie să curățați foarte bine tubul pe dinafară, după fiecare folosire, ca să nu se întărească.

Universal

De obicei, se găsește în tuburi. Transparent și ușor de folosit, lipește foarte multe materiale. Denumirea de „universal" este improprie. Nu e adevărat că lipește chiar tot.

Adeziv izolant (de umplutură)

Se găsesc două tipuri: „sintetice" și „siliconice" în funcție de compoziție. Sunt în stare să lipească

și în același timp să umple foarte bine, nelăsând să treacă lichidele. Se găsesc în tuburi sau în cartușe speciale pentru „a expulza“ substanța cu ajutorul unui pistol acționat manual.

Adeziv epoxidic

Este compus din două elemente care sunt ținute separat până la momentul folosirii. Se găsesc în ambalaje speciale, prevăzute cu două seringi (fiecare conținând câte un element) sau în borcane mici.

Cu adezivul la cald se pot efectua reparații rapide deoarece se lipește imediat.

Adeziv tehnic

Se folosește pentru mochetă, plăci sau tapet. Are anumite caracteristici și lipește doar unele materiale.

Adeziv la cald

Sub formă de stick solid, este aplicat cu ajutorul unui pistol special cu rezistență electrică. Acest stick se introduce în partea posterioară a pistolului și se apasă. Lipiciul iese prin partea anterioară printr-o duză. Avantajele acestui tip de lipici sunt multiple: printre altele, se usucă rapid și de aceea permite lipirea ușoară a mai multor tipuri de materiale.

Clei din oase

Se foloseste exclusiv la restaurarea mobilei vechi. În reparațiile de zi cu zi poate fi înlocuit de aracet, care este mult mai rezistent și mai ușor de aplicat.

MATERIALE / ADEZIV	LEMN	HÂRTIE-CARTON-TAPET	CAUCIUC	STICLĂ	MARMURĂ-CERAMICĂ-PLĂCI	STOFĂ	PIELE	PVC	METAL	PLUTĂ-MOCHETĂ
ARACET	*	*				*				
EXPOXIDIC		*		*	*			*	*	
PRENADEZ		*	*			*	*			*
LA CALD		*			*	*	*			
SILICONIC				*	*			*		
ACRILIC		*		*	*			*	*	

Tabelul sintetizează rolul fiecărui adeziv în parte și materialul căruia i se potrivește

VOPSELE, EMAILURI ȘI LACURI

Vopseaua se diluează într-o anumită cantitate de apă (atât cât este indicat pe ambalaj).

Înainte de a zugrăvi peretele amestecați cu grijă vopseaua diluată. Din pensulă nu trebuie să se scurgă vopseaua (ca în fotografie).

Există diferite categorii de vopsea în stare să satisfacă orice tip de exigență, chiar și cele mai speciale. Vă propunem câteva indicații generale privind principalele tipuri, amintindu-vă că există multe variante și produse intermediare.

Vopseaua pe bază de apă

Sunt rășini speciale amestecate cu apă și sunt indicate pentru a vopsi: tencuieli, ciment, gips, PFL, masonită, zid etc.

Vopselele pe bază de apă se pot împărți în:
1) **Transpirante** – atât pentru interior cât și pentru exterior. Permit suprafeței „să respire" și asigură o aerisire eficientă a mediului. Folosite la exterior nu împiedică ploaia să ude tencuiala, dar evită stagnarea apei în pereți. Sunt cele mai des utilizate.

2) **Lavabile** – pe lângă faptul că pot fi folosite în numeroase situații, vopselele lavabile sunt ideale pentru că apără de murdărie anumite

zone mai expuse ca, spre exemplu, casa scării, fațada locuințelor și interioare neexpuse umezelii.

3) **Tempera** – vopsele ieftine, foarte mult folosite în trecut pentru pereți și tavan. Nu pot fi aplicate mai multe straturi fără să impună folosirea obligatorie a unui fixator.

Emailurile

Sunt de diferite culori. Se diluează în solvenți sintetici, dar și în apă, acestea din urmă fiind mult mai practice și deloc toxice. Se aplică atât pe lemn, cât și pe metal sau alte materiale. Sunt foarte diversificate în funcție de uzul lor specific: pentru a lustrui suprafețe, a patina sau colora după bunul plac. Sunt ambalate în borcane, cutii, fie în tuburi spray. Cele tip solvent se fabrică pe bază de solvent sintetic sau de nitrolac.

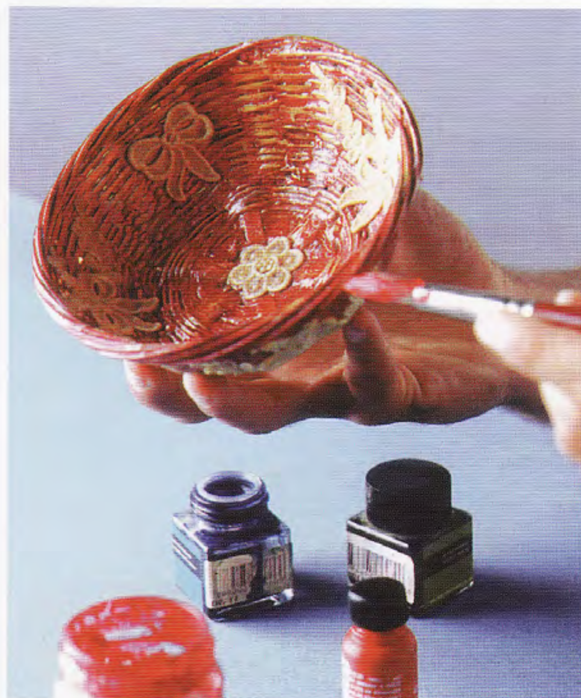
Lacuri

Sub numele de „lacuri“ se grupează toate acele substanțe în stare să furnizeze o acoperire protectivă lăsând totuși la vedere caracteristicile estetice ale materialului (spre exemplu ale lemnului), protejându-l de agenții externi. Au diferite aspecte: strălucitor, semi-luminos, opac sau satinat.

Câteva dintre ele sunt complet transparente și incolore, altele colorează lemnul în diferite tonuri.

De obicei, lacul se aplică pe lemn după ce l-ați lustruit și l-ați tratat. Majoritatea derivă din lacurile folosite la nave, acestea fiind destinate să protejeze lemnul nu să îl coloreze.

Sunt indicate și la ușile din lemn natural, pe cadrul ferestrelor, pe porțile garajului, dar și în sere, streșini etc. Dau rezultate bune și în zonele supuse intemperiilor atmosferice. Pot fi folosite și în interior pentru a proteja și a conferi mai multă eleganță lemnului.

Lacurile acrilice pe bază de apă (netoxice și inodore) vă ajută să colorați suprafețe sau diferite materiale. Pensula se spală pur și simplu cu apă.

AMESTECURI ȘI MORTARE

Mortarul e un amestec format dintr-un liant (var, ciment, ipsos), un material de umplutură (nisip, pietriș) și apă, fiecare în proporții foarte bine stabilite.

Principala proprietate a mortarului este aceea de a se întări puternic și de a fixa într-o anumită poziție diferite elemente ale construcției. Pentru întreținerea casei este adesea necesar să pregătiți cantități mai mari sau mai mici de mortar pentru a efectua reparațiile cele mai simple.

Mortarul din var

Ajută la realizarea tencuielii, pentru a face reparații mici la pereții loviți și ca liant între cărămizi. Este ușor de lucrat cu el, dar nu e foarte rezistent. Proporții (var-nisip-apă): 1-3-0,8.

REALIZAREA AMESTECULUI

1) Puneți varul într-o găleată de plastic, vărsați deasupra nisipul uscat și amestecați cu mistria până când se omogenizează compoziția.
2) Vărsați jumătate din cantitatea de apă. Adăugați încet cealaltă jumătate până când compoziția devine cremoasă și moale.
3) Amestecați, eliminând eventuale cocoloașe.

Mortarul din ciment

Folosit ca element de legătură între cărămizi și alte materiale de construcție, la exterior și la interior, potrivit pentru decorări, reparații, zidărit, fundații mici. Compact și rezistent. Proporții (ciment-nisip-apă): 1-4-1.

REALIZAREA AMESTECULUI

Dacă aveți nevoie de o cantitate puțină, operați ca în cazul mortarului din var.
1) În cazul unor cantități mai mari, puneți nisipul și cimentul pe jos, într-o zonă curată, și amestecați bine cu lopata.
2) Faceți o gaură în mijloc și turnați în centrul ei toată apa.
3) Amestecați încet cu lopata fiind atenți să nu scape apa în afară.

Betonul

Pentru a realiza fundații, structuri portante și de susținere. Pentru „armare" se folosesc bare de fier și plase de sârmă. Proporții (ciment-nisip-pietriș-apă): 1-2-4-0,7.

REALIZAREA AMESTECULUI

1) Pentru o cantitate limitată amestecați cu lopata. Pentru lucrări mai mari folosiți betoniera.
2) Vărsați în „pahar" cimentul și acționați betoniera.
3) Adăugați apa și lăsați betoniera să amestece. Când amestecul e gata, vărsați-l într-o roabă.

Ciment rapid

Este indicat pentru a fixa stâlpi de susținere, plăci, pavaje (marmură, parchet) când nu aveți timp să așteptați. Rezistent și tenace. Proporții (ciment-apă): 1-0,5.

REALIZAREA AMESTECULUI

1) Ca recipient folosiți o minge de cauciuc tăiată pe jumătate. Vărsați toată apa necesară, apoi cimentul.
2) Amestecați imediat eliminând eventualele cocoloașe. Folosiți amestecul în primele trei minute.
3) Când ați terminat, deformați mingea și eliminați cimentul întărit.

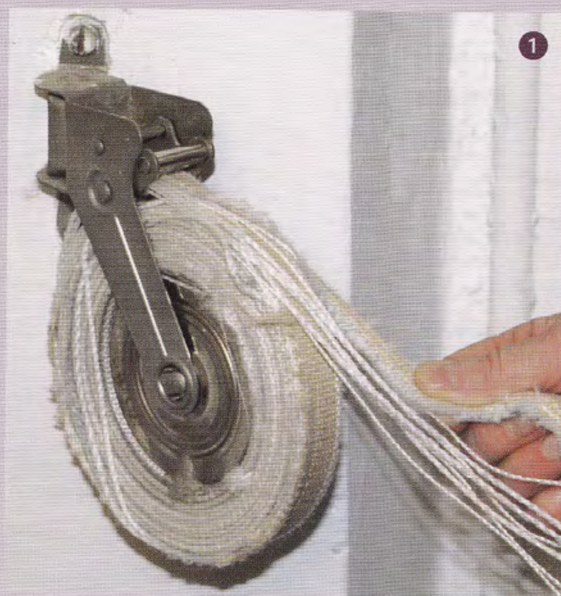
Gipsul

Pentru finisarea tencuielii în interioare, umplerea găurilor de pe pereți sau a crăpăturilor. Nu e foarte rezistent, dar se lucrează ușor cu el. Nu trebuie să fie folosit în mediu umed. Proporții (gips-apă): 1-1.

REALIZAREA AMESTECULUI

1) Puneți apa într-un cancioc și turnați gipsul.
2) Amestecați imediat cu șpaclul. Lăsați-l să se închege 1-2 minute.
3) Folosiți-l înainte de a se întări. Lucrați rapid! Pentru suprafețe mari sau reparații ample, faceți același lucru, dar folosind o găleată și o mistrie. Lucrați rapid!

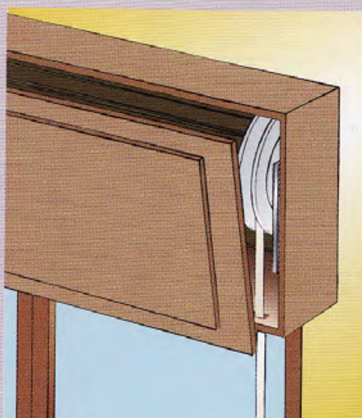

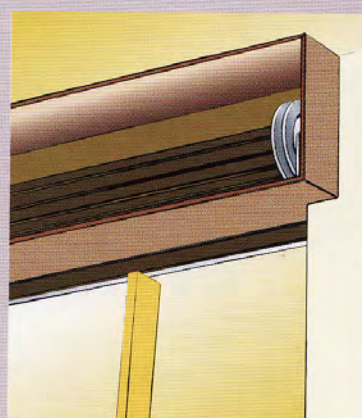

Chingile de ridicare a jaluzelelor se pot deteriora foarte ușor, în special dacă jaluzeaua e mare și grea. Când le vedeți deșirate și slăbite trebuie să le schimbați, pentru a evita improvizațiile, destul de periculoase uneori. Dacă sulul prevăzut cu un arc se strică trebuie să îl înlocuiți. Aceste dispozitive pot fi externe (1 sau încastrate în perete, 2).

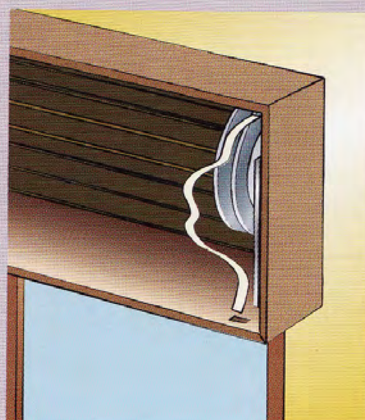
Pentru a avea 1 acces la cutia unde se află înfășurată jaluzeaua, scoateți panoul anterior al acesteia. Cutiile pot avea sisteme de deschidere diferite. Scoateți vechea curea de pe rulou și de pe dispozitivul cu arc.

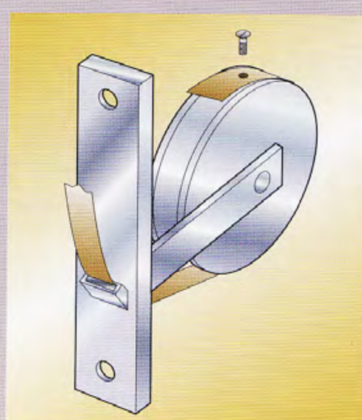

2 Pentru a ridica complet jaluzeaua mișcați cu mâinile ruloul și scripetele. Blocați jaluzeaua cu o scândură rezistentă, care să o țină fixă.

Introduceți 3 noua chingă pe ruloul jaluzelei și întindeți-o în așa fel încât cureaua să se înfășoare bine pe scripete.

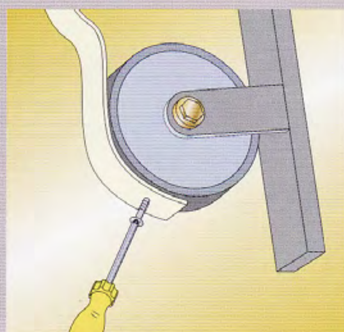

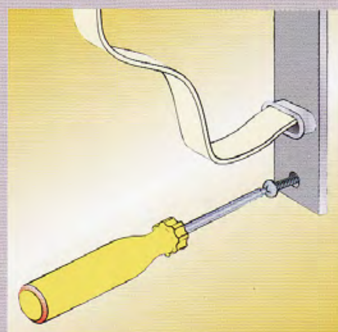

4 Învârtiți cu mâna de mai multe ori dispozitivul cu arc. Introduceți chinga pe rulou și găuriți-o pentru a putea pune șurubul de blocare.

Fișă tehnică
Cureaua jaluzelelor

Strângeți bine ▶ șurubul în timp ce țineți nemișcat ruloul care tinde să se rotească din cauza arcului.

◀ Introduceți sulul la locul lui și fixați masca pe perete, strângând-o cu șuruburi. Ridicați cu atenție jaluzeaua pentru a verifica dacă funcționează.

VEDERE ÎN SECȚIUNE

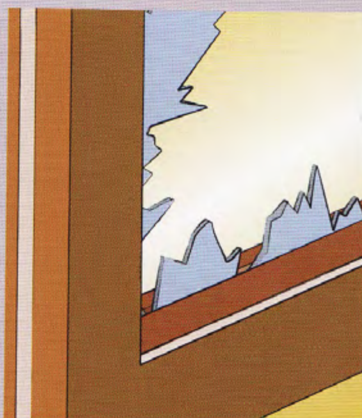
A- Rulou
B- Sul înfășurător
C- Chingă
D- Jaluzea
E- Cutie

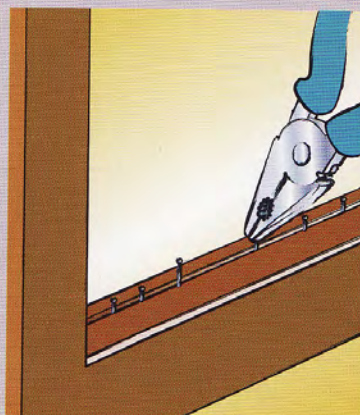

◀ Vântul, un obiect sau mingea aruncată de un copil pot sparge geamul unei ferestre. Pentru a-l înlocui nu aveți nevoie de cunoștințe vaste sau de abilități speciale. Este suficient să respectați anumite reguli și să lucrați cu atenție. În general, trebuie să interveniți pentru siguranța voastră, adică pentru a remonta acea barieră necesară în calea vântului și a ploii, reprezentată de geam.

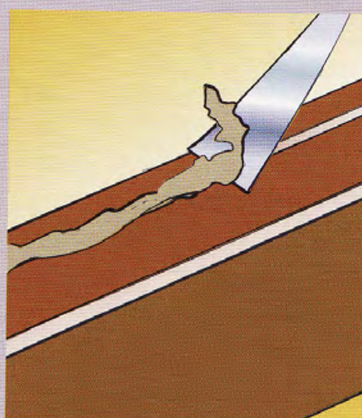
Scoateți geamul ❶ spart și desprindeți cu mâinile (protejate cu mănuși de lucru) fragmentele de sticlă rămase în cadrul ferestrei.

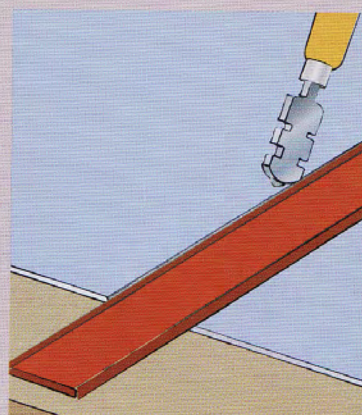

❷ Scoateți cu patentul cuiele rămase înfipte în cadrul geamului. Curățați cu grijă toată zona.

Dacă geamul ❸ e chituit, eliminați-l cu o spatulă mică. Șmirgheluiți și șlefuiți bine cantul.

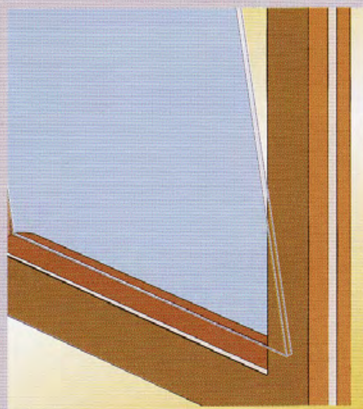

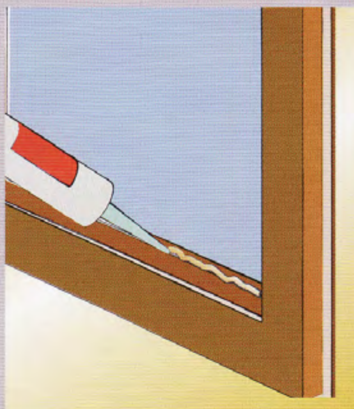
❹ Tăiați geamul nou așezându-l pe o masă. Puneți rigla metalică pe geam și trasați de-a lungul ei cu o mișcare continuă și apăsând ușor.

Fișă tehnică

Înlocuirea unui geam

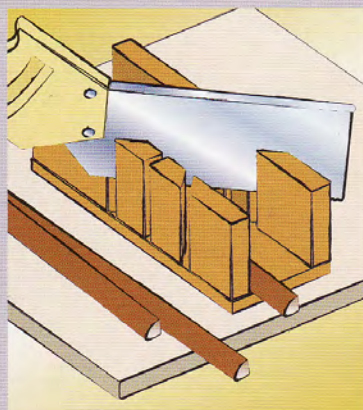
Tăiați noul ❶ geam (măsurând bine înainte) și introduceți-l în cadrul vechi din lemn. Dacă geamul e prea mare puteți să îl fixați în câteva cuie mici.

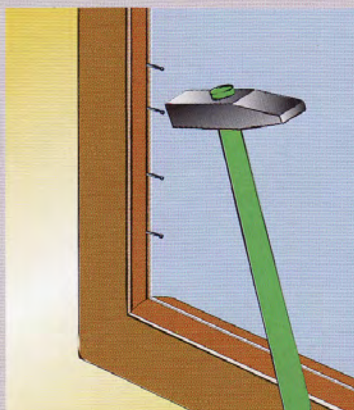

❷ Izolați marginile geamului cu silicon transparent. Întindeți un strat subțire și finisați trecând cu degetul puțin ud pe deasupra lui.

Pentru a fixa ❸ geamul puteți să folosiți și o margine de lemn pe care o tăiați la capete la 45°, pentru a se îmbina bine.

❹ Aplicați marginea de-a lungul geamului, fixând-o cu cuie mici. Vopsiți-o cu lac pentru a proteja lemnul de ploaie și umezeală.

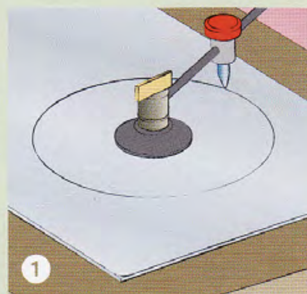
Instalarea unui ventilator pe geam

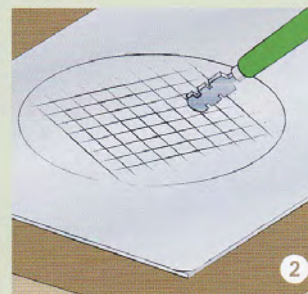
Cu ocazia înlocuirii geamului puteți ▶ profita pentru a introduce în geamul respectiv un ventilator. Acest lucru presupune realizarea unui cerc cu un diametru anume, unde veți încastra cele două părți (una din exterior și alta din interior) ale ventilatorului.

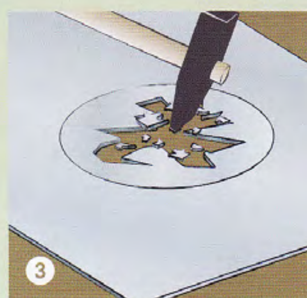
Se folosește un aparat de tăiat sticla ❶ alcătuit dintr-un compas cu vârful dur și o ventuză centrală. Mișcați compasul de mai multe ori de-a lungul circumferinței cercului.

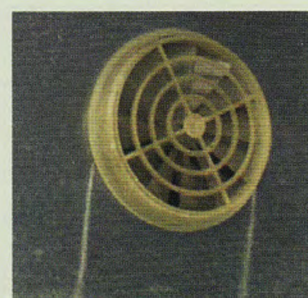
Faceți mai multe tăieturi încrucișate ❷ în interiorul circumferinței.

Loviți ușor cu ciocanul interiorul ❸ cercului și desprindeți bucățile de sticlă.

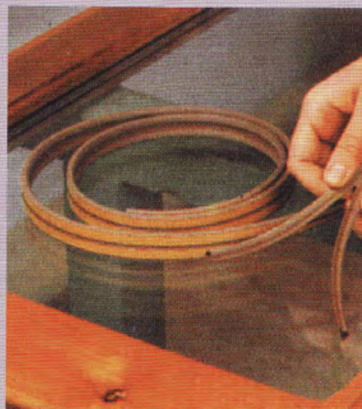

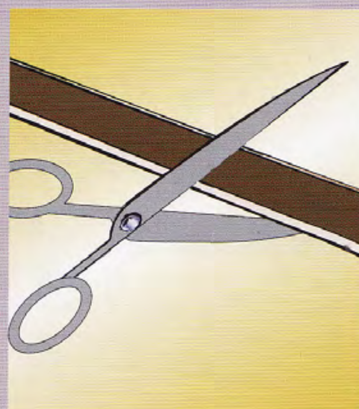

◀ Ușile și ferestrele se deteriorează în timp și locurile pe unde intră frigul se înmulțesc. E un inconvenient care poate avea consecințe serioase și poate conduce la creșterea prețului încălzirii casei. Dacă nu interveniți imediat, aceste zone se pot deteriora rapid și din cauza umezelii sau a gerului. Deci este foarte important să remediați această situație fără să pierdeți timp. Primul lucru pe care trebuie să îl faceți este aplicarea unor benzi adezive împotriva curentului (măsură provizorie).

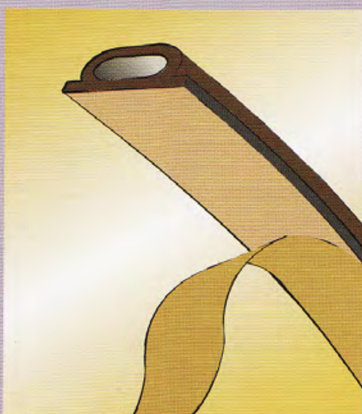
În comerț, ❶ se găsesc benzi de aplicat (purfix) între geam și rama ferestrei, astupând ermetic fisurile. Anumite tipuri trebuie separate longitudinal.

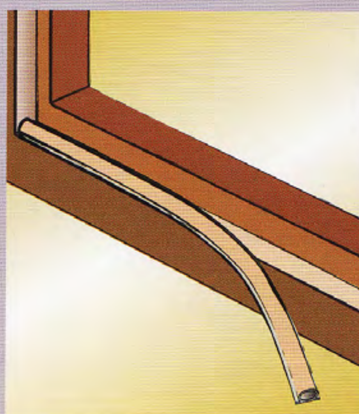

❷ Benzile împotriva curentului împiedică aerul să penetreze în interior. Pentru a le aplica pe părțile inferioare ale ferestrelor măsurați-le mai întâi cu atenție.

Scoateți mai ❸ întâi pelicula de hârtie care protejează partea adezivă. Aceasta nu trebuie să fie atinsă cu degetele pentru a nu o murdări. Curățați bine zona unde vor fi aplicate benzile.

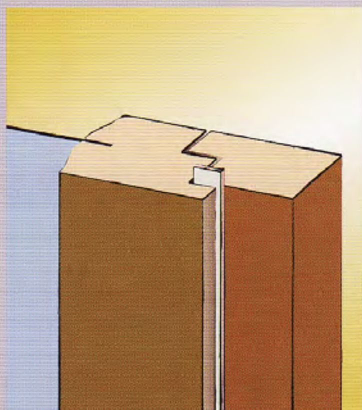

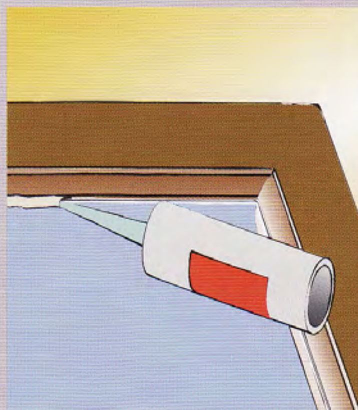
❹ Întindeți banda pe cadrul ferestrei. Apăsați cu putere ca să se lipească bine. Țineți fereastra închisă circa două ore.

Fișă tehnică

Evitați pierderile de căldură

În comerț, ❶ se găsesc benzi plate foarte subțiri, care sunt în stare să izoleze fisuri foarte fine. În acest fel se evită orice pierdere de căldură.

❷ Întindeți pe marginile geamului (după ce ați curățat bine) silicon transparent. Aplicați un „cordon" de lipici și finisați trecând pe deasupra cu degetul ud.

Lemnul umed

Dacă lemnul ► este umed e bine să îl uscați cu grijă. Altfel, banda nu se va lipi.

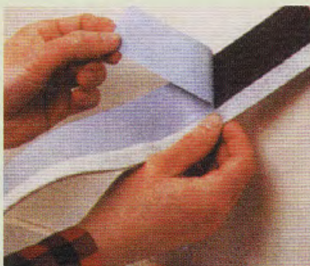

◄ O modalitate foarte eficientă pentru a usca în profunzime un lemn umed constă în folosirea unui pistol cu aer cald.

Curenții de aer pe sub ușă

Chiar și spațiul ► de sub ușă este o sursă de curent. Pentru a-l elimina, aplicați o bandă care reduce posibilitatea trecerii aerului.

◄ Banda adezivă tip „perie" are o margine autoadezivă și se aplică la baza ușii. Locul trebuie să fie curățat înainte cu alcool sau diluant.

Căldura caloriferului

Caloriferele plasate de-a lungul pereților locuinței pierd căldura dispersând-o în perete. Pentru a evita acest lucru, se aplică în interior panouri izolante, care reduc considerabil această pierdere. ❶ Panoul se introduce în partea de jos și se împinge în sus; ❷ tăiați cu atenție panoul în punctele de susținere ale caloriferului; ❸ dezlipiți hârtia de pe partea adezivă; ❹ apăsați cu mâinile, fixând astfel panoul pe perete.

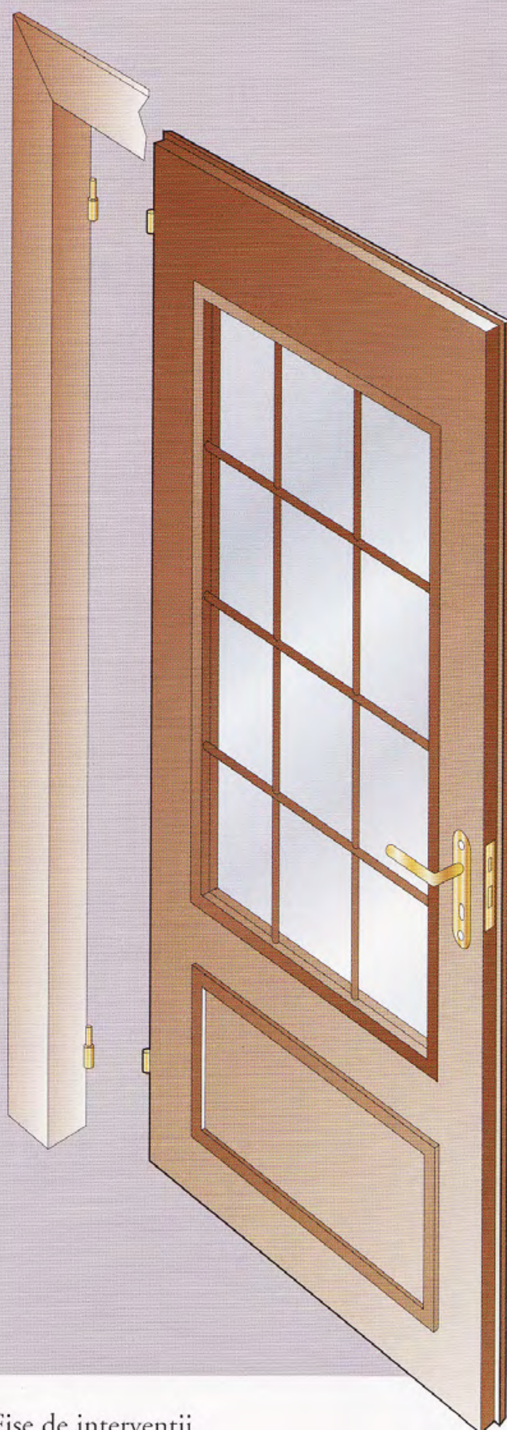

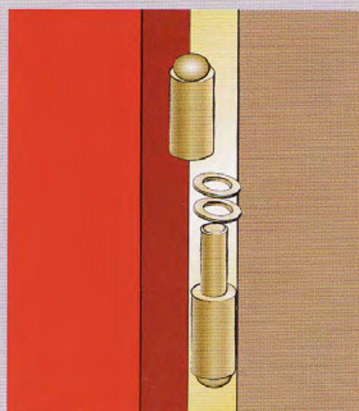
În timp, ușile casei se deformează din diferite motive. Loviturile, căldura excesivă sau deteriorarea balamalelor sunt printre principalele cauze ale deformării și a imposibilității de a închide ușa cum trebuie. Cu un mic șiretlic și multă atenție puteți remedia ușor această situație.

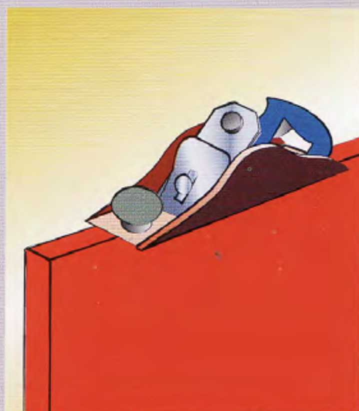
Dacă trebuie ❶ să scoateți ușa din balamale, ridicați-o cu ajutorul unei chingi pe care o treceți pe sub ușă. Cereți ajutorul unei alte persoane.

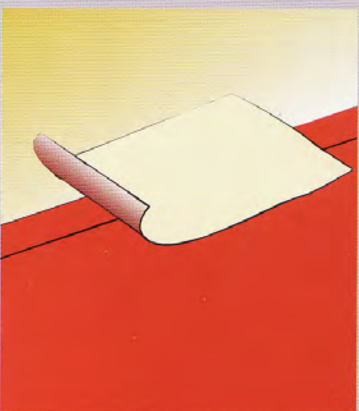
Dacă ușa atinge ❷ podeaua, problema se rezolvă introducând două șaibe cu diametrul adecvat între cele două piese ale balamalei. Ușa se va ridica cu câtiva milimetri.

Dacă după ❸ introducerea șaibelor, ușa nu mai atinge podeaua, ci tocul superior, măsurați și dați cu rindeaua în partea de sus a ușii.

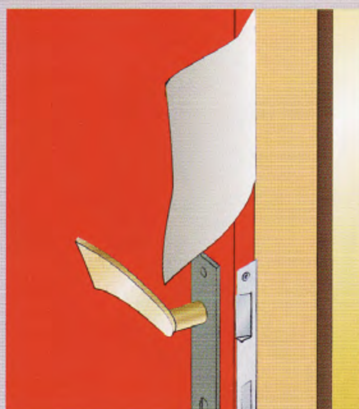
După ce ați făcut ❹ acest lucru șmirgheluiți. Iar dacă este cazul dați cu vopsea sau lac.

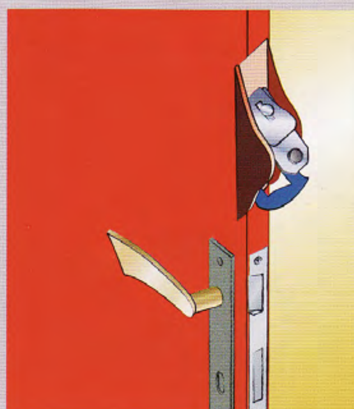

Fișă tehnică

Ușa care nu se închide

Dacă ușa ❶ se freacă de toc, puneți o foaie de hârtie între ușă și toc. Închizând ușa, foaia va rămâne blocată în punctul de contact, aflând astfel unde aveți de lucru.

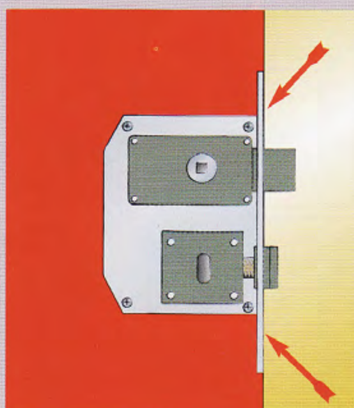

❷ Rindeluiți marginea, iar apoi șlefuiți cu șmirghel.

Dacă zala sau ❸ limba broaștei nu intră în gaura măștii metalice lărgiți-o atât cât trebuie ca ușa să se închidă bine.

❹ Uneori ușa nu se închide din cauza plăcuței laterale a broaștei care iese în afară. În acest caz, strângeți bine șuruburile.

Înlocuirea mânerului și a broaștei

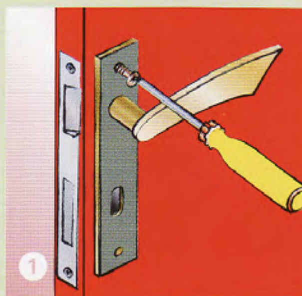
Buna funcționare a unei uși depinde în primul rând de mâner și de broască.

Se desfac șuruburile care fixează ❶ șildurile și cel care blochează mânerul pe arborele pătrat ce acționează broasca.

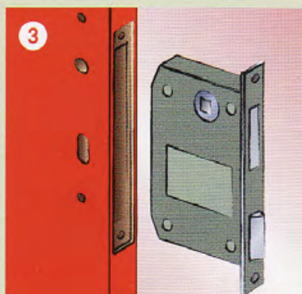
Se scot mânerele, șildurile și axul ❷ pătrat pentru a elibera broasca.

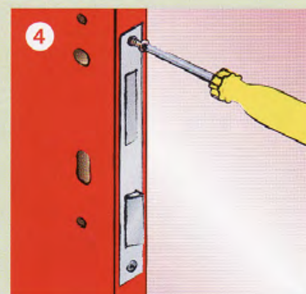
După ce l-ați mișcat de la locul lui, ❸ scoateți în afară mecanismul. Introduceți în locul său un mecanism nou, identic cu primul.

Noua broască se fixează în ușă când ❹ introduceți șildurile, axul și cele două mânere.

Întreținerea ferestrei

❶ O fereastră veche și deteriorată de intemperii trebuie scoasă din balamale și curățată bine cu rașcheta.

❷ După decojirea inițială, acoperiți crăpăturile cu chit pentru lemn, aplicat cu o spatulă în straturi subțiri succesive.

❸ Când chitul se întărește, curățați rama cu șmirghelul pentru a o șlefui.

❹ Se așază geamul în ramă, se izolează cu silicon și se fixează marginile de lemn (baghete) cu cuie de oțel fără capete.

❺ Operațiunea finală constă în aplicarea câtorva straturi de lac acrilic (sau cu vopsea). Fiți atenți să nu murdăriți geamul și mecanismul de închidere.

❻ Dacă aveți probleme la mecanismul de închidere și deschidere al ferestrei îl puteți unge cu puțină vaselină. Dacă problema persistă trebuie să scoateți mecanismul.

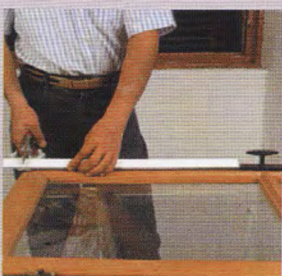
❼ Demontați mânerul, examinați mecanismul și verificați dacă e stricat sau nu. Dacă nu e stricat ungeți-l cu vaselină.

❽ Mișcați mânerul în așa fel încât vaselina să pătrundă în mecanism, iar acesta să se miște ușor și continuu. Dacă acest lucru nu se întâmplă, schimbați mânerul.

❾ Ungeți și lamelele care sunt în legătură cu mecanismul de închidere-deschidere al ferestrei.

❿ Pentru a ascunde lamelele inestetice, folosiți o mască din material plastic (de tipul celei pentru cablurile electrice), pe care o tăiați cu fierăstrăul sau cu foarfeca la lungimea dorită.

⓫ Cu niște șuruburi mici fixați masca în cadrul ferestrei. Înșurubați în așa fel încât mecanismul de închidere-deschidere să nu aibă de suferit.

⓬ Aplicați un strat de lac sau vopsea pe ramă și pe marginile adăugate. Veți obține astfel un rezultat foarte bun din punct de vedere estetic, chiar și în cazul unei ferestre care nu era în condiții prea bune.

Fișă tehnică

Montarea galeriei pentru perdele

1 Faceți găuri în perete cu bormașina cu percuție. Dacă sunt pe boiandrugul ferestrei, lucrul va fi mult mai dificil, dar diblurile vor rezista mai mult în perete.

2 Introduceți partea din plastic a diblurilor. Puteți folosi din cele normale, dar dacă perdeaua e grea, utilizați unele mai rezistente.

3 După ce ați verificat dacă bara e în poziție orizontală, fixați definitiv suporturile laterale strângând șuruburile diblurilor.

4 Capetele galeriei pot fi fixate prin înșurubare sau încastrare. Măsurați bine pentru a tăia corect bara de susținere a perdelei.

5 Prindeți perdeaua cu cleștișori legați de inele înșirate pe bară. Perdeaua poate fi încrețită cu ajutorul unei rejanse pusă la partea superioară.

6 După ce ați pus bara pe suport, fixați-o cu un șurub sau cu un alt mecanism cu care e dotată galeria.

7 Perdeaua pusă pe o bară din lemn este expresivă, decorativă, dar se potrivește mai mult unui mediu rustic, nu unuia elegant.

8 Pentru aplicarea unei perdele cu inele cusute la partea superioară trebuie să măsurați foarte bine distanțele dintre acestea și lungimea perdelei.

9 Înșirați inelele pe bara de fier. Fixați capetele metalice.

10 Fixați bara de fier pe tocul din lemn al ferestrei și măsurați bine ca să vedeți dacă este prea lungă, scurtă sau fixă. Dacă nu se potrivește, remediați.

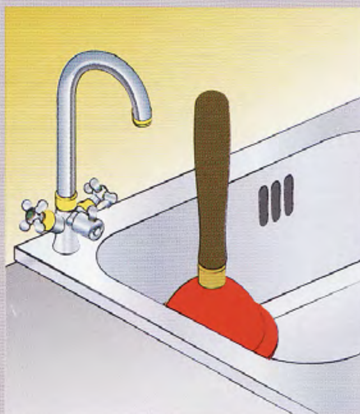
11 Acest gen de galerie se potrivește unei încăperi mici. Dacă inelele nu sunt blocate de cleștișori, perdeaua poate cădea.

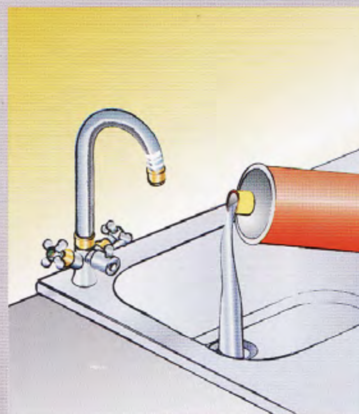

◀ Aveți chiuveta înfundată? Apa de la duș se scurge cu greu? Toate aceste situații, care se întâlnesc adesea în casele noastre, pot fi rezolvate ușor cu mijloacele pe care le avem la dispoziție (pompa manuală – desfunzătoarea, sonda flexibilă metalică – șarpele) fără să recurgem la ajutorul unui instalator. Cu instrumente simple și câteva noțiuni despre cum să procedăm, problema poate fi rezolvată.

Pentru înfundări ❶ simple este suficient să folosiți o pompă manuală. Puneți o cârpă umedă pe orificiile chiuvetei și împingeți desfunzătoarea în jos de mai multe ori.

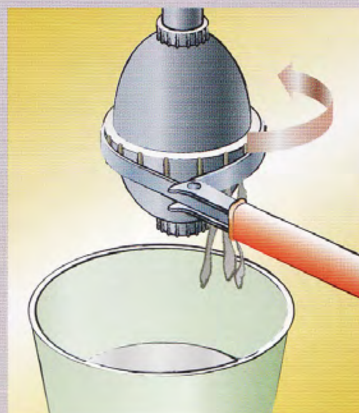

❷ Puteți recurge și la folosirea unor lichide speciale care se găsesc în comerț, vărsându-le în scurgere. Desfundă în câteva minute chiuveta, dar fiind foarte corozive trebuie să le manevrați cu multă atenție.

Dacă nu reușiți ❸ să vă desfundați chiuveta cu aceste două metode, desfaceți sifonul aflat dedesubt. Deschideți-l în partea inferioară, ținându-l bine pentru a nu-l muta din locul său.

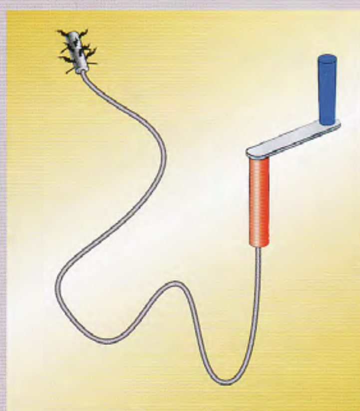

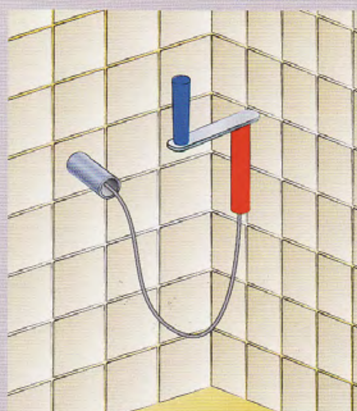

❹ Dacă e blocat, folosiți o cheie cu bandă. Presați cu putere. Puneți o găleată (lighean) dedesubt. Sifonul este plin cu apă și reziduuri.

Desfundarea chiuvetei

Sonda metalică (5) flexibilă (șarpele) este un accesoriu foarte util și care nu trebuie să vă lipsească din casă. Vă permite să înlăturați dopurile cele mai rezistente.

(6) Dacă chiuveta e înfundată în profunzime, introduceți sonda în interiorul sifonului sau al canalului de scurgere. Acționați rotind mânerul.

După ce ați (7) scos dopul, introduceți șarpele în chiuvetă. Dacă sifonul nu e în formă de S, sonda nu va intra în canalul de scurgere. Trebuie să demontați sifonul.

(8) Acționați rapid mânerul și învârtiți vârful șarpelui până când reușiți să desfundați. Extrageți sonda lent și dați drumul la apă.

Desfundarea cu ajutorul bormașinii

În cazul unei înfundări persistente ▶ și destul de adânci poate fi dificil să învârtiți manual șarpele. În acest caz, aveți nevoie de unul căruia să îi puteți aplica mandrina unei bormașini. După ce ați introdus sonda în canalul de scurgere învârtiți-o acționând bormașina la o viteză minimă până când desfundați chiuveta.

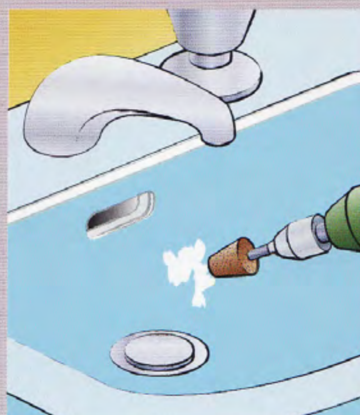

◀ Zgârierea unui obiect sanitar este un incident destul de frecvent. Ceramica sau porțelanul se pot sparge dacă vă cade peste ele un obiect greu. Dar și folosirea îndelungată sau picăturile de apă bogate în calciu pot provoca o serie de daune superficiale.

O cadă sau o chiuvetă, pătată sau distrusă de detergent, poate fi tratată cu un email special pentru ceramică, obținând iar o suprafață perfectă.

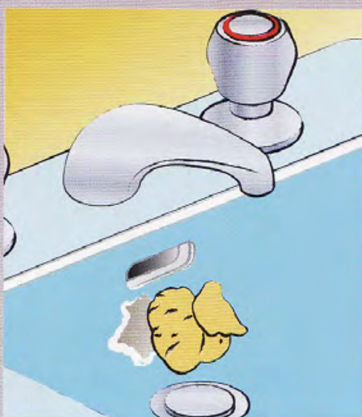
Dacă pe partea ❶ deteriorată a obiectului sanitar sunt zgârieturi evidente, care duc la desprinderea unor bucăți de material, scoateți-le cu un cutter.

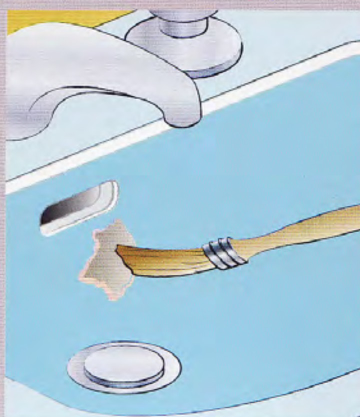

❷ Pentru a șlefui pereții interiori ai chiuvetei, folosiți o bormașină cu un disc de șlefuit. Viteza trebuie să fie minimă.

Pentru a elimina ❸ orice urmă de murdărie, curățați cu benzină și alcool, apoi clătiți.

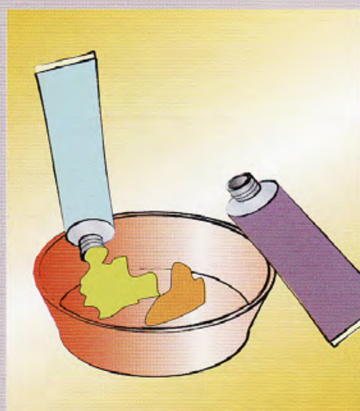

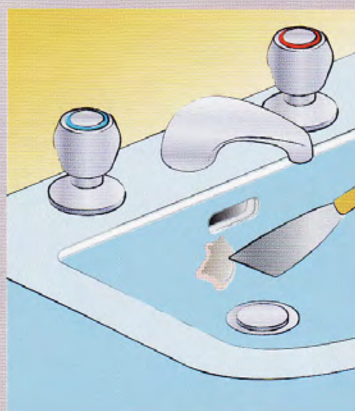

❹ Pentru a fi siguri că substanțele sintetice pe care le folosiți se fixează bine în interior, aplicați pe deasupra un strat de email pentru ceramică.

Lucrări la obiectele sanitare

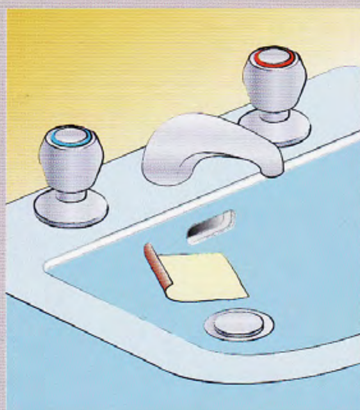
Într-un recipient, 5 amestecați o cantitate suficientă de adeziv (acesta este format din două paste diferite).

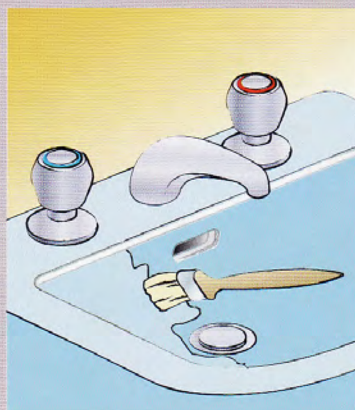

6 Întindeți pasta sintetică cu o spatulă umplând cavitățile. Nivelați suprafața.

Lăsați să se 7 usuce adezivul și să se întărească perfect. Cu șmirghelul fin, udat puțin cu apă, șlefuiți zona reparată.

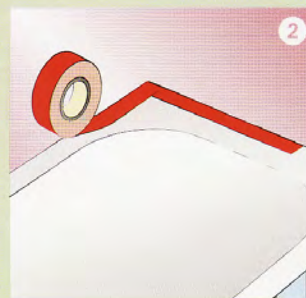

8 Acoperiți zona cu un strat de vopsea pentru ceramică.

Izolarea marginilor căzii

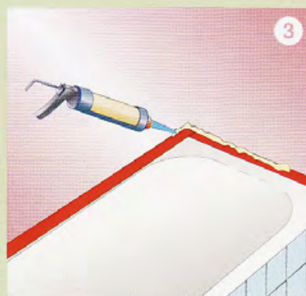
Curățați cu atenție partea cu 1 peretele care trebuie izolată, pentru a elimina orice urmă de praf, grăsime sau murdărie. În caz contrar, izolarea nu va fi etanșă.

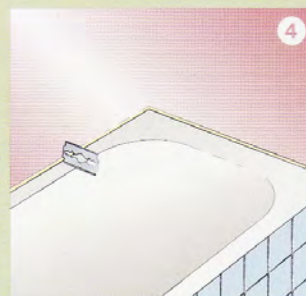

Părțile dinspre interiorul căzii 2 trebuie protejate cu o bandă adezivă, lăsând liberă doar linia de contact dintre cadă și perete.

Aplicați silicon hidroizolant (sanitar), 3 alb sau transparent, cu un pistol. Întindeți siliconul cu degetul ud.

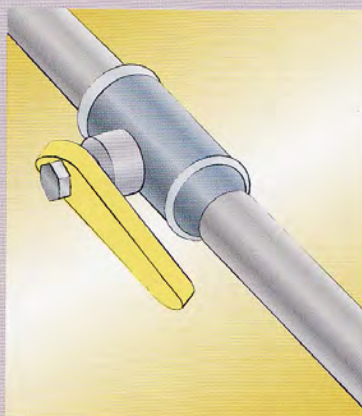
După ce se întărește, 4 eliminați cu o lamă părțile de silicon în exces.

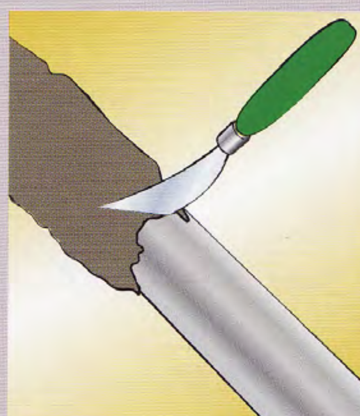

◀ Pierderile instalației de apă sunt întotdeauna o sursă de probleme și de aceea când se produc trebuie intervenit urgent. Nu întotdeauna, însă, puteți să o faceți singuri și uneori este necesar să așteptați un instalator. Dar multe inconveniente pot fi remediate ușor cu ajutorul accesoriilor și materialelor pe care de cele mai multe ori le aveți în casă.

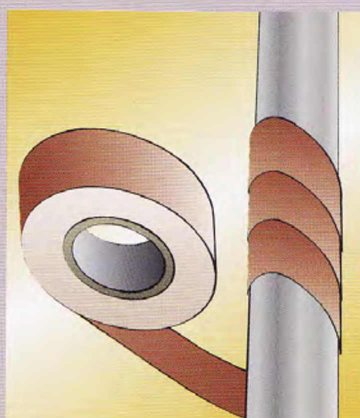
Prima ❶ operațiune care trebuie făcută atunci când curge sau se sparge o țeavă este aceea de închidere a robinetului general de apă.

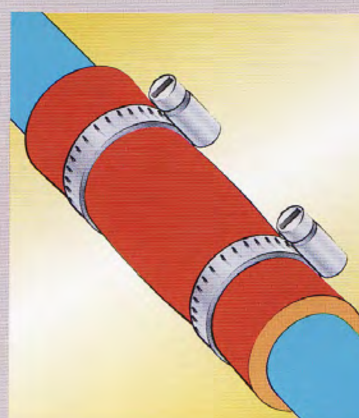

❷ Procurați-vă un chit de tip EPOXI (din două părți). Uscați bine zona unde trebuie să îl aplicați și întindeți-l cu o spatulă în mod uniform.

Partea ❸ reparată trebuie acoperită ulterior cu bandă adezivă din pânză.

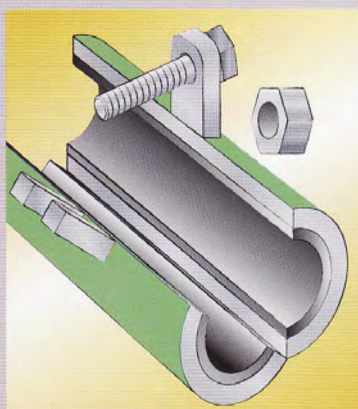

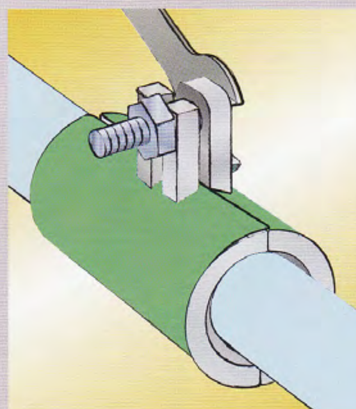

❹ Pentru a opri temporar o pierdere, înfășurați în jurul țevii o bucată groasă de cauciuc prinsă cu coliere.

Țeava care curge

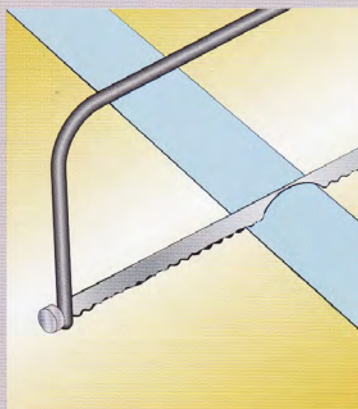
Pentru ⑤ pierderile insistente, puteți folosi un manșon format dintr-o minimenghină cu șuruburi, îmbrăcată în cauciuc. Se comercializează la diferite diametre.

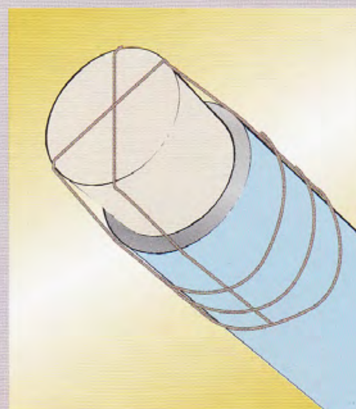

⑥ Manșonul trebuie aplicat pe țeavă, punând partea de cauciuc în contact cu zona pierderilor de apă. Introduceți șurubul la locul lui și strângeți-l cu o cheie.

Dacă pierderea ⑦ e într-un loc greu accesibil, trebuie să tăiați țeava în zona respectivă și să astupați țeava.

⑧ Astupați capătul țevii cu un dop rezistent, bine fixat. Dați drumul la apă, dar nu la presiune maximă.

Evitarea condensului

Cauza principală a deteriorării țevilor este ▶ oxidarea provocată în timp de picăturile de apă care se formează pe țeavă. Este vorba de condens: umezeala din aer condensează pe țevile mai reci decât el. Pentru a reduce acest fenomen, aerisiți bine, ca să reduceți nivelul de umezeală. Puteți să o faceți instalând ventilatoare electrice, care vor fi conectate la exterior cu conductori adecvați. Dacă fenomenul persistă folosiți săruri care absorb umezeala prezentă în aer.

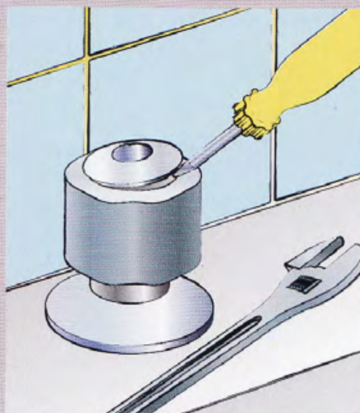

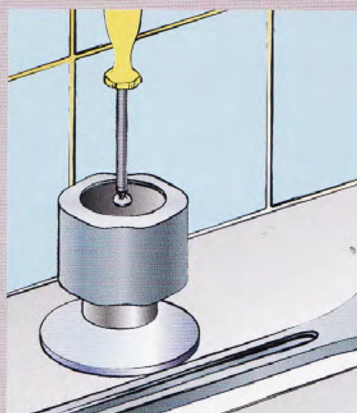

◀ Picătura care cade din robinetul chiuvetei (în baie sau bucătărie) trebuie oprită, deoarece în timp poate deteriora ceramica. În apă este prezent întotdeauna carbonatul de calciu și fluxul continuu care trece prin robinet poate determina depunerea calcarului, ceea ce împiedică funcționarea corectă a garniturii. Aceasta trebuie schimbată.

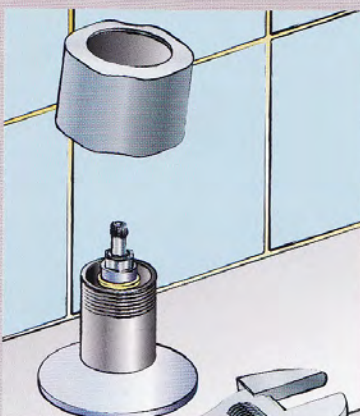
Pentru ❶ a demonta mânerul robinetului este necesar să înlăturați cu o șurubelniță căpăcelul din plastic care protejează șurubul.

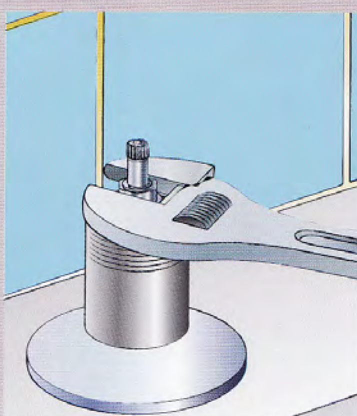

❷ Cu șurubelnița slăbiți șurubul de blocare așezat în partea de sus a obertailului și încercați să scoateți rozeta.

Trageți ❸ de rozetă în sus. Dacă nu iese imediat, mișcați-o de la stânga la dreapta pentru a ușura scoaterea.

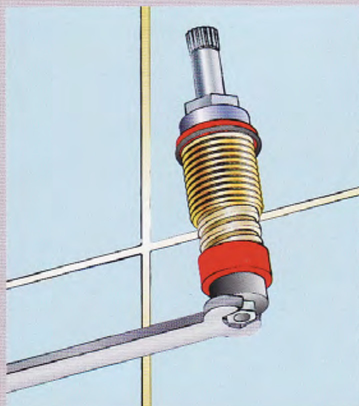

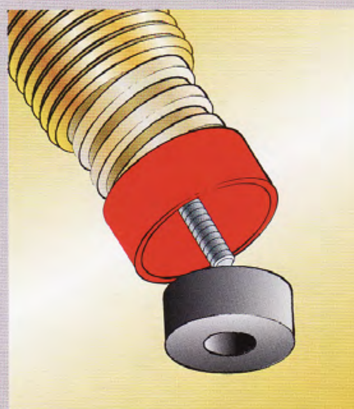

❹ Cu o cheie cu rolă deșurubați obertailul. Nu forțați prea tare pentru a nu deteriora mecanismul sau roti țevile de alimentare.

Robinetul care curge

Scoateți 5 șurubul central din corpul robinetului unde este garnitura. Folosind un patent sau o cheie mică, deșurubați piulița care fixează garnitura.

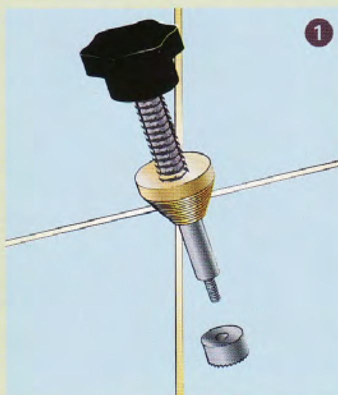
6 După ce ați scos vechea garnitură, introduceți-o pe cea nouă. Înșurubați piulița strângând bine. Remontați șurubul în corpul robinetului.

Freza pentru robinete

◄ Este o unealtă care vă ajută să curățați locul unde se află garnitura robinetului (scaunul). Este compusă dintr-o tijă care are la unul din capete o freză cu dinți. O coroană conică vă permite să adaptați freza la corpul robinetelor cu diametre diferite.

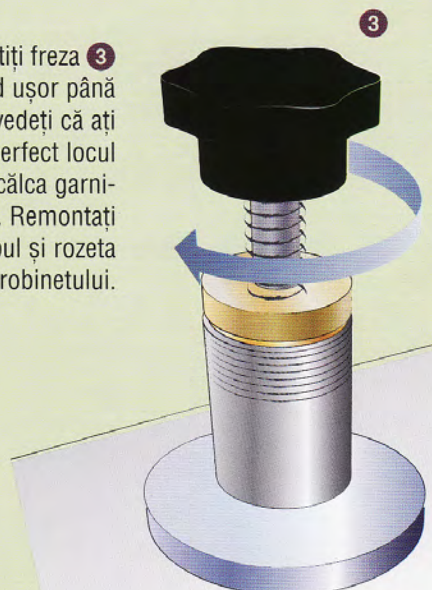
Pentru 1 a curăța locul unde calcă garnitura (acoperit de calcar sau mici canale de eroziune), folosiți o freză pentru robinete care are un dispozitiv cu dinți așezat în partea anterioară.

Introduceți 2 freza în locul șurubului și așezați partea cu dinți pe locul de curățat.

Rotiți freza 3 apăsând ușor până când vedeți că ați curățat perfect locul unde va călca garnitura. Remontați șurubul și rozeta robinetului.

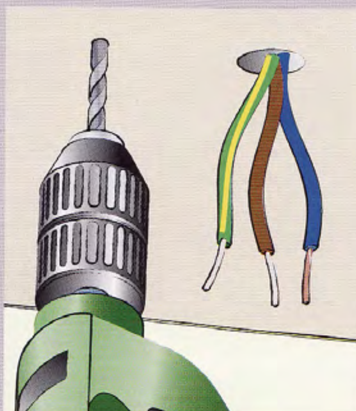

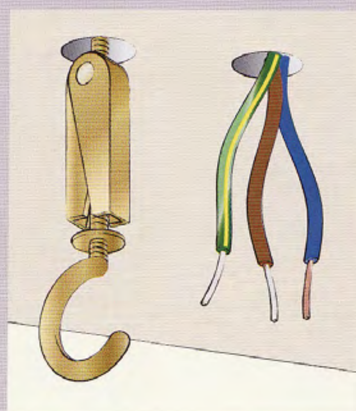

◀ Nu este o lucrare care se efectuează frecvent, dar se poate oricând ivi ocazia: atârnarea unei lustre pe un tavan unde nu exista mai înainte, înlocuirea cu alta mult mai grea sau instalarea unei surse de lumină de alt tip. Trebuie să știți ce dibluri să folosiți și să faceți legăturile corecte între firele electrice.

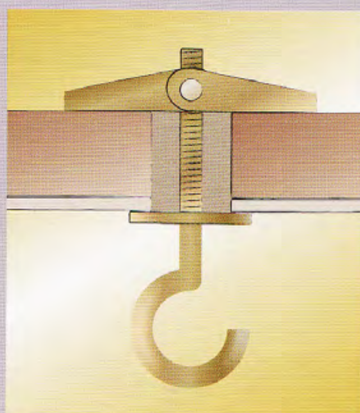
Pentru a fixa ❶ pe tavan o lustră (după ce ați ales punctul dorit) faceți o gaură cu bormașina cu percuție în apropierea firelor electrice care ies din cutie.

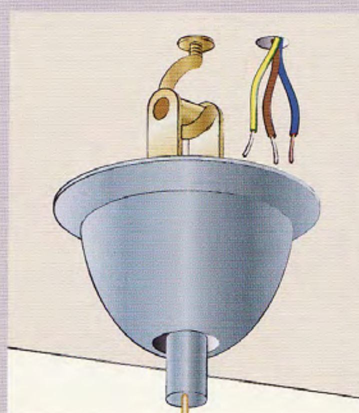

❷ Introduceți în gaură un diblu cu ancoră potrivit pentru acest tip de lucrare.

După ce l-ați ❸ introdus în gaura făcută în tavan, diblul cu ancoră declanșează aripioarele care îl fixează, pentru a nu aluneca.

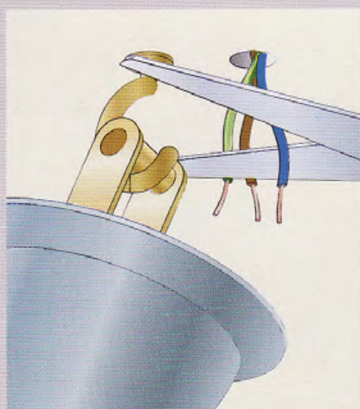

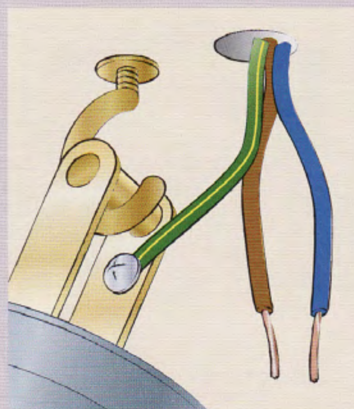

❹ După ce ați fixat bine diblul, puteți agăța lustra de cârligul acestuia.

Suspendarea unei lustre

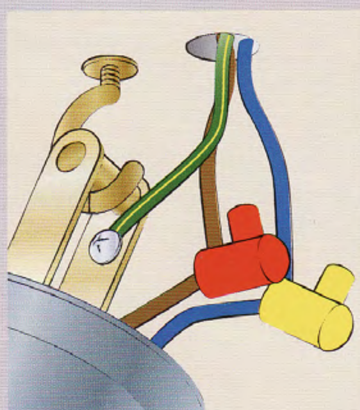
După ce ați **5** oprit lumina de la siguranța generală, pregătiți firele electrice curățând izolația de pe capetele celor care ies din tavan.

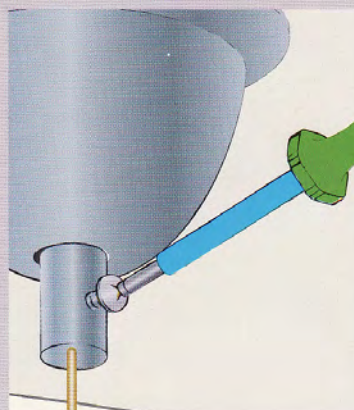

6 Dacă lustra are corpul metalic, trebuie legată la pământ cu un șurub la cablul de împământare care iese din tavan (cel galben-verde).

Cu ajutorul **7** unor conectori legați firele. Dacă lustra are cablu de înpământare, conectați-l în același fel.

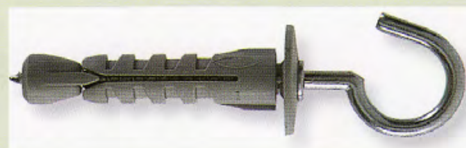

8 Așezați în poziție cupa lustrei, lipind-o de tavan. Strângeți șuruburile de blocare. În acest fel, legăturile vor deveni invizibile.

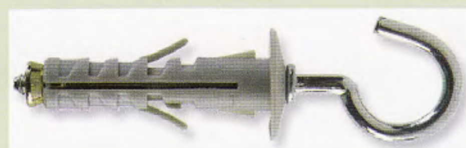
Diblurile potrivite

1

2

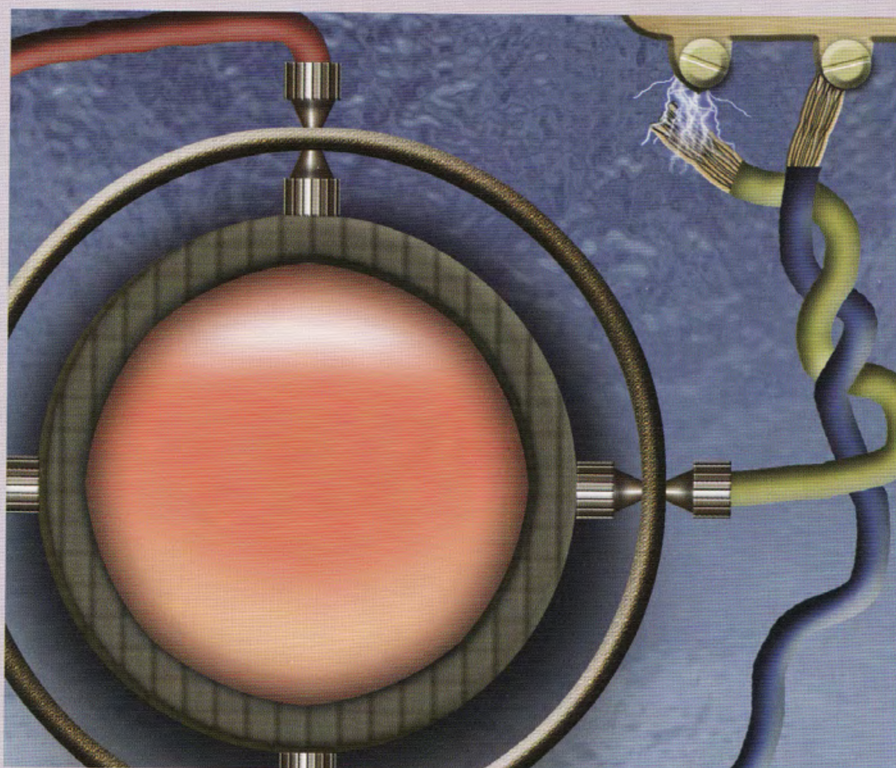

3

Pentru a suspenda o lustră folosiți dibluri cu cârlig.

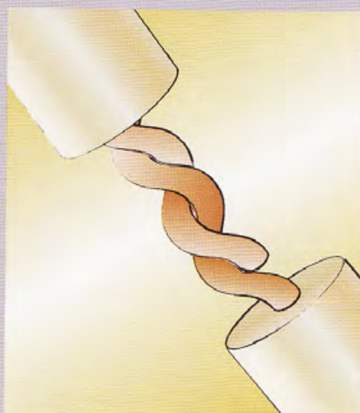
1 Diblul în formă de „ancoră" este ideal. Cele două „aripioare" se deschid în gaură și oferă un punct de sprijin sigur..
2 și **3** Pentru tavanul din tencuială puteți folosi și dibluri cu corpul din plastic, care atunci când intră șurubul se dilată, exercitând o presiune puternică asupra pereților găurii asigurând astfel fixarea.

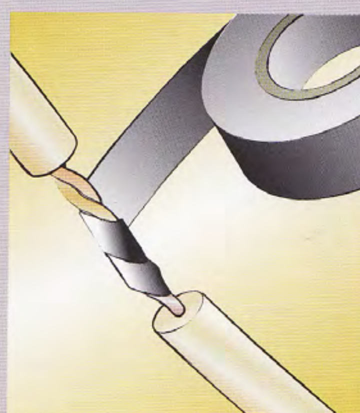

◀ Realizarea unor conexiuni electrice se face destul de simplu, chiar dacă există mai multe modalități în funcție de destinația acestora. Dacă este vorba de tensiunea rețelei electrice trebuie să fiți atenți în mod special la stabilitatea legăturilor și la izolarea lor. Toate legăturile trebuie să fie făcute în deplină siguranță și înainte de a introduce tensiune în circuit.

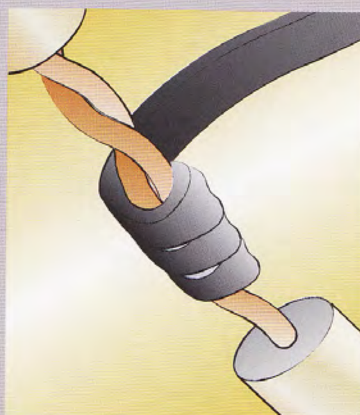
Pentru a lega ❶ conductorii de joasă tensiune, este necesar doar să îi răsuciți strâns, după ce ați înlăturat izolația pe o lungime de 2–3 cm.

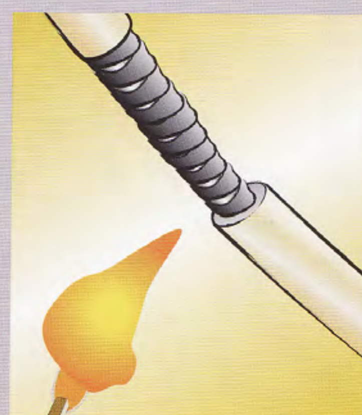

❷ Legăturile trebuie să fie izolate acoperind cu bandă izolatoare atât partea dezizolată, cât și pe cea cu teacă.

Pentru ❸ a îmbunătăți legăturile puteți folosi o bandă din cositor specială, care trebuie înfășurată foarte bine doar pe zona dezizolată a firelor.

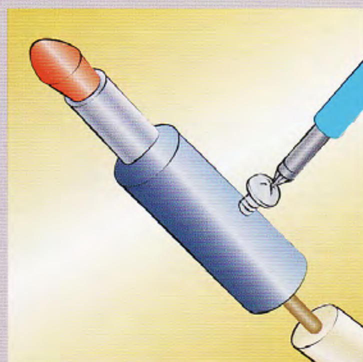

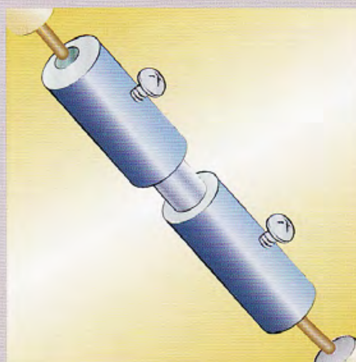

❹ Apropiați un chibrit aprins de banda din cositor; căldura sa va face o legătură perfectă, care se va întări când se va răci.

Fișă tehnică
Legarea conductorilor electrici

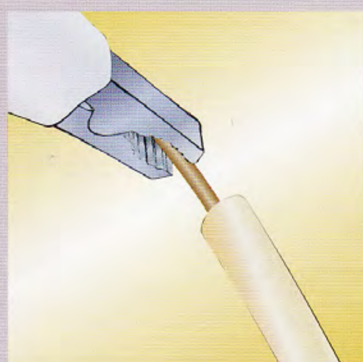
Pentru ▶ conectarea firelor de joasă tensiune folosiți mufe cu două capete – „mamă" și „tată". Cele două fire intră în mufe și sunt strânse cu niște șuruburi.

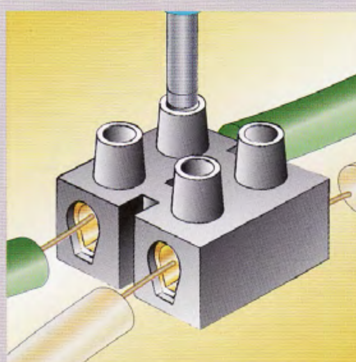

◀ O altă metodă de unire a firelor este aceea de introducere a conectorului „tată" în conectorul „mamă" efectuând astfel legătura.

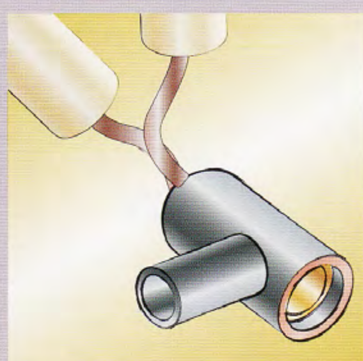
Cleștele ▶ „crocodil" e foarte util la realizarea legăturilor rapide și temporare, uneori necesare pentru a face o probă (întotdeauna la joasă tensiune).

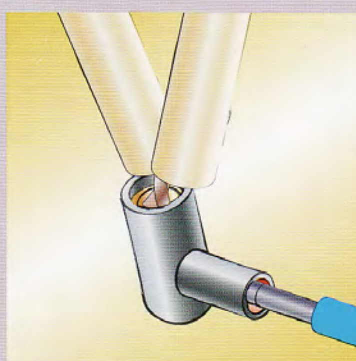

◀ Așa-numiții „mamut" sunt conectori speciali cu borne în care se înșurubează firele prin care trece curentul din rețea.

Conectarea ❶ cea mai sigură a doi sau a mai multor conductori prin care va circula curentul electric se face dezizolându-i, răsucindu-i la capete și introducându-i într-un căpăcel din plastic izolant.

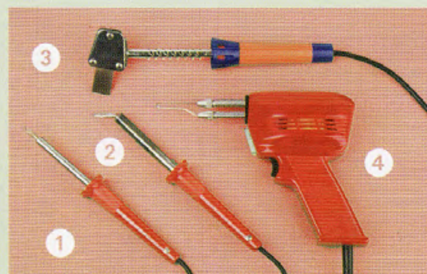

❷ Pentru a fixa firele, se strânge șurubul aflat pe laterale pe căpăcel. Conductoarele nu trebuie să iasă în afară.

Lipirea cu cositor

Legătura cea mai sigură și definitivă între conductori se face prin lipirea cu cositor. În funcție de dimensiunea conductorilor, pot fi folosite diferite aparate de lipit care au o putere variabilă și vârfuri de diferite mărimi.

❶ și ❷ Letcoane cu o putere de 30–100 W pentru circuite imprimate și conductori subțiri din cupru, aluminiu.
❸ Ciocanul de lipit dotat cu un cap gros din cupru, utilizat la lipirea conductorilor mari. Putere de 300–600 W.
❶ Pistolul de lipit pentru lucrări de serie sau industriale cu conductori standard. Putere 100–300 W.

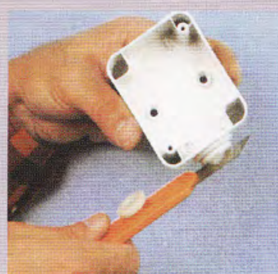
Fișă tehnică
Montarea unui comutator extern

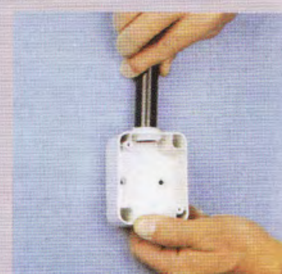
1 Așezați cutia comutatorului pe perete și prin găurile aflate pe spatele ei perforați peretele pentru a introduce diblurile.

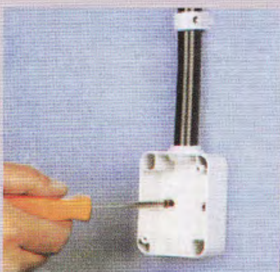
2 După ce ați instalat pe perete cablul extern și elementele de fixare, introduceți corpurile diblurilor în găurile din perete.

3 Tăiați cu un cutter capătul cutiei în așa fel încât să vă rezulte o deschidere cu diametrul egal cu cel al cablului din perete.

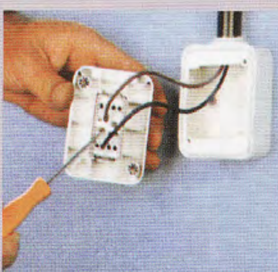
4 Încastrați cablul în această deschidere și împingeți cutia până când diblurile intră în găuri.

5 Introduceți șuruburile diblurilor la locul lor și înșurubați strâns cutia pe perete.

6 Scoateți firele electrice din tubul izolator. Dezizolați-le la capete cam 5 mm.

7 Introduceți cei doi conductori în bornele comutatorului încastrat în masca cutiei și înșurubați.

8 Încheiați montarea comutatorului înșurubând masca cu capac peste cutie.

Fișă tehnică
Împământarea

1 Într-un șanț (circa 25–30 cm adâncime) introduceți cablul de împământare, care trebuie să ajungă la o groapă adâncă de 50–60 cm.

2 Placați interiorul gropii cu cărămizi. Ca alternativă, puteți folosi un mic puț din ciment deja existent sau un tub de ciment îngropat.

3 Bateți cu un ciocan electrodul (o țeavă din alamă, cupru sau fier galvanizat de 1–3 cm diametru și 60–80 cm lungime) cu vârful în centrul gropii. Lăsați în afară circa 10–15 cm din el.

4 Legați cât mai strâns (mufă cu șuruburi sau cositorire) cablul de împământare la electrod, izolați legătura cu bandă, apoi acoperiți groapa cu un capac.

Fișă tehnică
Montarea unei veioze pe perete

1 După ce ați adus în punctul dorit un cablu (zidit sau aplicat pe perete), perforați peretele și fixați diblurile de susținere.

2 Fixați pe perete cu ajutorul șuruburilor diblurilor masca de susținere a veiozei și treceți prin interiorul ei tubul cu firele electrice.

3 Tăiați cu un cutter partea din tub care este în exces. În timpul operațiunii fiți atenți să nu deteriorați izolația firelor electrice.

4 Veioza are o mufă unde introduceți firele electrice (dezizolate la capete). Strângeți șuruburile.

5 Faceți în așa fel încât firele electrice să nu iasă de sub masca veiozei aplicată pe perete.

6 Puneți corpul veiozei peste mască. Anumite modele se fixează singure, altele au nevoie de 2–3 șuruburi.

7 Puteți introduce becul. În anumite cazuri, poate fi reglată distanța dintre bec și suport.

8 În cazul în care nu se aprinde becul, controlați cu un aparat de măsură dacă tensiunea ajunge la veioză.

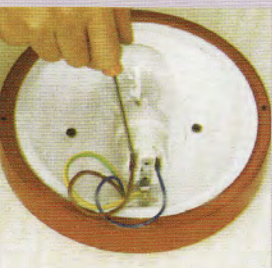
Fișă tehnică
Aplica de perete

1 Scoateți din perete, în punctul dorit, un tub cu fire electrice. Găuriți peretele și fixați diblurile de susținere la locul dorit.

2 Fixați aplica pe perete cu ajutorul diblurilor și lăsați să treacă în interiorul său tubul cu firele electrice. Înșurubați cablul de împământare.

3 La baza suportului se află mufa în care introduceți firele electrice. Strângeți bine cu șuruburi mici.

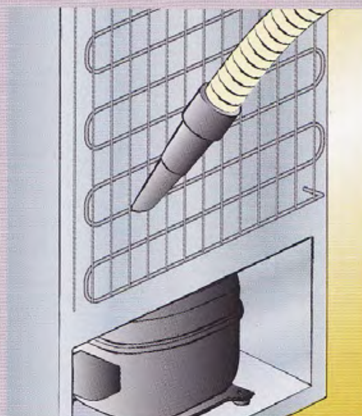
4 După ce ați verificat dacă funcționează, puteți aplica și fixa abajurul transparent. Anumite modele se fixează cu un șurub mic.

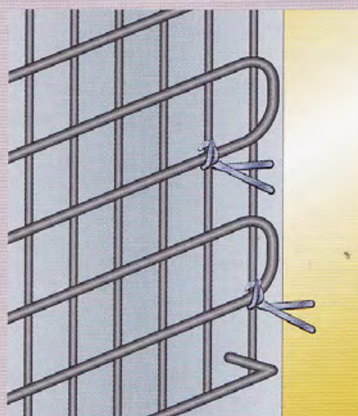

◀ Folosirea îndelungată a unui frigider este principala cauză a apariției unor inconveniente. Acestea pot fi, însă, remediate fără mari dificultăți. Rugina și deteriorarea garniturii ușii sunt principalele probleme, dar cu unele lucrări simple puteți repune în funcțiune frigiderul. O bună și frecventă întreținere a frigiderului îi prelungește considerabil viața.

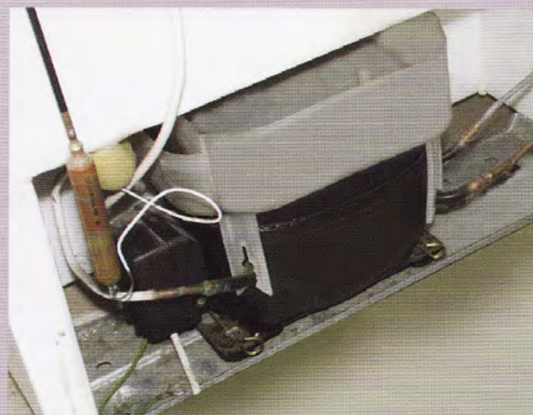
Pentru ❶ a garanta un schimb optim de căldură cu mediul exterior, este foarte important să mențineți fără praf (curățând cu aspiratorul) serpentina de pe spatele frigiderului.

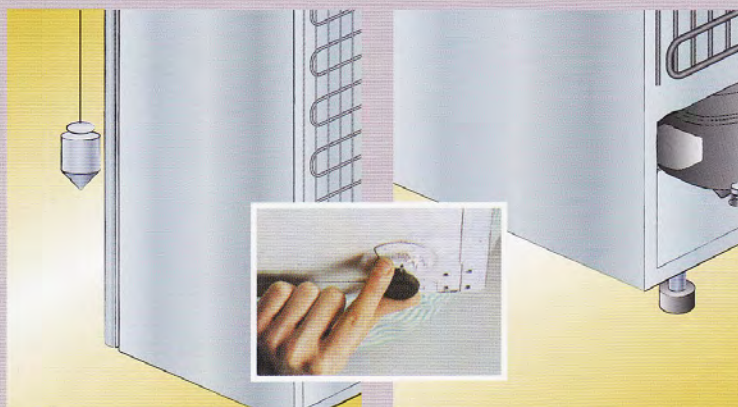
❷ Uneori, frigiderul produce un zgomot supărător deoarece spirele serpentinei sunt dezlipite de pe grătar. Interveniți legând spirele cu un fir metalic izolat cu plastic.

De multe ori, zgomotul poate ❸ fi cauzat de instabilitatea motorului. Este de ajuns să îl mișcați ușor pentru a verifica dacă e fix sau nu. Pentru a imobiliza motorul, poate fi suficientă strângerea buloanelor care îl fixează pe corpul frigiderului, folosind o cheie potrivită.

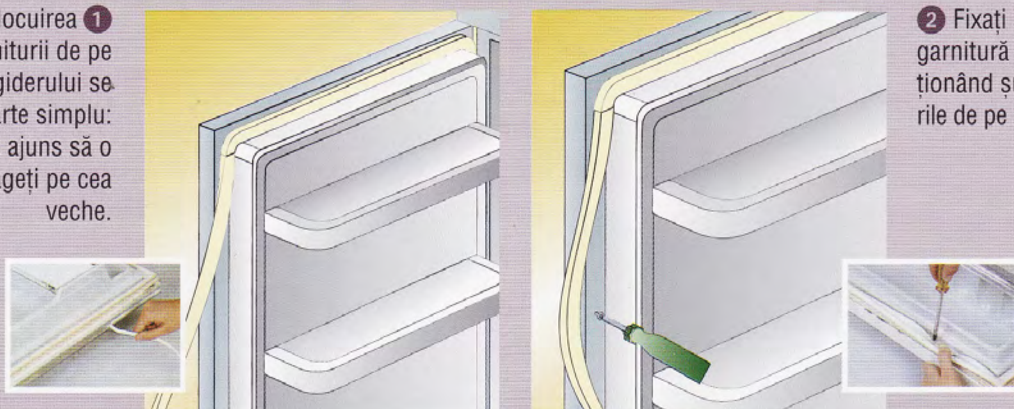
Întreţinerea frigiderului

❶ Este foarte important să controlaţi verticalitatea frigiderului. Acesta trebuie să stea poziţionat uşor pe spate. Eventual, reglaţi „piciorușele" de sub frigider.

❷ Verificaţi frecvent uzura „piciorușelor" pentru a asigura întotdeauna o stabilitate perfectă. Dacă sunt deteriorate, schimbaţi-le.

❶ Înlocuirea garniturii de pe uşa frigiderului se face foarte simplu: este de ajuns să o extrageţi pe cea veche.

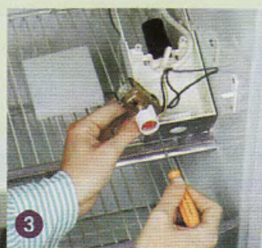

❷ Fixaţi noua garnitură repoziţionând şuruburile de pe margini.

Alte intervenţii

❶ Dacă grătarul posterior prezintă pete de rugină poate fi tratat cu o substanţă împotriva acesteia şi cu lac acrilic.
❷ Întrerupătorul care acţionează becul, dacă nu mai funcţionează bine, poate fi demontat şi uns.
❸ Termostatul care nu funcţionează se înlocuieşte foarte uşor deconectându-l de la cablurile care îl ţin legat de compresor. Bineînţeles că înainte trebuie să scoateţi frigiderul din priză.
❹ Tot cu frigiderul scos din priză, puteţi înlocui becul din interior cu altul identic.

◄ Soba „economică" se găsește în special în casele de la țară atât ca element ornamental, cât și ca element complementar al instalației de încălzire. O sobă economică de bună calitate se poate dovedi destul de scumpă, dar dacă sunteți în posesia uneia vechi, puteți să o reparați prin câteva mici intervenții care privesc atât buna ei funcționare, cât și aspectul exterior. În exterior poate fi curățată cu o cremă pentru fontă (ceară) și cu un detergent normal.

❶ și ❷ După ce ați scos plita și ați curățat focarul, măsurați vatra pentru a ști care sunt dimensiunile cărămizilor refractare ce trebuie introduse.

❸ Se înlătură vechiul focar dacă e ciobit sau e crăpat.

❹ Plăcile focarului se trasează după ce au fost măsurate și se fasonează cu un flex dotat cu o lamă pentru piatră.

Întreținerea sobei

5 După ce ați eliminat toate resturile vechiului focar, așezați în vatră bucățile noi de cărămidă refractară. Spațiile goale vor fi umplute imediat.

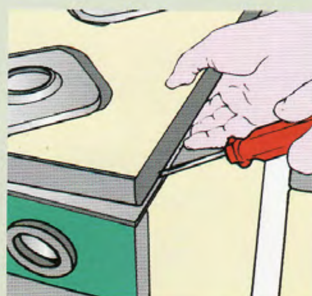

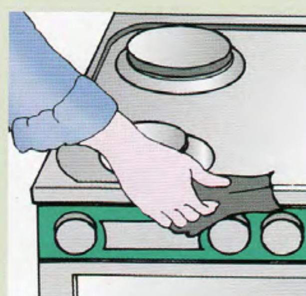
6 Tencuiți cu mortar adeziv și umpleți spațiile goale. Utilizați soba după ce s-a uscat totul foarte bine.

Aragazul

Folosirea cotidiană, uleiul de la friptură și lichidele ce sar în timpul fierberii pot deteriora aragazul. Trebuie să acționați periodic pentru a elimina aceste posibile cauze.

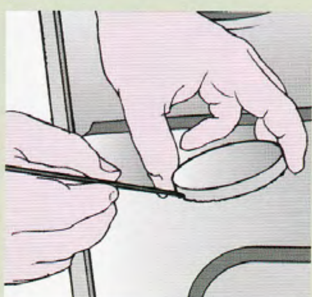
Pentru 1 o curățare în profunzime, scoateți ochiurile, slăbiți șuruburile plitei aragazului și scoateți-o descoperind astfel spațiul conductelor.

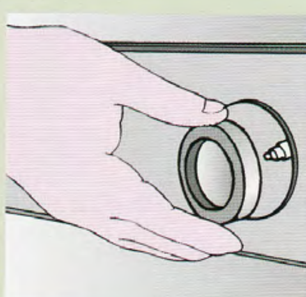

2 Cu ajutorul unui aspirator eliminați toate reziduurile, spălați cu un detergent special plita, cuptorul și ochiurile.

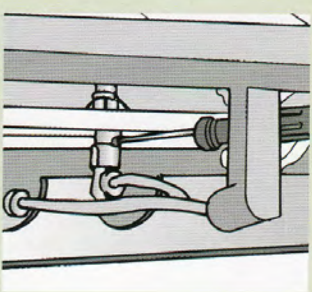
Curățați găurile 3 ochiurilor (astupate de resturi arse) cu un bețigaș din lemn și lăsați-le în apă cu un lichid solvent.

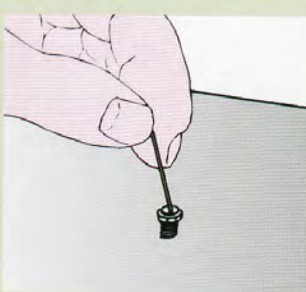

4 Dacă gazul care ajunge la ochiuri nu este suficient, trebuie să reglați presiunea. Scoateți butonul de comandă care poate fi fixat prin presare sau cu un șurub.

Învârtiți puțin 5 șurubul de reglare a presiunii cu o șurubelniță până când obțineți o flacără acceptabilă, atât la minim, cât și la maxim.

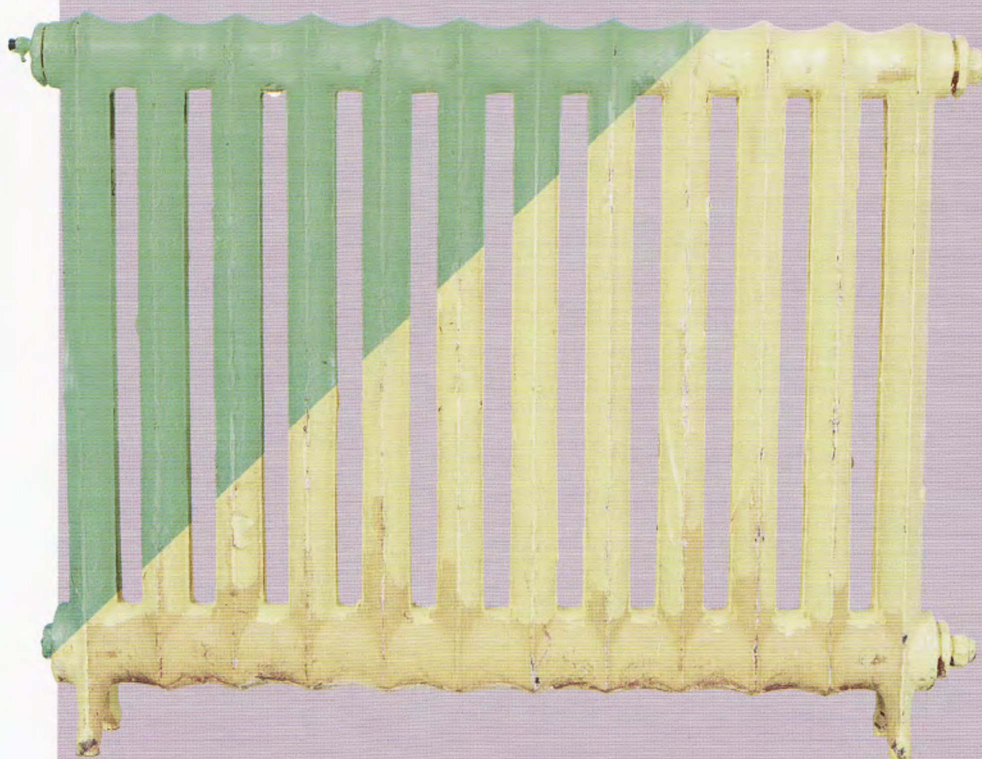

6 Dacă flacăra nu este uniformă, deșurubați duza din capătul țevii de gaz și curățați orificiul prin care acesta trece. Remontați și faceți o probă.

Fișe de intervenții

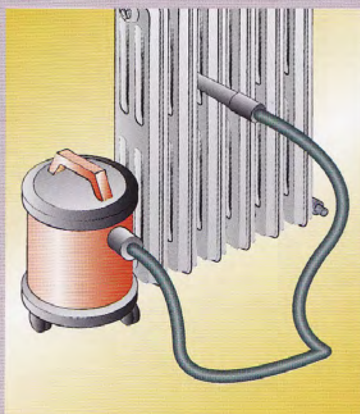

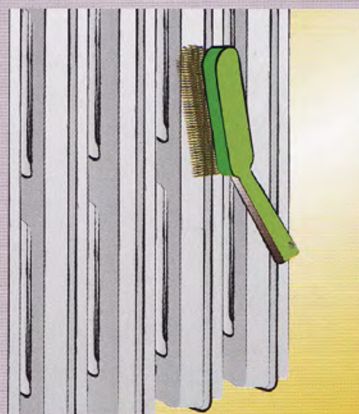

◀ Caloriferele, în special cele din fontă, puțin retro, dar care se mai găsesc încă în locuințele vechi, se umplu de praf și murdărie. De aceea, în afara unei curățări periodice, este necesară și vopsirea lor frecventă. Este vorba de o lucrare foarte simplă, dar care presupune respectarea câtorva reguli ca, spre exemplu, aceea de a închide instalația de încălzire. Vopseaua trebuie să fie aplicată pe caloriferul rece.

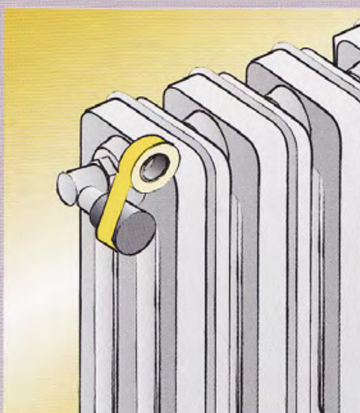
Cu aspiratorul **1** eliminați de pe calorifer, în special dintre elemenții acestuia, praful și murdăria.

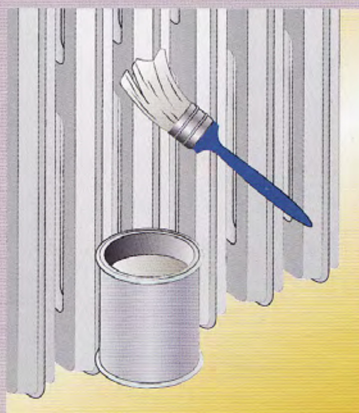

2 Eliminați eventualele pete de murdărie folosind un detergent și o cârpă udă. Dacă nu este de ajuns, curățați cu o perie foarte aspră, insistând mai ales între elemenți.

Înainte de **3** a vopsi caloriferul, acoperiți cu hârtie adezivă toate părțile pe care nu doriți să le vopsiți.

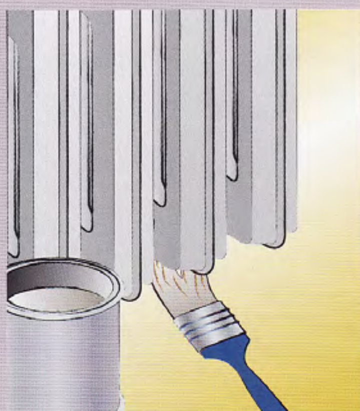

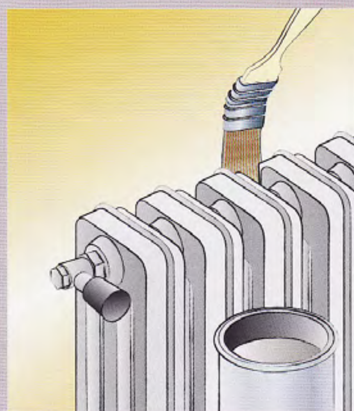

4 Întindeți sub calorifer câteva ziare pentru a proteja podeaua de eventualele picături de vopsea.

Recondiționarea caloriferului

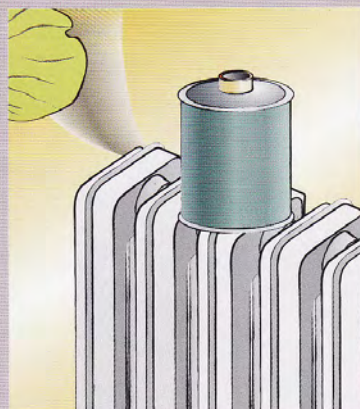
Începeți 5 vopsirea caloriferului de la părțile exterioare, cele aflate la vedere. Nu uitați să vopsiți caloriferul și dedesubt.

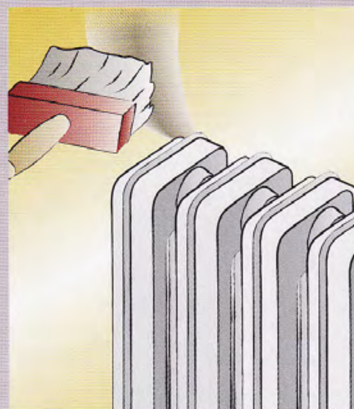

6 Pentru zonele mai puțin accesibile, folosiți o pensulă cu cot pentru a putea vopsi și spațiul dintre elemenți.

Petele care 7 apar pe perete, așa-numitele „mustăți de fum", din cauza iradierii căldurii, trebuie eliminate folosind un burete înmuiat într-un înălbitor.

8 Dacă murdăria persistă și albirea nu e suficientă, refaceți zugrăveala în zona respectivă.

Înlocuirea caloriferului

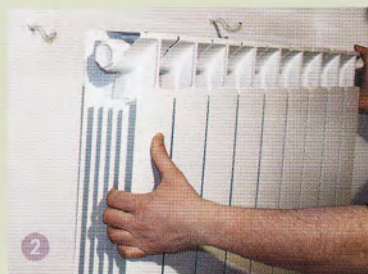
După ce ați oprit încălzirea și ați scos 1 vechiul calorifer, trebuie să tăiați și să înlăturați vechile bare de susținere din fier. În locul lor fixați două dibluri, făcute special pentru a susține noul calorifer.

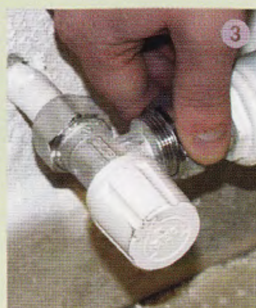
Noul calorifer trebuie suspendat 2 în cârlige fixate pe perete. Elemenții moderni din aluminiu sunt suficient de ușori pentru a vă ușura munca.

Supapele de reținere și de control 3 (repartitoarele) se conectează la calorifer prin intermediul unui inel metalic cu garnitură.

Inelul se strânge cu o cheie „papagal", 4 dar fără să forțați pentru a nu deteriora filetul.

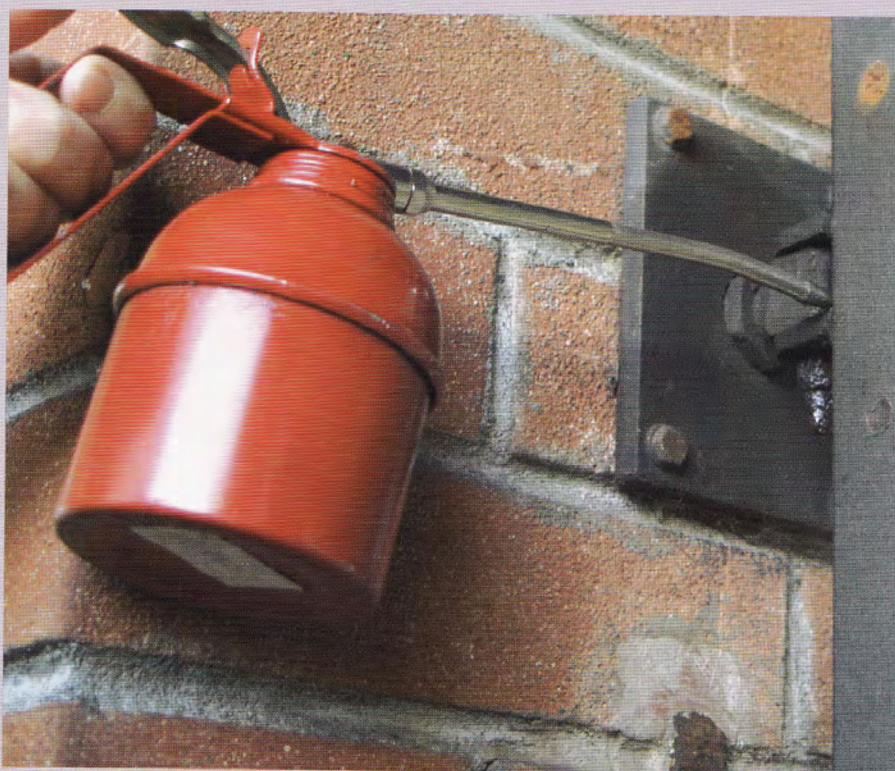

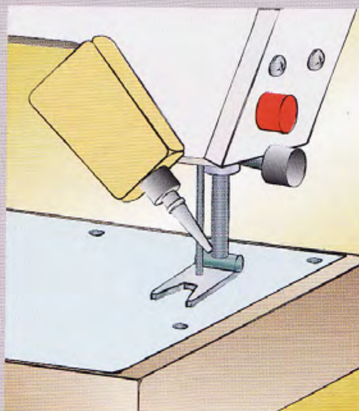

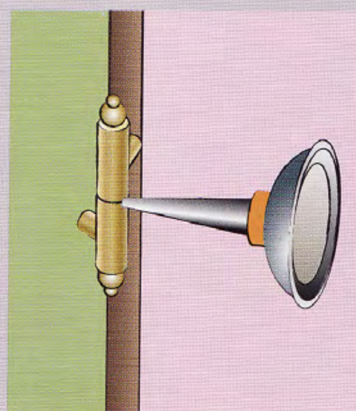

◄ Mecanismele mașinilor-unelte supuse uzurii trebuie să fie lubrifiate cu atenție pentru a le face să funcționeze perfect. Lubrifiantul trebuie să fie ales în funcție de mecanism și are proprietatea de a se interpune între piesele în mișcare formând un fel de barieră care reduce frecarea prin contact direct.

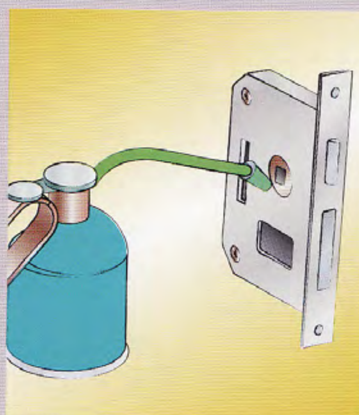
Pentru ► a lubrifia mecanismele cele mai delicate, folosiți un flacon cu ulei, dotat cu un vârf ascuțit (permite o aplicare rapidă).

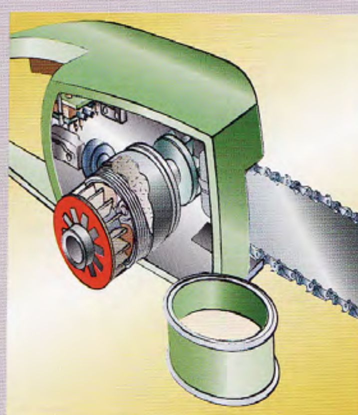

◄ Pentru a doza fin lubrifiantul și pentru a-l aplica în locuri greu accesibile, folosiți o pipetă.

Pentru ► a lubrifia de mai multe ori și mai ușor (chiar și cu un ulei puțin fluid) folosiți o pompiță cu vârful flexibil.

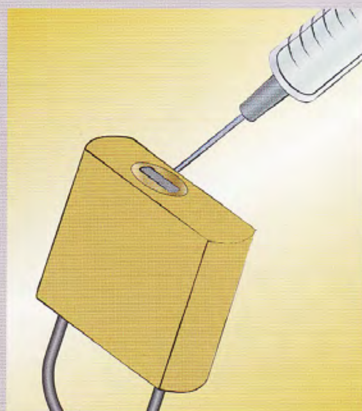

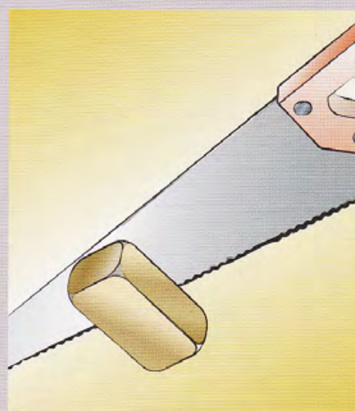
◄ Aplicați vaselina pe mecanismul mașinilor-unelte. Întindeți-o cu o pensulă, fiind atenți ca acestea să nu se încarce cu praf sau umezeală.

Fișă tehnică

Lubrifierea mecanismelor

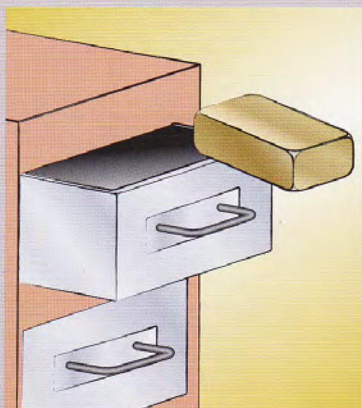
Pentru ▶ a lubrifia eficient mecanismul unui lacăt, introduceți un ulei mai vâscos, cu o seringă, în spațiul destinat cheii.

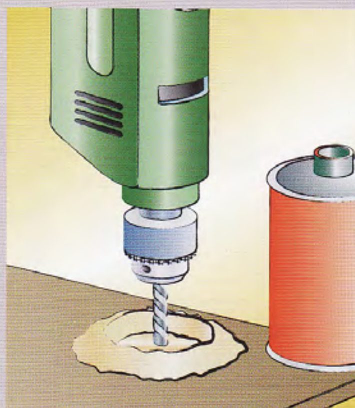

◀ Lamele uneltelor de tăiat (fierăstraie de diferite feluri) pot fi lubrifiate cu parafină.

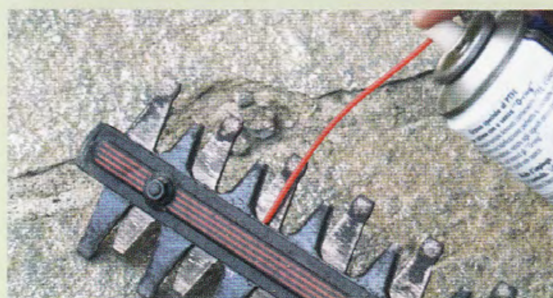
Dacă sertarele ▶ se închid/deschid cu greu, treceți pe deasupra marginilor cu săpunul de Marsilia sau aplicați cu o cârpă un strat fin de săpun uscat.

◀ Când perforați metale, pentru a nu se lipi șpanul de burghiu, umeziți vârful burghiului în petrol sau tricloretilenă. Puteți crea un mic „crater" din chit pe care să îl umpleți cu lubrifiant.

Cu spray și dispersor

Pentru a putea lubrifia cu ușurință, folosiți aplicatoare cu vârf care permit plasarea uleiul exact pe locul dorit, fără să îl irosiți, riscând altfel să pătați sau să deteriorați obiectele. Dacă cumpărați lubrifiant vărsat puteți să îl puneți în mai multe recipiente. Foarte practice sunt și tuburile spray dotate cu un tub foarte subțire, care conțin uleiuri sau vaseline cu care puteți lubrifia și interiorul mecanismelor (broaște, lacăte, motoare etc.).

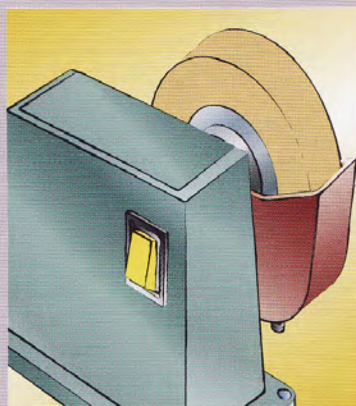

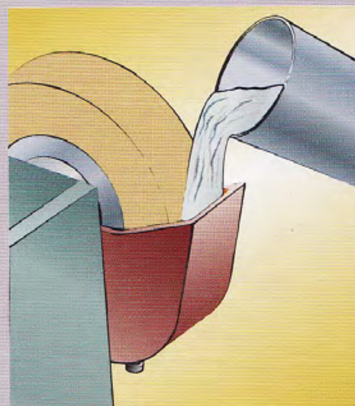

◀ Multe dintre uneltele pe care le folosiți trebuie ascuțite bine pentru a fi eficiente. Unealta taie precis dacă lama este bine ascuțită și fără știrbituri. Ascuțirea se poate face cu o tocilă cu apă. Foarfecile de tablă și cele normale nu au lame foarte ascuțite și se intervine asupra unghiului părții tăietoare.

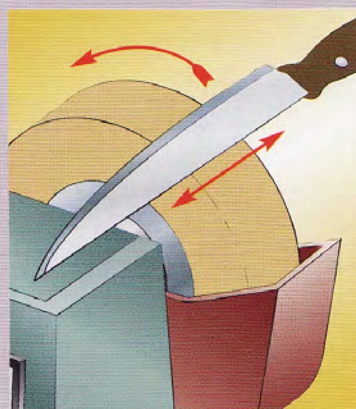
1 Pentru ascuțirea uneltelor folosiți un polizor cu piatră umedă, pus în funcțiune de un motor. Piatra se udă cu apa conținută într-un recipient aflat sub ea.

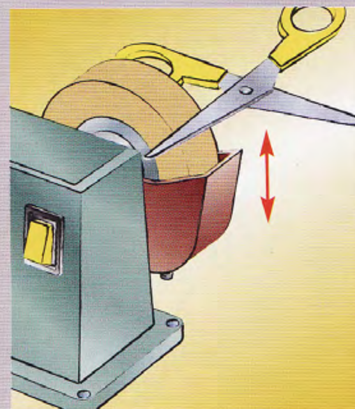

2 Turnați apă în recipientul discului până când vedeți că o atinge. Învârtiți discul de câteva ori în așa fel încât să se ude bine.

3 Pentru a ascuți cuțitele, așezați lama pe o parte și pe alta, paralel cu marginea pietrei. Cuțitul trebuie să fie mișcat orizontal dreapta-stânga.

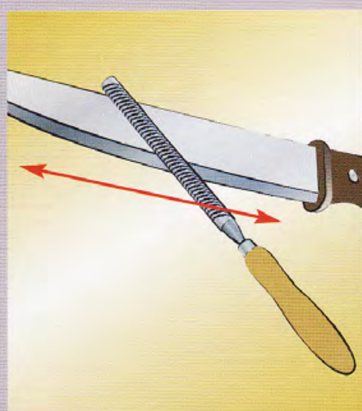

4 Înainte de a ascuți lamele foarfecii examinați-le tăișul și apoi unghiul de tăcere. Așezați lama aproape perpendicular pe disc.

Ascuţirea lamelor

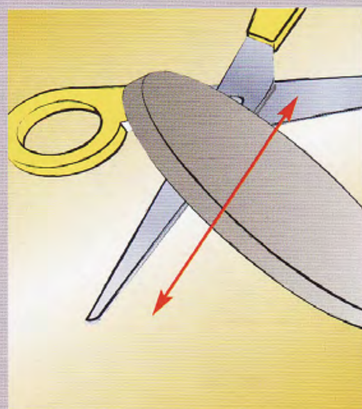
Lama cuţitelor ▶ poate fi finisată trecând pe deasupra ei cu o cremene cilindrică umedă, care elimină micile neregularităţi lăsate de polizor.

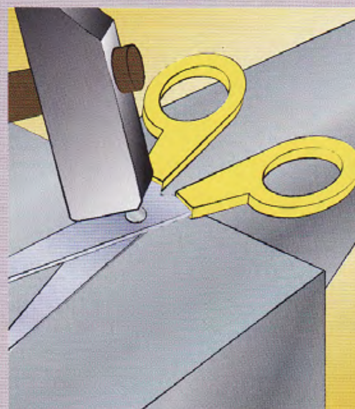

◀ Foarfecile pot fi ascuţite şi cu o piatră fină din carborundum, umezită cu puţină apă.

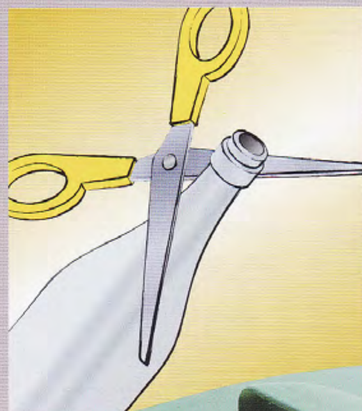
Pentru a ascuţi ▶ securea şi cosorul, folosiţi o cute umezită mişcând-o lent înainte-înapoi.

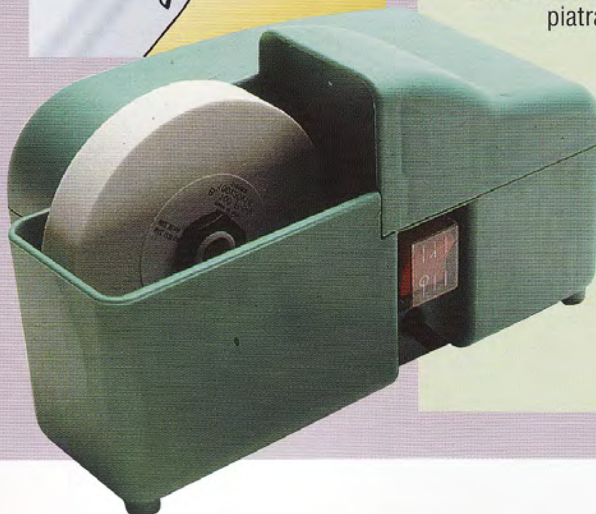
◀ Dacă vedeţi că lamele foarfecii au „joc" (reducând capacitatea de a tăia), loviţi cu ciocanul de câteva ori pe şurubul central.

Puteţi finisa ▶ lamele foarfecii frecându-le de gâtul unei sticle.

Un aparat pentru casă

Pentru a ascuţi bine lamele uneltelor, aveţi nevoie de un polizor cu piatră udă cu un diametru de 10-25 cm. Discul se învârte cu ajutorul unui motor electric, cu o viteză de 100-200 rotaţii pe minut (deci destul de lent) şi se udă cu apa aflată într-un recipient. Datorită acestui sistem, lama nu se încălzeşte, nu se zgârie şi piatra nu „se ciobeşte". Unealta trebuie pusă pe piatră, mişcând-o pe toată lăţimea ei. În comerţ, există polizoare „casnice" ale căror preţuri se vor amortiza imediat după ce vă veţi ascuţi toate cuţitele din casă. Pentru a putea finisa ulterior tăişul lamei, îl puteţi şlefui cu o piatră fină (cute).

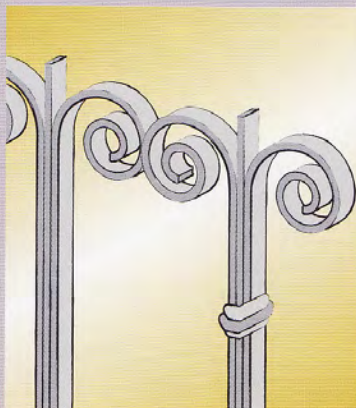

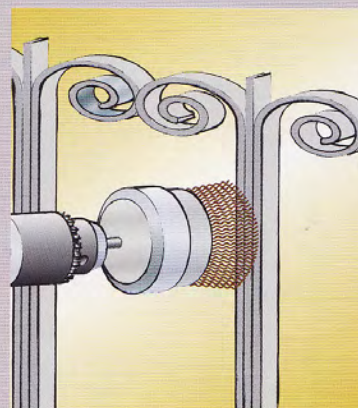

◀ Ruginirea este un fenomen provocat de oxidarea fierului și atacă toate obiectele din metal feros, în special pe cele expuse umezelii. De cele mai multe ori, acțiunile împotriva ruginii nu rezolvă definitiv problema și vă obligă să interveniți cu alte metode. La sfârșitul lucrării, ca treaba să fie completă, veți aplica o substanță antioxidantă peste care veți adăuga câteva straturi de lac protector.

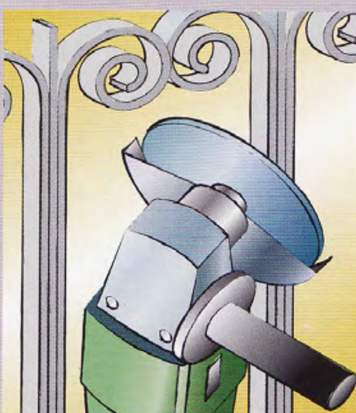
Dacă obiectul ❶ ruginit este foarte deteriorat, puteți să îl curățați cu o perie manuală din sârmă, eliminând particulele de rugină care se desprind ușor.

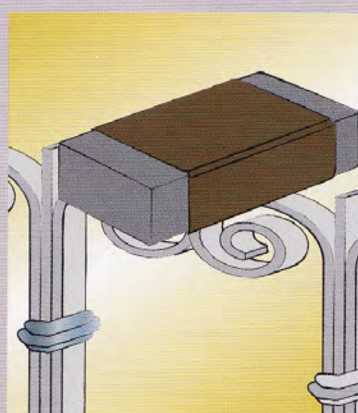

❷ Pentru a vă ușura munca (sau dacă obiectul ruginit este prea mare) puteți folosi peria metalică acționată de o bormașină electrică.

Dacă rugina ❸ nu se curăță ușor, puteți interveni cu un șlefuitor. Fiți atenți să nu insistați prea mult pentru că puteți deteriora obiectul.

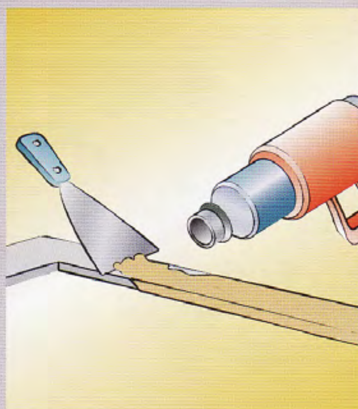

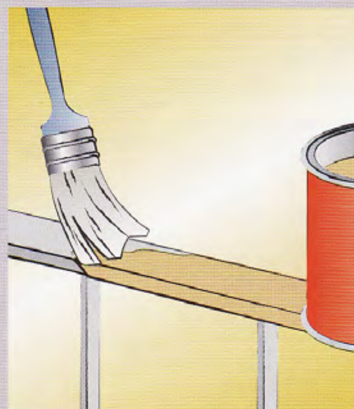
❹ Pentru a curăța zonele care nu sunt la vedere și punctele dificile, folosiți o foaie de șmirghel fixată pe o șipcă de lemn. În acest fel, rugina se elimină delicat.

Fișă tehnică

Combaterea ruginii

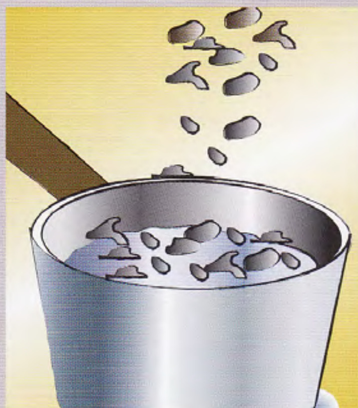
Folosind pistolul 1 cu aer cald sau arzătorul cu gaz pentru lucrări mari (porți, uși, grilaje, panouri metalice), înmuiați urmele vechi de vopsea și înlăturați-le cu șpaclul. Apoi, interveniți cu peria pentru a elimina rugina.

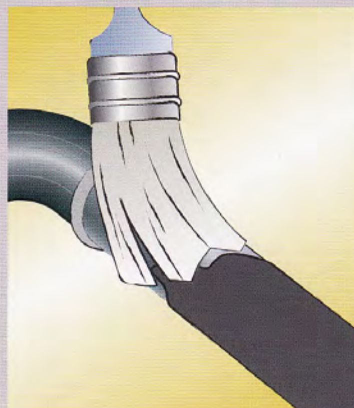

2 Pe părțile lucrate, aplicați mai multe straturi de grund. După uscare, vopsiți sau lăcuiți. Dacă rugina nu se elimină cu ușurință, folosiți un lichid „dizolvant" pentru rugină, înainte de vopsea.

Un obiect metalic 1 pe care îl plasați sub pământ (sau în apă) trebuie să fie protejat cu bitum. Se achiziționează sub formă de bucăți care se topesc și se amestecă într-un recipient încălzit, într-un spațiu deschis.

2 Bitumul topit se aplică pe metalul curățat și degresat. Pentru a ușura aplicarea lui, puteți întinde înainte un strat de smoală cu solvent.

Păstrarea și întreținerea uneltelor

1 Lamele fierastrăielor și ale altor unelte de tăiat pot fi tratate cu parafină lichidă, protejându-le de oxidare.

2 Lamele topoarelor se ascut periodic. După, întindeți un strat de parafină pe lamă.

3 Peria din sârmă acționată de o bormașină elimină rugina de pe sculele de grădinărit.

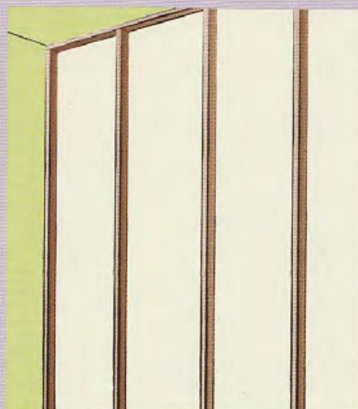
4 Cuțitele, lamele secerii, coasei și ale altor unelte din oțel trebuie să fie șlefuite periodic cu un șmirghel fin și apoi tratate cu ulei mineral.

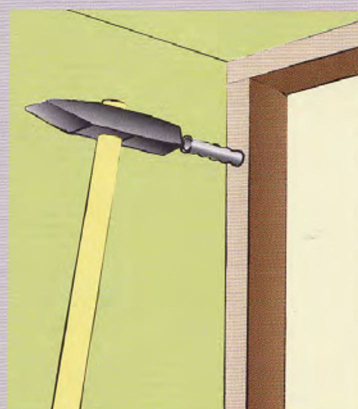

◀ O bună izolare a pereților și a podelelor este fundamentală pentru a transforma casa voastră într-un loc confortabil, economisind astfel și banii de încălzire. Zonele supuse risipei de căldură sunt pereții externi ai locuinței și pardoseala. Prin urmare, este important să începeți lucrul tocmai cu aceste zone. Datorită materialelor de calitate care se găsesc în comerț, ca panourile din poliuretan sau alte materiale izolante, pot fi acoperite diferite suprafețe, cu puțină muncă și costuri reduse.

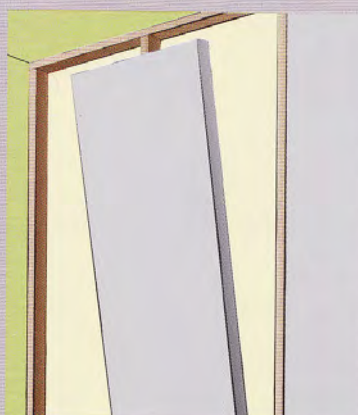
Dacă vreți ❶ să izolați un perete care dă în exterior cu panouri din poliuretan, trebuie să montați (în interior, bineînțeles) un cadru format dintr-o serie de scânduri cu grosimea egală cu cea a panourilor izolante.

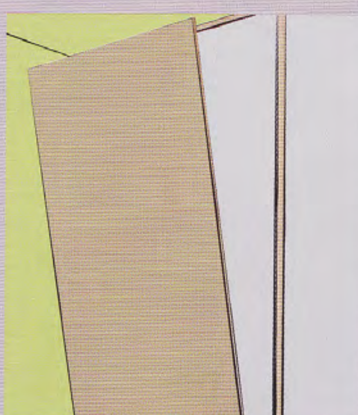

❷ Fixați cadrul pe perete cu ajutorul diblurilor din material plastic.

Așezați ❸ panourile din poliuretan expandat (sau din polistiren) în spațiile din cadru. Tăiați panourile măsurând cu atenție spațiile. Folosiți un cutter.

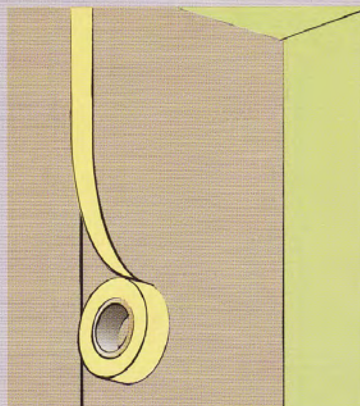

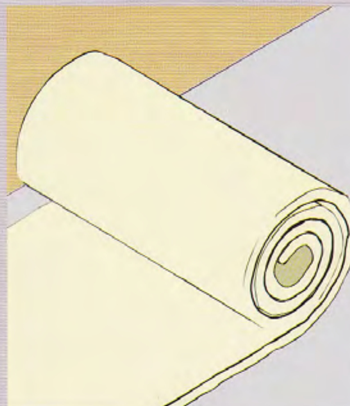
❹ Acoperiți totul cu panouri din rigips fixându-le direct pe cadrul de lemn montat pentru izolație. Puteți folosi și panouri din lemn natural sau lambriu integral, care dau încăperii un aspect deosebit conferindu-i distincție și intimitate.

Fișă tehnică

Izolarea pereților și a podelelor

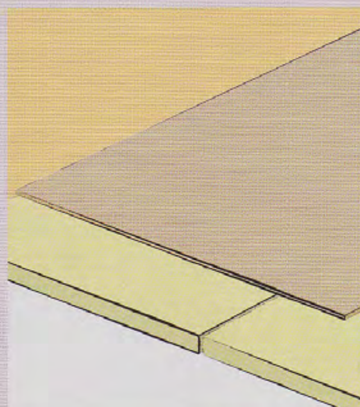
Dacă ați folosit 5 panouri din rigips, mascați liniile de joncțiune aplicând deasupra lor o bandă. Chituiți și aplicați gledul final.

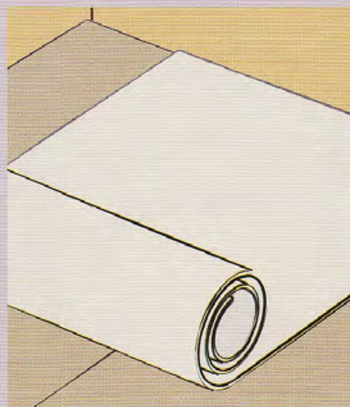

1 Pentru a acoperi podeaua podului sau a mansardei, întindeți covoare izolante pe toată suprafața (poliuretan, vată de sticlă, cauciuc), lipindu-le foarte bine. În timpul operațiunii folosiți o mască antipraf.

Deasupra 2 izolației, puteți pune PFL sau parchet laminat, care fixează bine izolația și păstrează căldura încăperii.

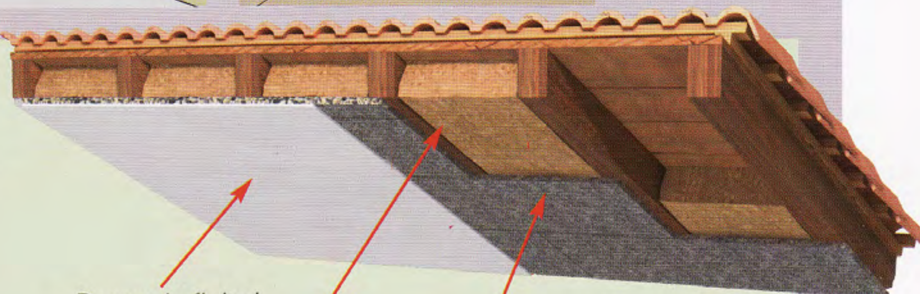

3 Deasupra PFL-ului puteți întinde un linoleum, care este foarte ușor de curățat.

Izolarea acoperișului

Un acoperiș făcut din bârne de lemn se izolează eficient introducând între ele și țiglă un material izolant. Alte panouri izolante pot fi aplicate pe întreaga suprafață interioară a acoperișului, mascându-se apoi cu panouri de finisaj.

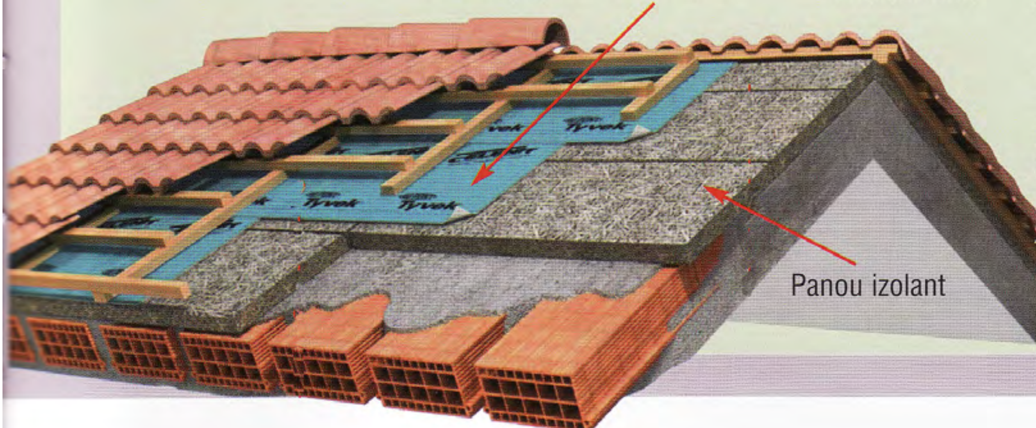

Panou de finisaj

Material izolant printre bârne

Barieră împotriva infiltrațiilor

Panou izolant

Un acoperiș constituit dintr-o structură turnată în ciment trebuie acoperit la partea superioară cu panouri izolante, peste care se aplică o hidroizolație pentru a evita infiltrațiile. Pe aceasta se așază un cadru pe care se pun bucățile de țiglă.

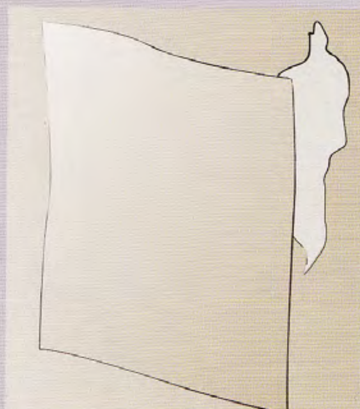
CELENIT

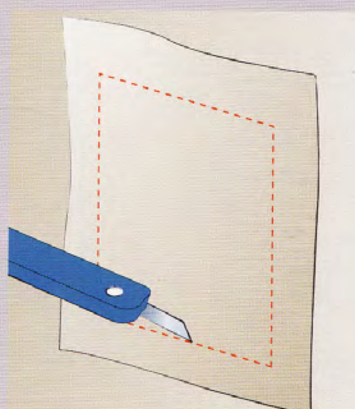

◀ Tapetul este o modalitate de acoperire a pereților interiori extrem de delicată: umezeala îl poate umfla, o lovitură cât de mică îl poate deteriora. În general, reparațiile nu sunt dificile. Chiar și în momentul aplicarii sale se pot ivi anumite probleme clasice, gen umflături, cute sau rupturi. Dacă aceste defecte persistă este indicat să interveniți imediat, înainte ca hârtia să se usuce complet.

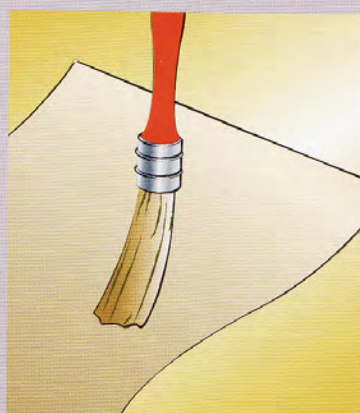
Dacă tapetul ❶ se rupe, puteți remedia, decupând și aplicând o bucată din același material, care să acopere zona respectivă.

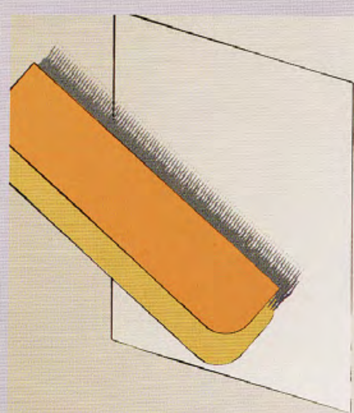

❷ Cu un cutter tăiați bucata de tapet în așa fel încât modelul să se potrivească perfect.

După ce ați ❸ dezlipit bucata ruptă, întindeți puțin lipici pe noua bucată de tapet.

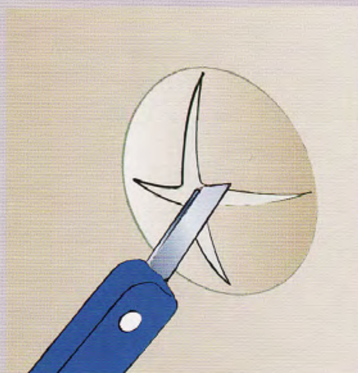

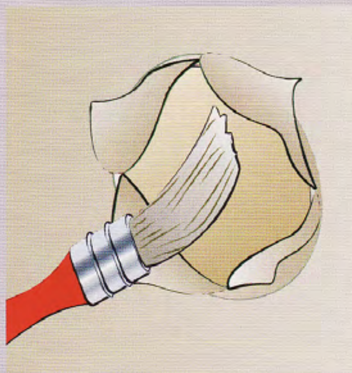
❹ Aplicați-o pe perete exact în locul celei vechi.

Fișă tehnică

Repararea tapetului

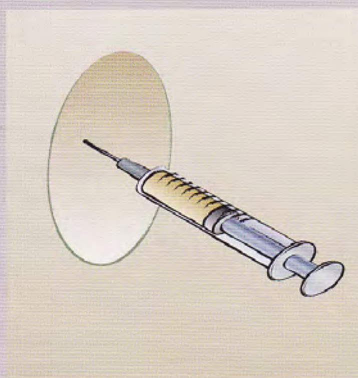
5 Clasica bulă de aer care se formează adesea sub hârtie, trebuie dezumflată prin două tăieturi perpendiculare cu un cutter.

6 Aplicați pe perete și pe spatele fâșiilor obținute puțin lipici pentru tapet. Folosiți o pensula subțire.

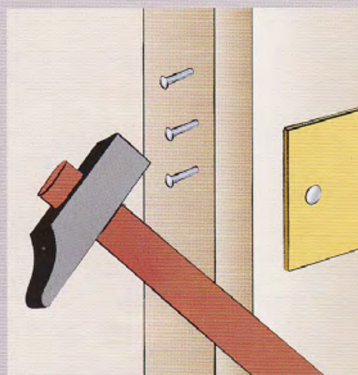
7 Mai puteți să eliminați bula de aer făcând niște găuri mici cu ajutorul unei seringi. Injectați apoi aracet sub tapet.

8 Pentru a aplatiza bula tamponați cu un burete, apăsând cu putere, ca să lipiți hârtia pe perete și să eliminați aerul.

9 Dacă foaia de la extremitatea peretelui tinde să se dezlipească, puteți să o fixați cu o bordură din lemn bătută în cuișoare de oțel.

Dezlipirea tapetului

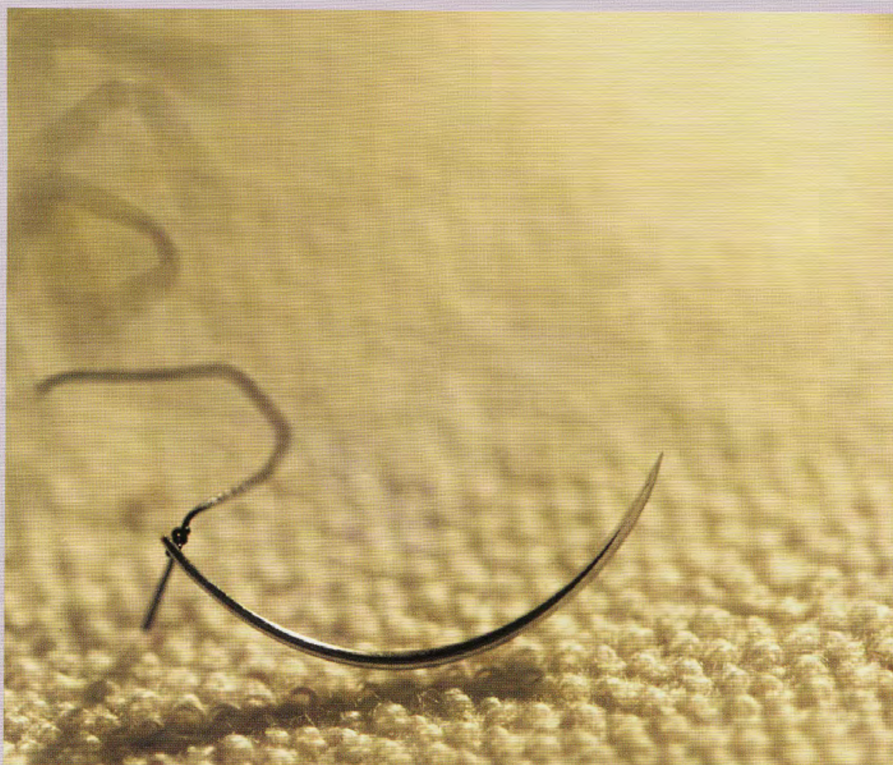
Dacă trebuie să dați jos tapetul de pe pereți, puteți să îl umeziți cu puțină apă călduță (în care puneți o substanță care înmoaie hârtia) și apoi îl radeți cu o spatulă. Puteți să folosiți și un aparat special „de scos tapetul", care produce aburi. Treceți cu aparatul pe suprafața peretelui, obținând o înmuiere rapidă a hârtiei. Tapetul se va dezlipi cu ușurință.

Un lipici făcut în casă

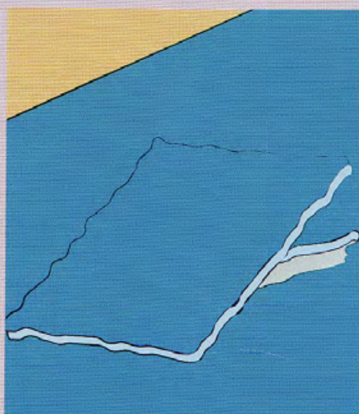
Pe vremuri se făcea un lipici foarte bun pentru tapet cu făină. Este bine, poate, să cunoașteți această rețetă. Se face o movilă din făină de grâu, cu o groapă în mijloc unde se toarnă apă călduță. Se amestescă bine, până obțineți un fel de piureu lichid. Lăsați-l de-o parte circa o jumătate de oră și lipiciul e gata. O posibilă alternativă e aracetul. Trebuie să îl diluați cu apă în proporție de 50-50%. Când aplicați tapetul pe perete, întindeți un strat de lipici și pe spatele hârtiei.

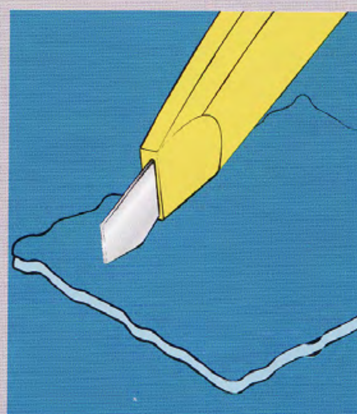

◀ Mocheta, ca orice formă de acoperire a podelei, se poate deteriora uneori chiar foarte serios. Dacă daunele nu sunt grave (ruptură, zgârieturi, arsuri făcute cu ţigara etc.) se pot remedia, dar este bine să se intervină imediat pentru a nu se extinde zona ulterior. Păstraţi în casă o bucată de mochetă de rezervă tocmai pentru a face faţă acestei situaţii.

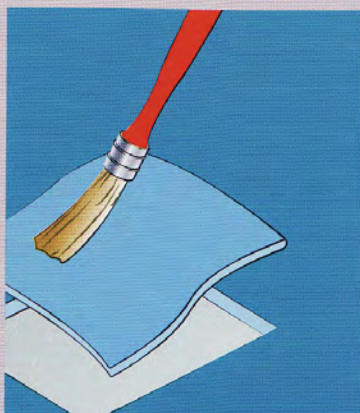
Pentru a repara ❶ partea ruptă a mochetei, tăiaţi o bucăţică din mocheta de rezervă şi aşezaţi-o exact deasupra părţii deteriorate.

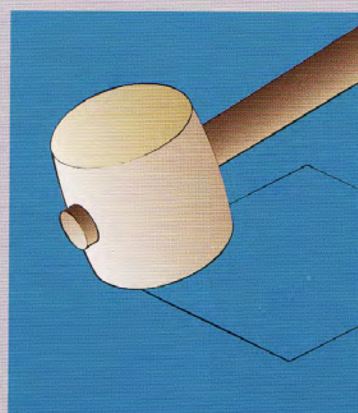

❷ Cu un cutter tăiaţi împreună cele două bucăţi, în aşa fel încât dimensiunile lor să coincidă perfect. Scoateţi partea deteriorată a mochetei şi curăţaţi bine podeaua.

Întindeţi lipiciul ❸ potrivit pentru mochetă (prenadez) pe spatele bucăţii noi şi lipiţi-o în spaţiul rămas liber.

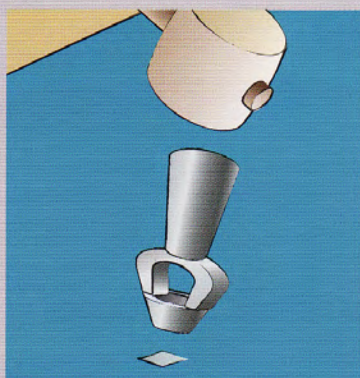

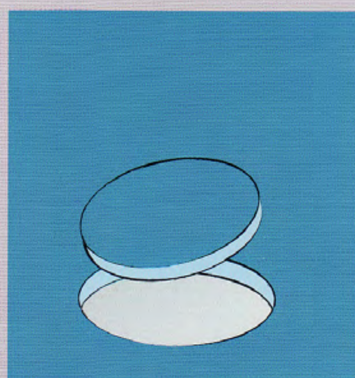
❹ Pentru a o fixa cât mai bine, bateţi marginile bucăţii lipite cu un ciocan de cauciuc.

Fișă tehnică

Repararea unei mochete deteriorate

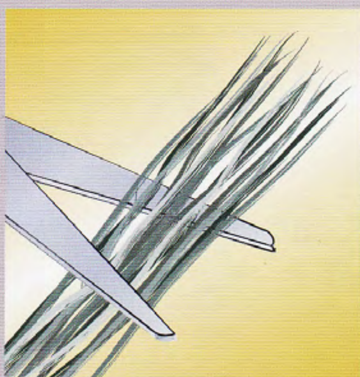
O gaură făcută ❺ cu țigara sau o gumă de mestecat lipită se elimină folosind un poanson pentru garnituri așezat pe punctul care trebuie să fie reparat. Bateți pe deasupra lui cu ciocanul de cauciuc. În acest fel se decupează un mic disc din mochetă.

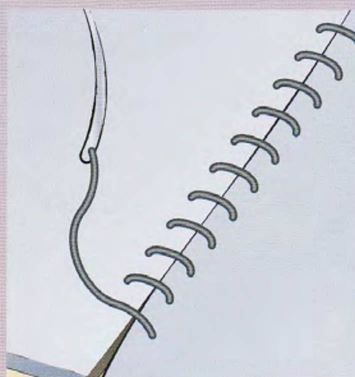

❻ În același mod obțineți un disc din mocheta cea nouă. Pentru o lipire perfectă, bateți deasupra suprafeței cu un ciocan de cauciuc.

Pentru a repara ❼ o mochetă groasă, un covor, procurați-vă fire de lână de aceeași grosime și culoare. Tăiați cu foarfeca capetele firelor și apoi lipiți-le cu lipici vinilic acolo unde lipsesc.

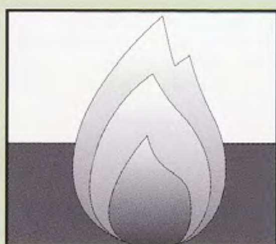

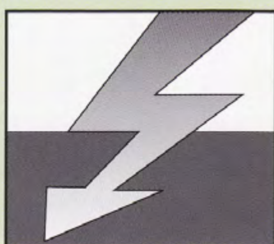
❽ Părțile descusute ale mochetei, care nu pot fi lipite, le puteți coase. Întoarceți mocheta pe dos și coaseți-o cu un ac mare, gros și curb. Folosiți un fir de lână.

Simbolurile mochetei

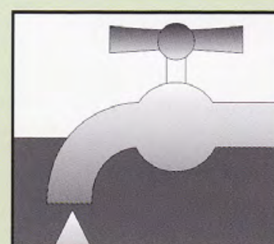
Când cumpărați o mochetă, informați-vă asupra caracteristicilor specifice diferitelor tipuri. Pe eșantioane există simboluri internaționale, care indică toate proprietățile și particularitățile acesteia.

REZISTENTĂ LA FOC

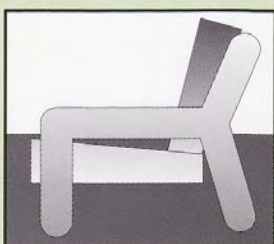
ANTISTATICĂ

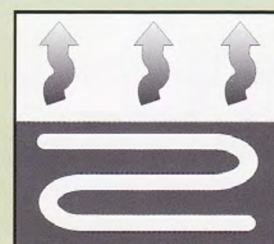
PENTRU MEDIU UMED

PENTRU MOBILĂ CU ROLE

PENTRU ZONE CU TRAFIC MODERAT

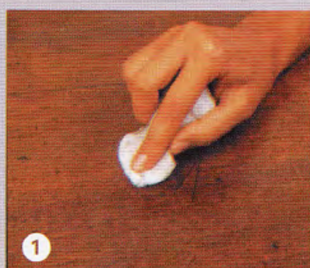

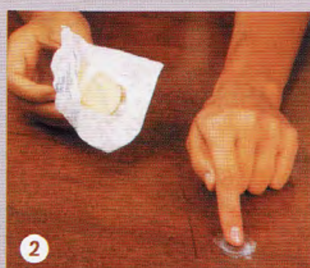
PENTRU PODELE ÎNCĂLZITE

◀ Toate mobilele suferă în timp o serie de deteriorări cauzate de pete, zgârieturi, fisuri, umezeală etc. Cu îndemânarea noastră și cu ajutorul unor produse specifice se poate remedia aproape orice fel de daună. Trebuie doar să fim foarte atenți pentru a obține tot aspectul originar al lemnului.

1 Petele de apă se scot ștergând cu o cârpă îmbibată cu terebentină. Eventual, întindeți și un strat de ceară pentru mobilă.

2 Petele de cerneală se elimină aplicând pe ele puțin unt și frecând în așa fel încât acesta să poată intra în lemn.

3 Aplicați apoi pe unt puțină cenușă foarte fină și frecați cu grijă.

4 După ce ați trecut de mai multe ori cu degetul pe deasupra lemnului, eliminați amestecul cu o lamă. Fiți atenți să nu zgâriați lemnul. Pata dispare complet.

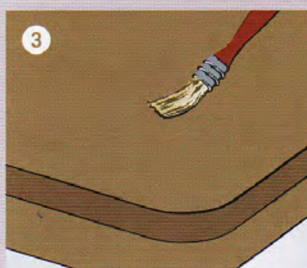
5 O crăpătură fină pe picioarele scaunelor sau meselor poate fi nivelată aproape complet așezând pe partea deteriorată o cârpă udă cu apă caldă. Fibrele absorb apa și se umflă.

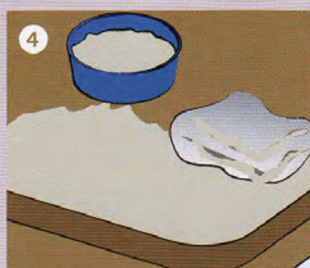
6 Conform aceluiași principiu, interveniți pe suprafața mobilei. Așezați o cârpă udă pe deasupra căreia treceți cu un fier de călcat. Repetați operațiunea.

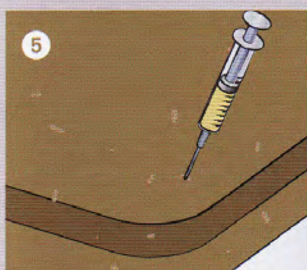
Pete și retușuri

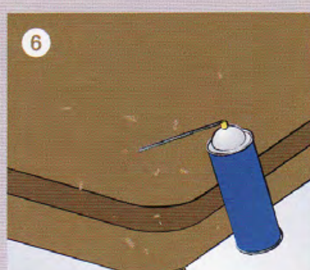

1 În timp, gravurile și sculpturile fine se umplu de praf. Eliminați-l, aplicând un produs de lustruit cu o pensulă sau cu o perie.

2 În cazul decorațiunilor mai mari, curățați cu o spatulă. Fiți atenți să nu zgâriați lemnul.

3 După ce ați eliminat petele, trebuie să finisați suprafața. În cazul unui finisaj cu lac, aplicați încă un strat pe toată suprafața.

4 Dacă mobila e tratată cu ceară, aplicați un strat cu o cârpă și apoi întindeți-l uniform.

5 și 6 Dacă mobila este deteriorată de carii puteți să injectați în găuri un lichid sau un insecticid spray. Umpleți apoi găurile cu un chit format din rumeguș fin (cernut cu sita pentru făină) amestecat cu aracet. În fine, șlefuiți cu un șmirghel fin și curățați suprafața. Finisați după modelul de mai sus.

Vopseaua protectoare

Vopseaua este un produs pe bază de uleiuri naturale sau sintetice care, aplicată pe o suprafață din lemn, creează o peliculă protectoare și transparentă (colorată sau mai puțin colorată). Vopseaua poate fi aplicată atât pe lemn natur, șlefuit și curățat mai înainte, dar și pe lemnul deja vopsit sau chiar pictat pentru a proteja un alt strat de vopsea transparentă sau colorată. Aplicarea poate fi făcută cu pensula sau cu pistolul de vopsit. În orice caz, este necesar să lucrați într-un mediu aerisit și fără praf. Pentru un finisaj rezistent, trebuie să aplicați cel puțin trei straturi. Primul strat poate fi ușor diluat față de celelalte, în așa fel încât să poată penetra mult mai ușor porii lemnului. După ce s-a uscat primul strat și s-a întărit, șlefuiți suprafața cu o bucată foarte fină de șmirghel care nivelează eventualele neregularități. Eliminați praful de vopsea creat în urma acestei operațiuni și întindeți cel de al doilea strat.

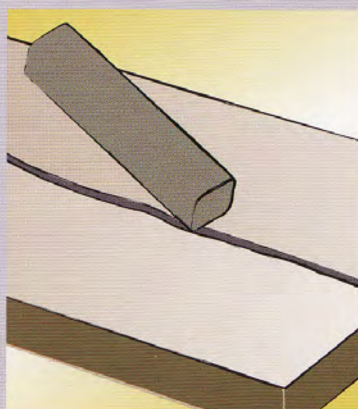

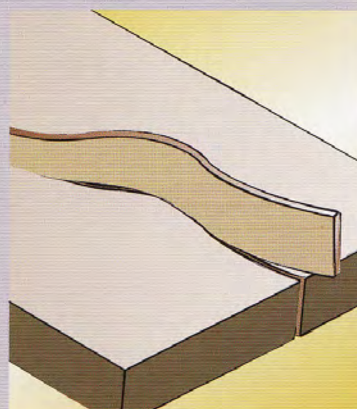

◀ Suprafața mobilei, cu trecerea vremii, este supusă loviturilor de orice fel și deci se poate scoroji, păta, fisura etc. În general, aceste situații pot fi remediate fără dificultăți mari, dar este necesar să interveniți fără să pierdeți prea mult timp, evitând o înrăutățire. În comerț, se găsesc numeroase preparate și produse care vă pot ușura munca.

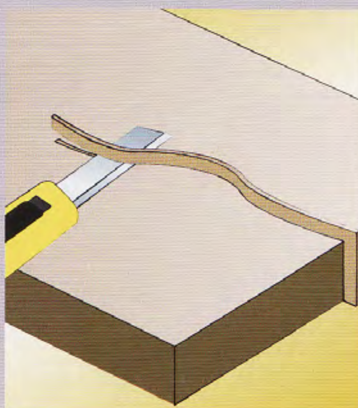
Dacă fisurile ❶ sunt puțin adânci și nu aveți intenția să vopsiți lemnul, acestea pot fi acoperite cu ajutorul unui stick din ceară colorată (cea care se apropie cel mai mult de culoarea lemnului deteriorat).

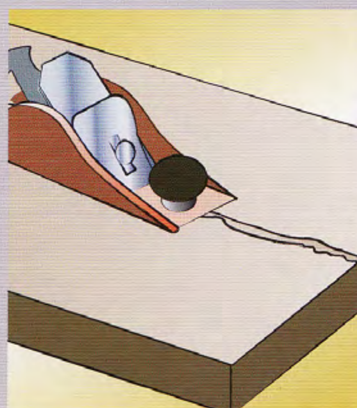

❷ O fisură lungă și neregulată va trebui umplută cu fâșii subțiri din lemn rindeluit (pene), înmuiate în apă pentru a fi mai moi și flexibile. Înainte de a le introduce, ungeți-le cu aracet.

Surplusul care ❸ iese din fisura reparată se taie la nivelul suprafeței cu un cutter. Fiți atenți să nu atingeți cu lama suprafața de reparat.

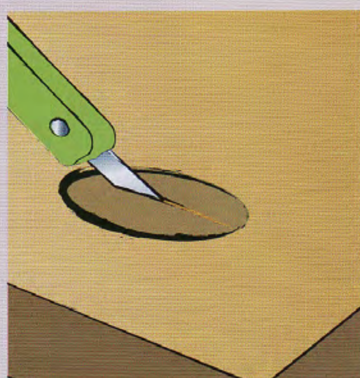

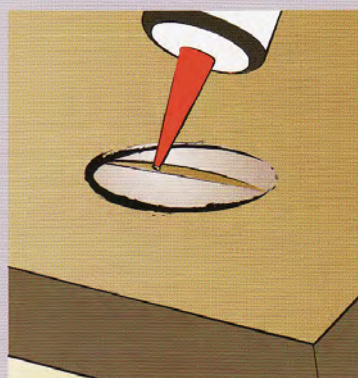
❹ Obțineți un rezultat final bun, șlefuind suprafața și cu o rindea manuală. Fiți atenți ca penele de lemn să nu iasă în afară. Nivelați deci cu grijă suprafața.

Fişă tehnică

Repararea suprafeței mobilelor

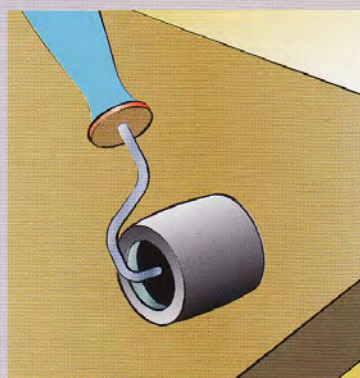
5 Dacă o piesă de mobilier prezintă o bulă cu aer sub furnir, crestați-o cu un cutter pe toată lungimea ei, apoi udați cu apă călduță pentru a înmuia lemnul.

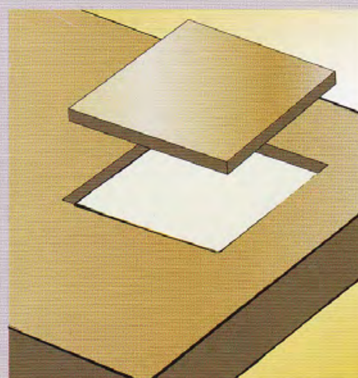

6 În fisura făcută cu cutterul, introduceți aracet diluat cu 20% apă. Dacă este posibil introduceți lipiciul folosind vârful unui dispersor sau o seringă.

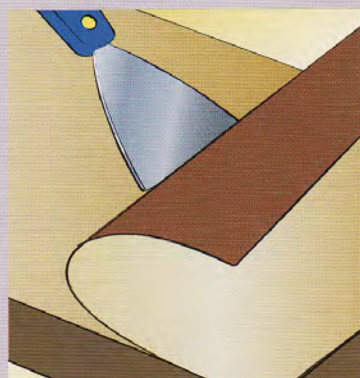
7 Pentru a se lipi cât mai bine, treceți pe deasupra cu un rulou din cauciuc sau lemn, apăsând puternic pe suprafață. Apoi așezați deasupra o greutate și lăsați-o timp de 24 de ore.

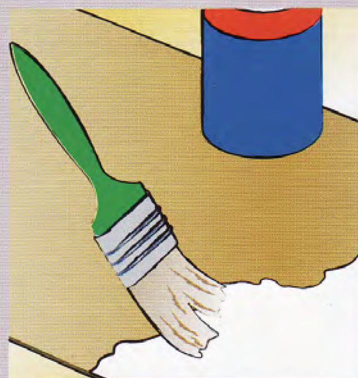

8 Dacă mobila este acoperită cu furnir (cu grosimea de 2-3 mm) și are o porțiune deteriorată, scoateți-o și aplicați alta tăind cu precizie o bucată de aceeași dimensiune ca a celei înlocuite.

9 Porțiunea de furnir deteriorat se scoate cu totul. Pentru a face acest lucru, trebuie să udați cu grijă zona pentru a o înmuia, și să o scoateți ajutându-vă de o spatulă (șpaclu).

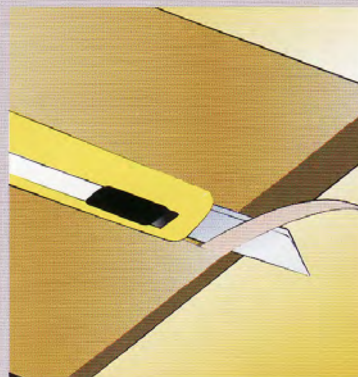

10 Suprafața care trebuie recondiționată se șlefuiește pentru a elimina neregularitățile și pe ea se aplică un strat uniform de aracet diluat cu 20% apă.

11 Aplicați noua foaie de furnir (ținută înainte câteva ore în apă), întinzând-o bine cu ruloul pentru a evita formarea bulelor cu aer.

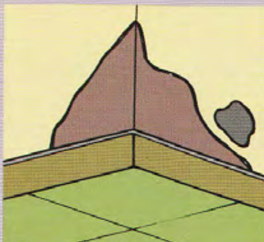
12 Noua foaie de furnir trebuie să se usuce perfect pentru a fi siguri că s-a fixat definitiv. Excesul de material de pe margini se taie cu un cutter.

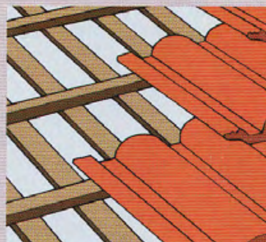

Fișă tehnică

Lucrări de întreținere periodică: pereți și acoperiș

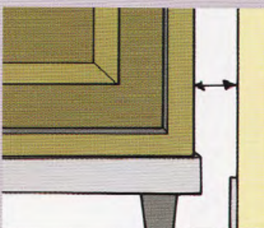
UMEZEALA
Deplasați piesele de mobilier cele mai grele și controlați dacă în spatele lor sunt pete mari de umezeală care afectează peretele și mobila.

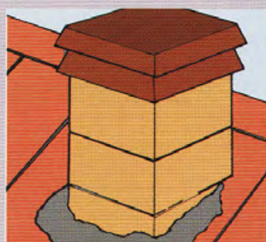

ACOPERIȘURILE
Verificați stabilitatea și integritatea țiglelor și a cadrului. Înlocuiți elementele rupte. Fiți atenți să nu deplasați pe cele alăturate și să nu spargeți altele.

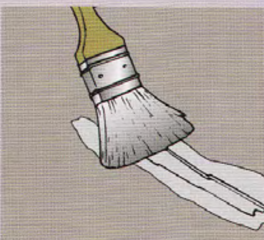
MOBILA
Curățați spatele mobilelor cu șmirghel și aplicați un strat de lac protector. În cazul umezelii de pe perete interveniți cu o vopsea anticondens sau antimucegai.

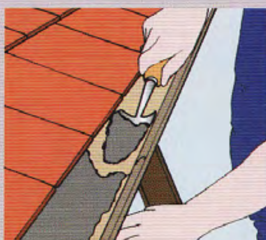

COȘURILE
Izolați „crăpăturelele" coșului și umpleți cu ciment crăpăturile mai largi. Izolați și crăpăturile de jur-împrejurul coșului.

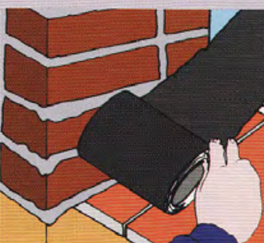
INFILTRAȚIILE
Suprafețele acoperite cu smoală trebuie să fie examinate și reparate cu bucăți de bitum sau cu lichide bituminoase întinse cu pensula, dacă sunt doar crăpături.

JGHEABURILE
Curățați jgheaburile de frunze și alte depuneri. Asigurați-vă că nu rămâne nimic în interior și că nu sunt sparte.

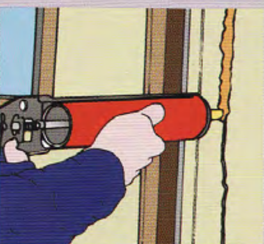
ACOPERIȘURILE
Aplicați benzi impermeabile de-a lungul joncțiunilor dintre terase și alte suprafețe plane sau de-a lungul jgheaburilor. Benzile se lipesc cu bitum lichid.

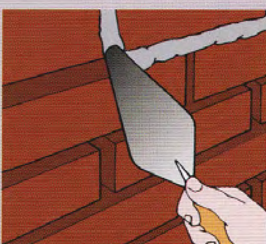

PEREȚII EXTERNI
Pentru a elimina diversele pete de pe pereții externi din cărămidă, folosiți un lichid cu reacție acidă aplicat cu o pensulă. Apoi neutralizați efectul cu multă apă (prin spălare).

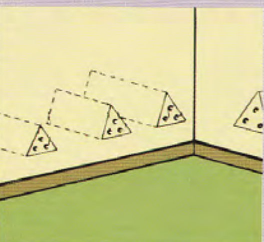
FISURILE
Fisurile externe dintre pereți și cadrul ușilor se umplu cu spumă cu expansiune (dacă sunt late se umplu cu produși siliconici sau acrilici).

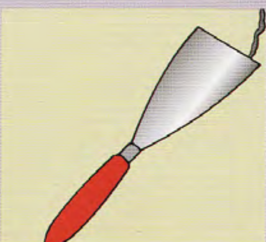

ZIDURILE EXTERNE
Unde a căzut tencuiala dintre cărămizi, umpleți spațiile cu ciment. Finisați, trecând printre ele un capăt de țeavă din fier sau plastic, care creează un șanț ușor rotunjit.

PEREȚII EXTERNI
Dacă pereții externi sunt afectați prea mult de umezeala care se infiltrează din pământ, introduceți materiale tip barieră împotriva umezelii și tratați peretele cu lichide siliconice care usucă interiorul zidului.

TENCUIALA
Crăpăturile din tencuiala zidului extern al casei trebuie reparate cu mortar de ciment (sau ciment alb) sau cu mortar de var.

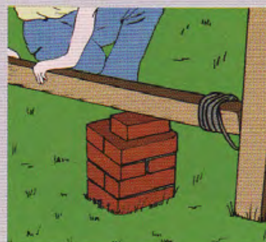

Fișă tehnică

Lucrări de întreținere periodică: afară și în grădină

ZUGRĂVEALA
Zugrăvelile exterioare, gen „coajă de portocală" sau rustice, pot fi curățate de praf și smog prin spălarea cu un jet puternic de apă.

STÂLPI ȘI GRINZI
Înlocuiți stâlpii putreziți ai streșinii sau ai verandei, prin simpla ridicare. În prealabil, sprijiniți streașina cu stâlpi provizorii! Schimbați-i cu unii tratați cu substanțe de protecție.

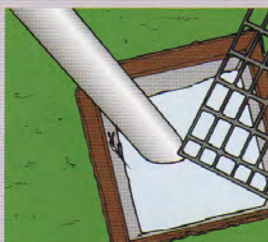
PODELELE
Podelele trebuie spălate cu substanțe adecvate (puțin caustice pentru pietre și cu unele siliconice pentru plăci ceramice).

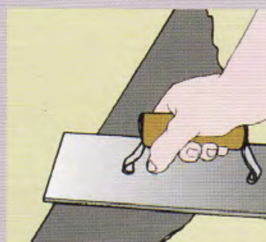

SCĂRILE
Reparați treptele exterioare, scările și cantul cu ciment foarte rezistent. Folosiți bucăți perfect măsurate și tăiate pentru a nu greși dimensiunile.

FOSA SEPTICĂ
Cine are o fosă septică trebuie să verifice nivelul de încărcare (umplere) și, dacă este necesar, să solicite ajutorul specialistului pentru a o curăța (vidanj).

ALEILE
Umpleți gropile și crăpăturile de pe aleile asfaltate cu un asfalt rece, pe care îl acoperiți apoi cu nisip. Se întărește în câteva zile.

1 Lama mașinii de tăiat iarba se scoate cu o cheie. Dacă nu iese imediat, folosiți un ciocan pentru a o desprinde.

2 Lama poate fi ascuțită cu un polizor unghiular (flex) cu disc. Respectați unghiul de înclinare a tăișului.

3 Înainte de a reintroduce lama la locul ei și a înșuruba piulița, aplicați pe tăiș puțină unsoare.

4 La sfârșitul fiecărui anotimp este bine să scoateți bujia și să verificați starea în care se găsesc electrozii. Se scoate capacul și se lucrează cu o cheie.

5 Bujia se curăță cu o perie metalică. Dacă electrozii sunt prea distanțați, apropiați-i prin batere ușoară.

6 Controlați nivelul uleiului și, dacă este scăzut, completați cu cât este nevoie.

7 Dacă carcasa e acoperită cu pământ și resturi vegetale, curățați-o cu un șpaclu și o perie de sârmă.

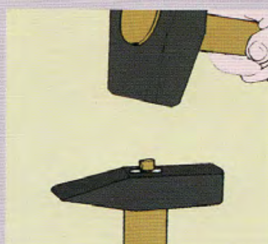
8 Scoateți filtrul de aer și curățați locul cu petrol și motorină, apoi cu o pensulă.

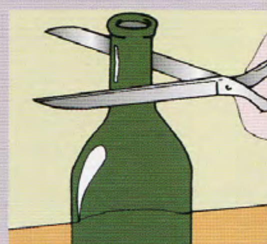

Fișă tehnică

Lucrări de întreținere periodică: scule

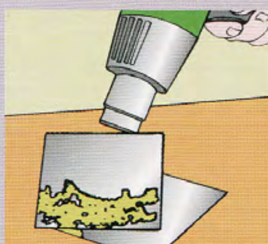
Blocați capul ciocanelor ▶ (mari sau mici) care se mișcă, introducând pene din metal între acesta și extremitatea cozii, fixând-o.

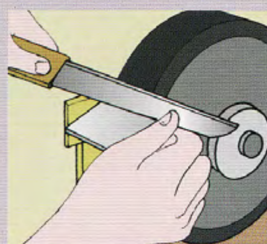

◀ Pentru a reface ușor tăișul foarfecii, folosiți o sticlă și mișcați foarfeca ca și cum ați vrea să tăiați gâtul sticlei.

Spatulele din oțel ▶ pot fi curățate de chit sau adezivi cu ajutorul unui pistol cu aer cald care înmoaie materialele dure.

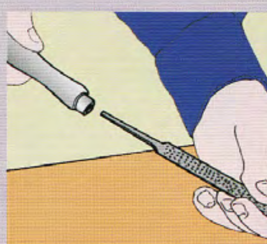

◀ Pentru a ascuți cuțitele folosiți un polizor cu apă și rotație lentă. Treceți lamele pe deasupra fără să apăsați, deplasându-le rapid de la dreapta la stânga.

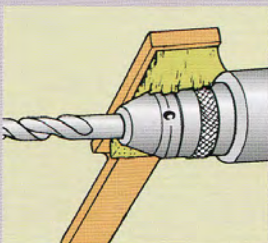
Șurubelnițele și dălțile ▶ pot fi ascuțite, apăsându-le foarte delicat, cu un disc abraziv fixat de un banc.

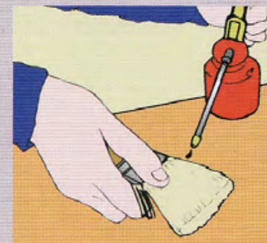

◀ Întrețineți mânerul pilelor, rașpelor și al altor unelte, scoțându-le pe cele care se mișcă și punând altele noi. Aplicați adeziv în cavitatea unde intră mânerul pentru a-l fixa.

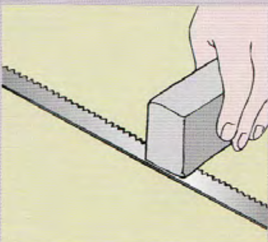
Curățați uneltele electrice, ▶ periați-le, ungeți mandrinele și ștergeți de praf carcasele. Pentru a curăța nu folosiți aerul comprimat, deoarece șpanul ar putea pătrunde în mecanism.

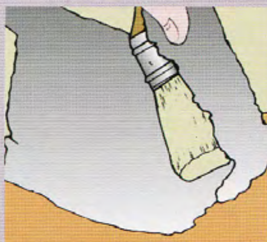

◀ Pensulele uscate, înainte de a fi puse la locul lor, trebuie zbârlite ușor și umezite cu câteva picături de ulei mineral, pentru a le menține moi și flexibile.

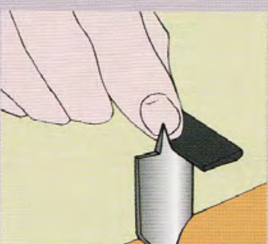
Pentru a curăța lamele ▶ fierăstraielor folosiți o cârpă îmbibată cu benzină, apoi treceți lama și dinții printr-un săpun uscat de rufe.

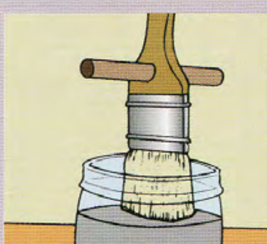

◀ Pensulele rotunde și mari (bidinelele) pot fi înfășurate în foi de aluminiu și strânse apoi cu un elastic, pentru a menține perii compacți.

Cu o piatră abrazivă ▶ specială (udă) cu vârf, puteți ascuți lamela. Atenție la unghiurile de înclinare ale tăișului.

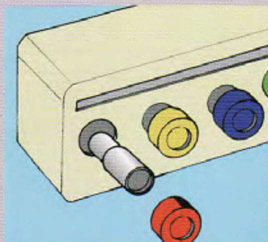
◀ Pensulele pline de vopsea uscată lăsați-le într-un borcan cu solvent. Pentru a face acest lucru, găuriți coada pensulei și introduceți un cui care o va susține deasupra gurii borcanului, scufundându-se în solvent doar perii.

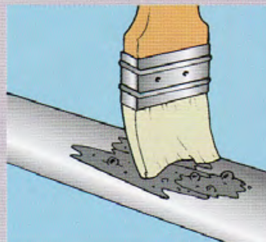

Fișă tehnică

Lucrări de întreținere periodică: diferite verificări

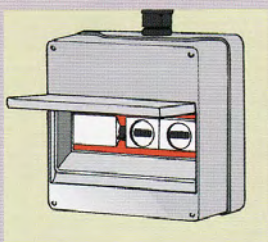
SIGURANȚELE
Controlați starea fiecărei siguranțe a instalației electrice. Scoateți-le și repuneți-le la locul lor controlând mai întâi dacă contactul e oxidat. Dacă se impune, curățați cu un șmirghel fin.

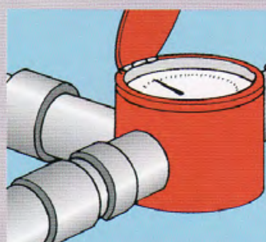

GAZ
La fiecare doi ani înlocuiți tubul flexibil care conectează butelia la aragaz. Verificați legătura aplicând cu pensula un strat de apă și săpun, ca să vedeți dacă sunt pierderi.

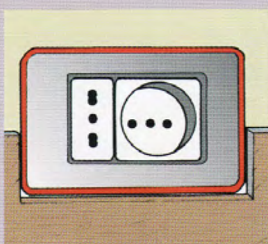
TABLOUL ELECTRIC
Închideți și deschideți întrerupătorul general pentru a controla dacă funcționează. Dați drumul tuturor aparatelor electrocasnice din casă pentru a verifica dacă declanșează comutatorul termic.

APA
Controlați contorul de apă dacă nu picură. Închideți toate robinetele și verificați dacă înregistrează vreun flux de apă (dacă da, țevile din casă curg pe undeva).

PRIZE
Faceți un tur și verificați dacă toate prizele sau comutatoarele sunt fixate bine în perete și dacă funcționează cum trebuie.

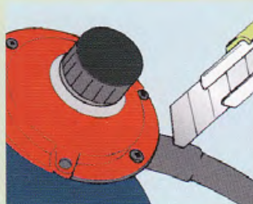

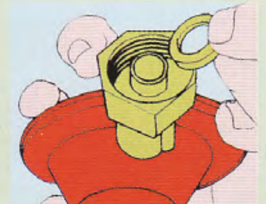

COȘURILE DE EVACUARE
Verificați coșurile de evacuare ale centralei termice, boilerelor sau sobelor apropiind de gura lor de intrare o țigară aprinsă. Dacă fumul nu se evacuează, chemați un specialist ca să facă tirajul.

Butelia aragazului

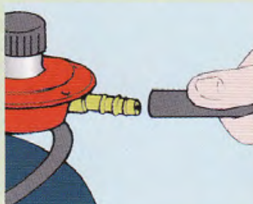
Pentru a schimba furtunul ▶ de gaz care s-a rigidizat și deci este expus pierderilor, slăbiți inelele metalice, apoi tăiați-l la capăt cu un cutter.

◀ Folosiți o garnitură nouă când înlocuiți butelia. Garnitura se așază în interiorul piuliței inelare și se înșurubează robinetul pe butelie.

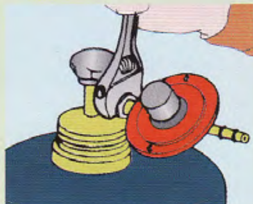
Introduceți tubul nou ▶ în robinetul buteliei și în punctul de alimentare cu gaz și strângeți cu un colier pentru a garanta rezistența.

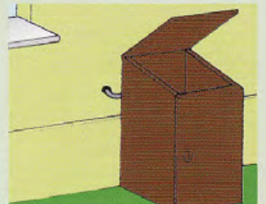

◀ Pentru a regla fluxul de gaz învârtiți butonul special de pe regulatorul de presiune (ceasul).

Pentru a înlocui butelia ▶ deșurubați ceasul al cărui inel metalic trebuie rotit în sens contrar acelor de ceasornic.

◀ Butelia trebuie să fie așezată într-un dulap sau într-o boxă micuță aflată în afara locuinței pentru a evita orice pericol.

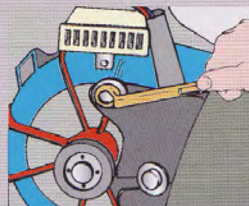

Fișă tehnică

Întreținerea și repararea aparatelor electrocasnice: garnitura și cureaua mașinii de spălat

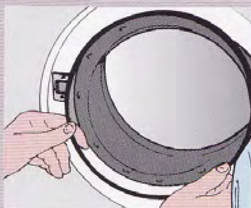
Garnitura hubloului 1 e slăbită și se pierde apă. Pentru a o înlocui, scoateți piulița inelară care o fixează și extrageți garnitura cu mâna.

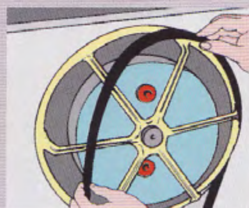

1 Dacă cureaua de transmisie a motorului e uzată sau alunecă, aceasta trebuie înlocuită. Cu o cheie fixă, slăbiți șuruburile care fixează motorul, împingeți-l puțin și slăbiți cureaua.

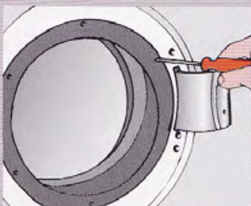
După ce ați introdus 2 o garnitură identică cu cea veche, aplicați pe ea piulița inelară anterioară. În unele cazuri, garnitura poate avea un inel intern rigid.

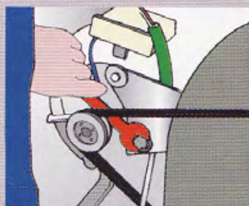

2 După ce ați scos cureaua veche, așezați-o pe cea nouă pe tambur. Noua curea trebuie să aibă lungimea potrivită.

Blocați cu șuruburi piulița 3 inelară a garniturii. Faceți o probă, umplând mașina cu apă și ținând hubloul închis. Dacă mai iese apă, scoateți piulița și așezați mai bine garnitura.

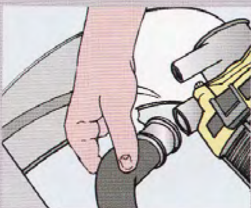
3 Ridicați motorul, țineți întinsă cureaua. Strângeți piulițele. În timp ce strângeți șuruburile, altcineva trebuie să țină motorul ridicat.

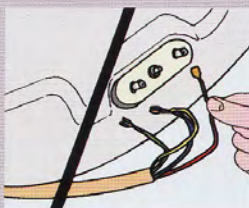

Fișă tehnică

Întreținerea și repararea aparatelor electrocasnice: pompa și rezistența mașinii de spălat

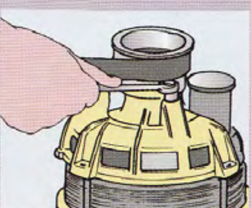
Pentru a înlocui pompai 1 de evacuare care nu funcționează trebuie să o deconectați de la tuburile de alimentare și scurgere. Scoateți inelele metalice care fixează tuburile de cauciuc

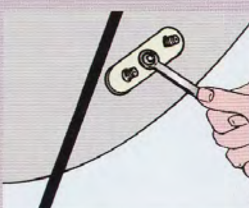

1 Dacă rezistența de încălzire a apei nu funcționează, scoateți firele electrice din șuruburile de strângere ale mufelor.

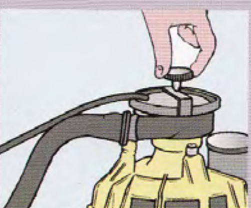
Pentru a scoate pompa, 2 desfaceți șuruburile care o țin blocată (în general de carcasa motorului) cu o șurubelniță.

2 Baza rezistenței e fixată de cuvă cu piulițe și șuruburi. Slăbiți și scoateți șuruburile cu cheia fixă sau cu o șurubelniță.

Puteți deschide pompa 3 și înlătura dopul sau schimba „girantul". Apoi puneți-o la loc (sau înlocuiți-o cu una nouă), strângeți șuruburile și conectați furtunul.

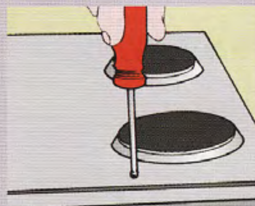
3 Extrageți rezistența și vedeți dacă are depuneri de calcar. Dacă puteți curăța-ți-o, dar dacă nu reușiți sau este arsă, înlocuiți-o.

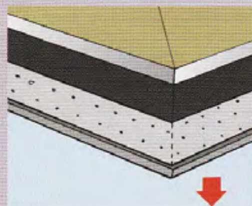

Fișă tehnică

Întreținerea și repararea aparatelor electrocasnice: plita electrică și hota

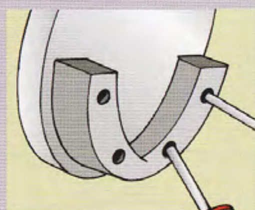
Dacă unul din ochiurile ▶ aragazului electric nu funcționează, verificați legăturile care ajung la partea inferioară a ochiului, în mod normal deșurubând plita.

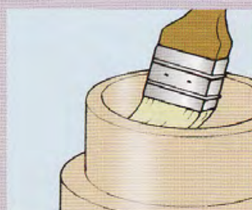

◀ În cazul hotei cu un ventilator aspirant și cu burlane de eliminare a fumului, este necesar să demontați ventilatorul o dată pe an pentru a elimina grăsimea depusă.

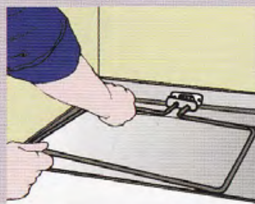
Dacă legăturile sunt în bună ▶ stare, demontați ochiul. Înlocuiți-l cu unul identic sau verificați cu un aparat de măsură continuitatea rezistențelor interne.

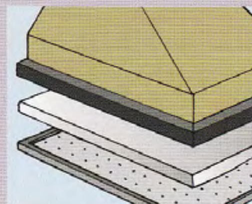

◀ Curățați ventilatorul cu o pensulă udă și cu detergent de vase. Apoi remontați ventilatorul și motorul.

Rezistența tubulară a ▶ cuptorului se înlocuiește scoțând-o din alveolele în care este inserată. În cazul anumitor modele, trebuie să deșurubați două piulițe inelare.

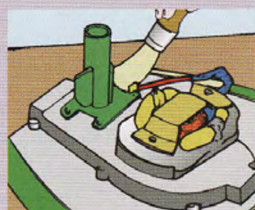
◀ În cazul celuilalt tip de hotă – cu recircularea aerului – trebuie să schimbați filtrul hotei (cu carbon activ). Prefiltrul poate fi doar spălat.

Fișă tehnică

Întreținerea și repararea aparatelor electrocasnice: aspiratorul și mașina de lustruit podeaua

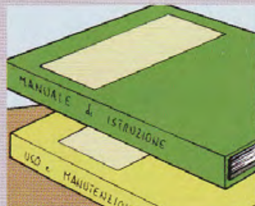
Curățarea sistematică ▶ și repetată a aparatelor electrocasnice este condiția esențială pentru buna funcționare a acestora.

◀ Deschideți spațiul unde se află motorul și scoateți filtrul (adesea din burete de poliuretan) care îl apără de praf. Spălați-l cu apă și stoarceți-l.

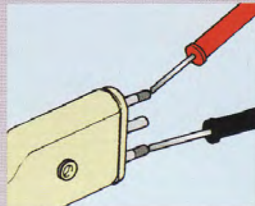
Instrucțiunile de utilizare ▶ trebuie studiate foarte bine înainte de a începe curățarea.

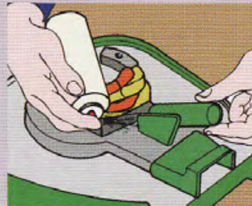

◀ Dacă motorul nu funcționează, verificați dacă cărbunii sunt uzați sau nu. În acest caz, înlocuiți-i.

Cu un aparat de măsură ▶ puteți să faceți o primă probă rapidă în ceea ce privește buna funcționare a prizelor, cordonului și întrerupătorului unui aparat electrocasnic.

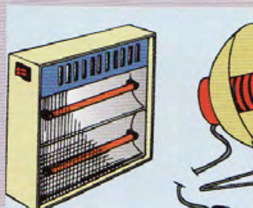
◀ Dacă întrerupătorul e cu pedală sau cu presiune, ungeți-l cu ulei (spray) în așa fel încât punerea sa în funcțiune să se facă cu ușurință.

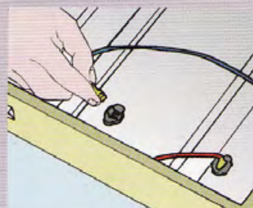

Fișă tehnică

Întreținerea și repararea aparatelor electrocasnice: radiatorul electric

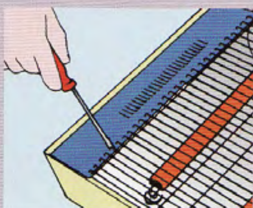
1 În cazul unui radiator cu rezistențe, este de cele mai multe ori necesar să interveniți pentru a înlocui unul sau mai multe elemente ale rezistenței când se ard.

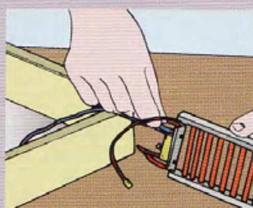

4 Scoateți rezistența arsă și înlocuiți-o cu una nouă. Refaceți contactele. Puneți în funcțiune deschizând și închizând întrerupătorul. Constatați buna funcționare.

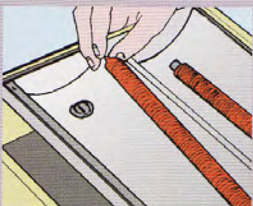
2 Scoateți grătarul protector slăbind șuruburile. Apoi deschideți partea din spate a radiatorului, pentru a avea acces la picioarele și contactele rezistențelor.

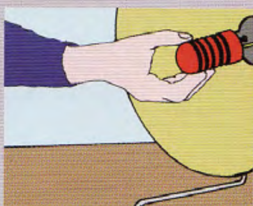

5 Rezistențele aerotermei se extrag și se deconectează ușor pentru a fi înlocuite.

3 Scoateți mufele și apăsați piciorușele rezistențelor în așa fel încât să le puteți detașa.

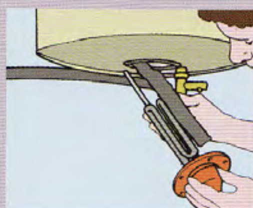
6 Înlocuirea rezistenței cilindrice a radiatoarelor cu parabolă (oglindă reflectorizantă) nu va pune nici un fel de problemă: este de ajuns să o scoateți și să o introduceți pe cea nouă.

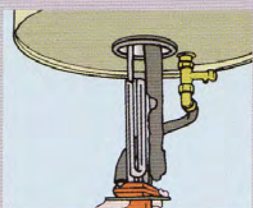

Fișă tehnică

Întreținerea și repararea aparatelor electrocasnice: boilerul electric

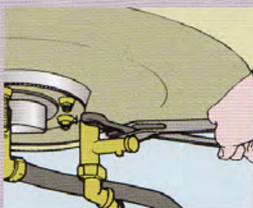
1 Rezistența boilerului poate prezenta depuneri de calcar sau poate fi arsă. În aceste cazuri trebuie să o înlocuiți cu una nouă.

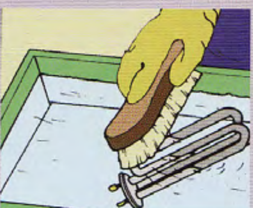

4 Deșurubați discul conectat la rezistență după ce ați deconectat conductorii electrici. Scoateți rezistența.

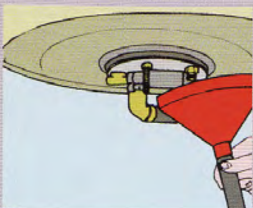
2 După ce ați oprit apa, deconectați tubul de alimentare cu apă rece, deșurubând cu o cheie „papagal" inelul metalic de deasupra supapei de siguranță.

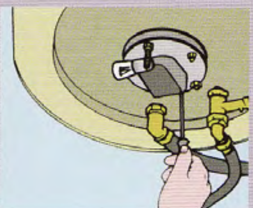

5 Dacă rezistența prezintă puține depuneri lăsați-o într-o soluție cu 50% acid clorhidric. Protejați-vă mâinile cu mănuși de cauciuc. Dacă prezintă prea multe depuneri, înlocuiți-o.

3 Puneți o pâlnie legată la un furtun sub gura de intrare a apei reci și deschideți robinetele apei calde pentru a permite aerului să intre. Apa va ieși din boiler și, prin furtun, se va scurge în canalizare.

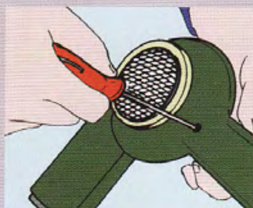
6 Remontați rezistența și conectați-o la tensiune. Reglați termostatul cu o șurubelniță. Dacă îl reglați la o temperatură prea ridicată, crustele de calcar se formează foarte repede.

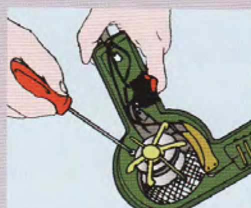

Fișă tehnică

Întreținerea și repararea aparatelor electrocasnice: föhnul

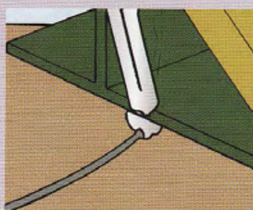
Dacă föhnul nu mai produce ❶ aer cald trebuie să îi înlocuiți rezistența. Pentru a face acest lucru, desfaceți-l deschizând una dintre cele două părți care îl compun.

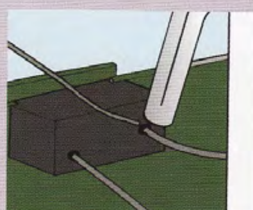

❹ Dacă aerul cald nu este împins în afară, s-ar putea ca ventilatorul să fie blocat de un corp străin sau să se fi stricat. După ce ați deschis föhnul, controlați dacă ventilatorul se învârte. Dacă este stricat, înlocuiți-l.

Deconectați rezistența ❷ de conductorii electrici de alimentare. Dacă este sudată dezlipiți-o cu un letcon. Apoi extrageți rezistența.

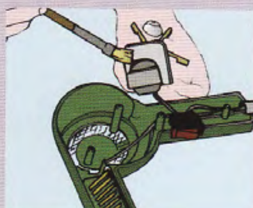

❺ Întrerupătorul este un punct delicat al föhnului deoarece este folosit foarte mult. Dacă este stricat, deconectați conductorii și înlocuiți-l. Apoi restabiliți contactele.

Înlocuiți-o cu o rezistență ❸ identică. În timpul montării, evitați să atingeți rezistența cu degetele.

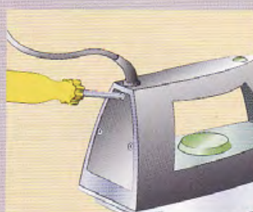
❻ Înainte de a închide föhnul, curățați cu grijă interiorul său cu o pensulă subțire, în așa fel încât să eliminați firele de păr sau alte corpuri străine.

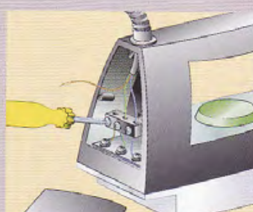

Fișă tehnică

Întreținerea și repararea aparatelor casnice: fierul de călcat

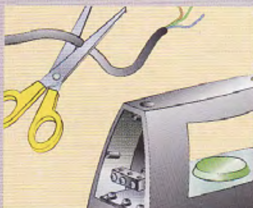
Cablul de alimentare uzat ❶ trebuie înlocuit imediat. Pentru a face acest lucru, scoateți plăcuța posterioară a fierului de călcat, pentru a avea acces la mufe.

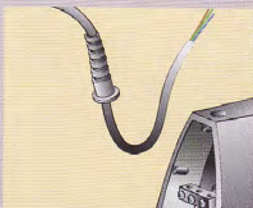

❹ Cu o șurubelniță desprindeți conductorii vechiului cablu din mufe. Scoateți cablul deteriorat.

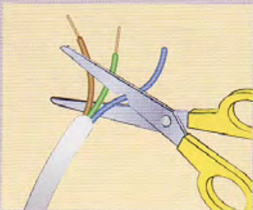
Dacă cablul este parțial ❷ uzat, tăiați partea deteriorată cu foarfeca electricianului și apoi refaceți legăturile. E de preferat, însă, o înlocuire completă cu unul nou.

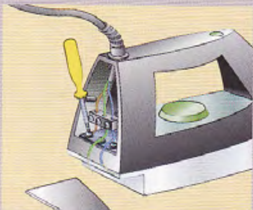

❺ Când înlocuiți cablul de alimentare, schimbați și manșonul prin care trece acesta cu unul nou.

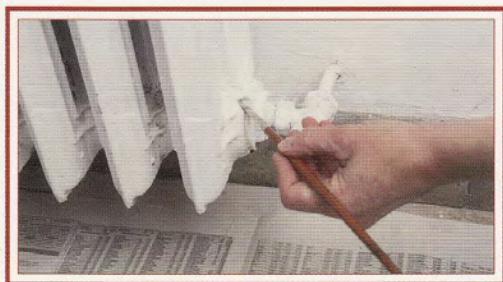
Curățați capetele firelor ❸ electrice de materialul izolant. Atenție să nu tăiați sau să deteriorați firele metalice.

❻ Introduceți și fixați firele în mufe: faza, nulul și împământare (galben-verde). Strângeți șuruburile. Dacă trebuie să înlocuiți rezistența, slăbiți bornele și scoateți terminalii rezistenței.

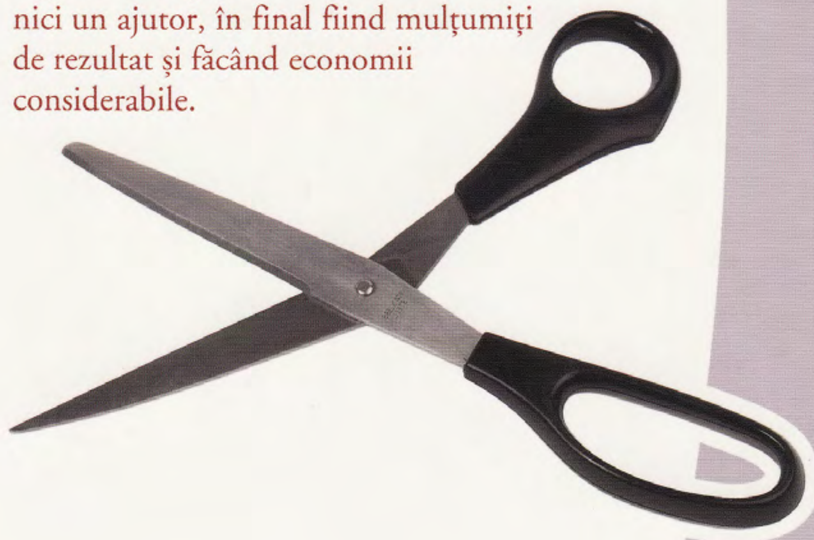
De făcut în casă

Reparațiile casei mele

- Unelte de lucru și materiale
- Mici reparații utile
- Sfaturi și curiozități

Când avem de-a face cu o lucrare de întreținere sau de reparație (înlocuirea unui geam, a unei instalații sanitare, montarea unei lustre) nu putem să apelăm întotdeauna la un meseriaș. Majoritatea acestor operațiuni pot fi rezolvate fără mari dificultăți. Însă este necesar să cunoaștem bine tehnicile de bază, să folosim uneltele potrivite și să știm cum să evităm orice fel de pericol. Vom descoperi împreună că putem face multe lucrări fără nici un ajutor, în final fiind mulțumiți de rezultat și făcând economii considerabile.

În aceeași colecție

- Grădina casei mele ◆
- Decorarea casei mele ◆
- Zidăria casei mele ◆
- **Reparațiile casei mele** ◆

www.editura-art.ro

9 78-973-124-241-5